

Examensarbete inom Hortonomprogrammet 2004: 02
(ISSN: 1403-0993)

Begonia – ett spännande släkte värt att återupptäckas

Begoniautbudet i Sverige under perioden 1850-1950

Begonia a genus worth rediscovering
The Begonia assortment in Sweden 1850-1950

Helena Breivald

Handledare: Eva Jansson och Karin Martinsson
Examinator: Arnulf Merker
Institutionen för växtvetenskap
Sveriges lantbruksuniversitet, Alnarp
Höstterminen 2003

Tack!

Jag vill först och främst tacka handledarna Eva Jansson och Karin Martinsson för alla idéer och all tid som ni lagt ner på min uppsats.

Dessutom vill jag tacka personalen på Alnarpsbiblioteket, som plockat fram allt material i form av gamla firmakataloger som finns samlade där.

Ett särskilt tack vill jag ge till begoniasamlaren Ann-Sofie Asplind, som tålmodigt svarat på mina frågor.

Till sist vill jag tacka Sofie Andersson, som parallellt med mig skrivit om fuchsiautbudet i Sverige. Tack för ditt stöd och alla givande diskussionsstunder!

Sammanfattning

I denna uppsats undersöks det svenska begoniasortimentet mellan 1850 och 1950 med hjälp av gamla priskuranter från handelsträdgårdar och fröfirmor. Syftet med uppsatsen är att undersöka hur begoniasortimentet såg ut och förändrades i Sverige under den aktuella perioden. Genomgången av de gamla priskuranterna har resulterat i en art- och sortlista. I listan finns sammanlagt 62 begoniaarter och primärhybrider samt 280 begoniasorter. Mellan 1860 och 1890 var det vanligare att firmorna sålde arter och primärhybrider än sorter. Efter 1890 såldes fler sorter än arter och primärhybrider i priskuranterna. Rex-begoniorna orsakar en stor sortökning mellan 1890 och 1909. Semperflorens- och Tuberhybrida-grupperna står för den största sortökningen efter 1930 med många sorter som visar sig vara storsäljare. Idag finns det ett intresse för att försöka kartlägga vad som odlats förr i Sverige, något som hittills varit dåligt dokumenterat. För att råda bot på detta har bland annat det nationella Programmet för Odlad Mångfald (POM) startats. POM har som mål att långsiktigt bevara och hållbart utnyttja kulturväxterna i Sverige. Uppsatsen kan fungera som bakgrundsmaterial vid en eventuell framtida inventering av begoniasläktet.

Abstract

In this essay the *Begonia* species and cultivars sold by Swedish nurseries between 1850 and 1950 has been studied by means of old price -lists. The aim was to document what the range of begonias looked like and how it changed in Sweden during this period. The study of the old price lists has resulted in a list of species and cultivars. The list consists of 62 species and primary hybrids as well as 280 cultivars. Between 1860 and 1890 species and primary hybrids were more frequent in trade. After 1890 the nurseries sold more cultivars than species and primary hybrids. The Rex begonias caused the number of cultivars to increase around 1890-1909. After 1930 the number of cultivars increased again and this time due to the Semperflorens- and Tuberhybrida-groups.

Researchers of today are interested in investigating which garden plants that have been cultivated in Sweden. This has previously been poorly documented which is partly why the Programme for Diversity of Cultivated Plants (POM) started. The aim of POM is long-term conservation and use of cultivated plants in Sweden. This essay may be used as a background document in a possible inventory of begonias in the future.

Innehållsförteckning

1. **Inledning s. 6**
2. **Material och metod s. 7**
3. **Släktet Begonia s. 8**
4. **Begoniaodlingens historia s. 8**
5. **Hortikulturella grupper s. 10**
 - 5.1 Begonior med bambulik stam s. 10
 - 5.2 Buskliga begonior s. 11
 - 5.3 Suckulenta begonior s. 11
 - 5.4 Semperflorens-gruppen s. 11
 - 5.4.1 Semperflorens-gruppen i gammal svensk litteratur s.13
 - 5.5 Rhizombildande begonior s.14
 - 5.6 Rex-gruppen s.14
 - 5.7 Begonior med rotknölar s.15
 - 5.7.1 Halvt knölbildande arter (*semituberous*) s.15
 - 5.7.2 Knölbildande arter s.15
 - 5.7.3 *Begonia × tuberhybrida*, knölbegonia s.16
 - 5.7.3.1 Tuberhybrida-gruppen i gammal svensk litteratur s.17
 - 5.7.4 *Begonia × hiemalis*, höstbegonia s.18
 - 5.7.5 *Begonia × cheimantha*, julbegonia s.18
 - 5.7.6 Lökbildande begonior s.18
 - 5.8 Hängande begonior s.18
6. **Resultat och diskussion s. 19**
 - 6.1 Firmor med ett brett begoniasortiment s.19
 - 6.1.1 Göteborgs trädgårdsförening s.19
 - 6.1.2 Alnarps trädgårdar s. 20
 - 6.1.3 Bergianska trädgården s. 20
 - 6.1.4 Linköpings trädgårdsförening s. 20
 - 6.1.5 Övriga firmor s.20
 - 6.2 Försäljningen av arter och primärhybrider i Sverige s.20
 - 6.3 Försäljningen av sorter i Sverige s. 23
 - 6.4 Svenska sorter s. 26
 - 6.5 Förhållandet mellan försäljningen av arter och primärhybrider samt sorter i Sverige s. 27
 - 6.6 Namngivning av arter och sorter s. 29
 - 6.7 Användningen av begonior förr i Sverige s. 30
 - 6.8 Att söka efter arter och gamla sorter idag s. 30
 - 6.9 Begoniaföreningar idag s. 32

7. **Slutdiskussion s. 32**
7.1 Finns det kvar något av det gamla begoniautbudet idag? s. 33
7.2 En framtida inventering av begonia s. 34
- Källförteckning s. 35
Appendix 1 Förkortningar för firmakataloger och lista över firmakataloger utan ett begoniasortiment s. 37
Appendix 2 Lista över begoniasortimentet i Sverige mellan 1850 och 1950 s. 40

1. Inledning

"Visa mig dina krukväxter, och de skola övertyga mig icke blott om din kärlek till blommor utan även om din förmåga att skapa trevnad i hemmet! Krukväxternas skötsel och omvårdnad, hemmets prydande med blommor och grönt synes nämligen ojäviga vittnesbörd om kvinnans kanske vackraste egenskaper: vårdarglädje och skönhetsträngtan" (Nils Sonesson, 1927).

Att odla krukväxter i hemmet är ett ganska nytt påfund som började först på 1700-talet (Martinsson, 2000). Att det började då kan bero på att många män flyttade från landet till städerna. Den industriella revolutionen började i England i slutet av 1700-talet, och under början av 1800-talet spred sig industrialismen till Frankrike, Belgien, Tyskland och även Norden påverkades (Lindquist, 1987). Det kan finnas ett samband mellan den industriella revolutionen och tiden då man började odla krukväxter inomhus.

Idag fungerar växterna som en viktig inredningsdetalj, vilket man inser genom IKEAs ständigt växande krukväxtutbud. Av egen erfarenhet är känslan i ett rum utan växter inte det samma som ett rum med växter. Det är nästan som rummet utan växter saknar en själ.

Innan jag började sätta mig in i släktet *Begonia* hade jag en ganska bestämd uppfattning om vad en begonia var för något. För mig var det en tråkig slit-och-släng-växt som köps av pensionärer. Jag visste att det också fanns Rex-begonior som odlades för bladens skull, men längre än så sträckte sig inte min begoniakunskap. Idag har en helt ny och spännande värld av växter öppnats för mig och jag har insett hur otroligt fel jag hade om detta släkte.

Syftet med arbetet är att fastställa utbudet av släktet *Begonia* i den svenska handeln fram till 1950. Arbetet kan fungera som grund för en framtida inventering inom Programmet för den odlade mångfalden, POM. Mina frågeställningar är: Hur såg begoniasortimentet ut i Sverige fram till 1950? När introducerades de olika arterna och sorterna? Vilka sorter fanns att köpa under en längre period och hos många olika handelsträdgårdar? Finns det några arter och sorter som saluförs än idag? Som bakgrund till sortimentssammanställningen har jag gjort en litteraturgenomgång som behandlar begoniornas ursprung, antal arter, släktindelning och odlingshistoria.

The best hybridised seed ever offered, 2s. 6d. per packet.

Figur 1: Illustration ur Cannell & Sons priskurant från 1882

2. Material och metod

Jag har gått igenom gamla priskuranter från svenska handelsträdgårdar för att ta reda på vilka begonior som funnits i den svenska handeln mellan 1850 och 1950. En del av priskuranterna finns samlade på Uppsala universitets botaniska trädgård och Alnarpsbiblioteket. På Alnarp har alla priskuranter som finns gåtts igenom. I Uppsala har vissa priskuranter prioriterats på grund av tidsbrist. Prioriteringen gick ut på att få fram priskuranter med ett krukväxtsortiment. De priskuranter som finns listade i CBM:s Skriftserie 8 (Martinsson et. al, 2003) och som inte finns med i Alnarpsbibliotekets samlingar prioriterades.

Priskuranterna sammanfaller tidsmässigt med att den handelsmässiga blomsterodlingen under glas började på 1870-talet, det är från denna tid som de äldsta katalogerna återfinns. I katalogerna kan man även se hur modet bland krukväxterna växlat. Desto fler sorter desto mer populär har krukväxten varit (Martinsson, 2000).

Jag har inte gjort någon geografisk begränsning när det gäller den svenska handeln med krukväxter eftersom det handlar om så få priskuranter per region. Om man skulle göra en geografisk begränsning är risken stor att man tappar helhetsbilden av sortimentet i Sverige.

Jag har tittat igenom Allmän Svensk Trädgårdstidning från 1929 till 1945 för att se vad de skriver om begonia och vilka arter och sorter som nämns. För att se vad man odlade i Sverige har jag även tittat igenom en del äldre svensk trädgårdslitteratur.

För att få en bild av hur läget ser ut idag när det gäller släktet *Begonia* i den svenska handeln så har jag tagit kontakt med begoniaodlare och några handelsträdgårdar. Där har jag fått reda på vad som odlas idag. Under åren 1999-2001 fanns en begoniaklubb i Sverige men den är nu nerlagd. Istället har jag tagit kontakt med de personer som varit engagerade och drivande i klubben. Listan över begoniasortimentet i Sverige mellan 1850 och 1950 har skickats över till dem och de har fått pricka för arter, primärhybrider samt sorter som de känner till finns hos privatpersoner i Sverige.

All namnsättning har gjorts enligt Kulturväxtlexikon (Aldén et al., 1998). För att avgöra om en begonia går att få tag på idag har jag sökt på internet i Royal Horticultural Society's Plantfinder, som listar alla växter som säljs av engelska handelsträdgårdar. *Dictionary of Gardening* (Huxley et al., 1992) och *Begonias - The Complete Reference Guide* (Thompson, 1981), samt IPNI (International Plant Names Index) har varit till stor hjälp när det gäller synonymer.

I min uppsats använder jag begreppen art, primärhybrid och sort. Enligt Kulturväxtlexikons definiton är arten ”en eller flera populationer av individ med flera, gemensamma, yttre särdrag, med vilka den kan särskiljas från andra populationer”. Arter kan förökas både sexuellt med frö och asexuellt genom till exempel sticklingar eller delning. Oberoende av förökningssätt räknas avkomman alltid som samma art men är bara genetiskt identisk med föräldern om den tillkommit genom asexuell förökning.

Med ”primärhybrid” menas en hybridart som är avkomma till två kända arter. Den har uppkommit vid ett tillfälle och benämns med det vetenskapliga namnet, till exempel *Begonia × credneri*. Förökningen sker asexuellt.

Enligt Kulturväxtlexikon är en sort ”en samling odlade plantor som i ett eller flera avseenden klart avviker från andra samlingar och som efter förökning behåller de särskiljande kraktärerna eller egenskaperna”. Vissa sorter förökas sexuellt med frö, andra förökas asexuellt med till exempel sticklingar. I de fall där en sort förökas med frö och avkomman då inte blir genetiskt identisk med föräldern kan man ändå välja att betrakta den som samma sort om den är tillräckligt distinkt. I mitt arbete har jag många Semperflorens-sorter som är fröförökade.

3. Släktet Begonia

Begonia tillhör familjen *Begoniaceae*. I Danmark kallas begonia för skevblad- eller snedbladsväxt, vilket är ett mycket passande namn. Det är nämligen utmärkande för begoniorna att bladhalvorna är olika stora. Denna egenskap är mer eller mindre markant hos de olika arterna (Ahlvin, 1997).

Idag känner man till över 1200 vilda arter. Antalet hybrider är betydande och detta beror på att många av de vilda arterna går att korsa med varandra (Anjou, 1992). Thompson (1981) skriver i sin bok *Begonias - The Complete Reference Guide* att det finns sammanlagt över 2475 olika arter och sorter av begonia som odlas världen över. Enligt Sharp (1998) ökar antalet begonior allt eftersom nya arter upptäcks och nya sorter tas fram.

I naturen förekommer begonior som undervegetation i fuktiga tropiska och subtropiska skogsområden (Anjou, 1992). Vissa är krypande på marken, andra är högresta och kan bli meterhöga, en del har blad som är små som tioöringar, andra har blad som är stora som näckrosblad. Släktet står alltså för en stor variation både när det gäller utseende och växtsätt (Ahlvin, 1997).

De flesta värmekrävande begoniaarterna finns i tropiska Amerika; i Brasiliens Amazonområde, Bolivia och Peru. I vissa regioner i Anderna i Ecuador finns de arter som bildar knölar. Andra begoniaarter hör hemma i Asien; i Östra Himalaya, Indien, Sri Lanka och Kina. Även fuktiga delar av Västafrika, Kamerun och Natal hyser några begoniaarter. De torktåliga arterna återfinns i Nordostafrika och då särskilt på ön Socotra (Anjou, 1992). Europa och Australien hör till de ställen i världen där begonior inte förekommer vilt (Langdon, 1969).

4. Begonianodlingens historia

De allra tidigaste bevisen på att släktet *Begonia* varit känt länge kommer från Asien. På gamla kinesiska porslinsmålningar avbildas den inhemska sorten 'Höst Haitang' som tillhör *Begonia sinensis*. I tidig japansk konst har den inhemska *Begonia grandis var. evansiana* avbildats (Anjou, 1992). Hur gamla de kinesiska porslinsmålningarna och japanska konsten är framgår inte av källan, men man vet att begoniorna varit kända långt innan släktet namngavs. Den första kända publikationen av en amerikansk begoniaart gjordes av Francisco Hernandez redan 1651, under det mexikanska namnet *Totoncaxoxo coyollin*. Idag känner vi denna art som *Begonia gracilis* (Thompson, 1981).

Den man som av tradition brukar få äran av att ha upptäckt den första begonian är Charles Plumier (1646-1704). Han var en fransiskanermunk och botaniker som under en studieresä till Antillerna för att samla ovanliga växter hittade en begonia. Vilken begonia han hittade framgår inte av källan (Thompson, 1981).

Namnet *Begonia* hedrar Michel Begon, som vid tiden för begonians upptäckt var ståthållare på St Domingo (nuvarande Dominikanska republiken). Att Michel Begon fick äran att ge namn åt *Begonia*-släktet berodde på att han stödde konsten och vetenskapen (Anjou, 1992).

År 1753 beskrev och klassificerade Linné alla begonior som var kända för honom i sin *Species Plantarum*. En ordentlig genomgång av släktet gjordes av svensken Jonas Dryander (1748-1810). Hans arbete presenterades i ”*Observations on the Genus Begonia*” den 3:e november 1789. Där beskrevs 21 arter från olika delar av världen.

Fram till år 1800 fanns det bara fem arter i odling, men detta ändrades snabbt. 1829 odlades 15 arter i engelska trädgårdar och 11 i de kungliga trädgårdarna i Paris. I Berlins botaniska trädgård odlades 37 begoniaarter år 1837. Vid mitten av 1800-talet, då många nya arter upptäcktes, uppgav J. F. Klotzsch att det fanns 210 kända begoniaarter. Alphonse de Candolle uppgav år 1864 att det fanns 354 kända arter (Thompson, 1981). År 1925 var antalet uppe i 760 och 1955 kände man till 1070 arter (Anjou, 1992).

Begonior är mycket lättförädlade, vilket beror på att de är så lätta att korsa med varandra. Detta kom man underfund med vid mitten av 1800-talet. Många primärhybrider som förädlades fram vid den tiden är fortfarande välkända idag. *Begonia × erythrophylla* och *Begonia × rycinifolia* hör till de allra tidigaste hybriderna som framställts. *Begonia × erythrophylla* korsades fram i Berlins botaniska trädgård av Joseph von Warcewics och *Begonia × rycinifolia* har förmögligen sitt ursprung i England år 1847. *Begonia 'Vershaffelti'* togs fram år 1855 i Zürich av Edouard Regel (Thompson, 1981).

Efter 1850 gjordes fyra viktiga upptäckter som ökade intresset för begonior. År 1856 introducerades i England arten *Begonia rex* från Assam i Indien. En intensiv hybridisering med andra rhizombildande begonior startades, vilket så småningom resulterade i Rex-gruppen (Thompson, 1981). Den berömda engelske trädgårdsmannen James Veitch utvecklade en mängd sorter under 1800-talet. Begoniaförläning skedde även i Tyskland, vilket sortnamn som 'König Heinrich' och 'Isolde' tyder på (Longman, 1983). Många Rex-begonior har franska sortnamn vilket tyder på att även fransmännen förädlat fram en del sorter.

På 1860-talet upptäcktes sex knölbildande arter i Anderna. Även med dessa startade flera förädlingsprogram, vilka så småningom resulterade i en egen grupp nämligen Tuberhybrida-gruppen (Thompson, 1981). Den mest framstående plantskolan i England under 1860-talet, som producerade krukväxter, hette James Veitch & Sons. De introducerade fem av de arter som upptäckts i Anderna. År 1859 skickade Veitch iväg Richard Pearce till Sydamerika för att samla växter. År 1864 skickade han hem det första exemplaret av *B. boliviensis* till England och år 1865 skickade han hem ytterligare tre arter nämligen, *B. pearcei*, *B. veitchii* och *B. rosaeflora*. Pearce reste sedan hem och Veitch skickade i hans ställe en Mr Davis till Sydamerika, som i sin tur hittade arten *B. davisii*. Den sjätte arten, *B. clarkei*, upptäcktes omkring år 1867 i Bolivia. Den har inte använts i förädlingsarbetet av Tuberhybrida-gruppen i samma utsträckning som de övriga arterna. (Langdon, 1969).

Den tredje viktiga upptäckten gjordes av en slump 1878, då man hittade den brasilianska arten *B. cucullata* var. *hookeri* (Thompson, 1981). Fyndet gjordes i Berlins botaniska trädgård i samband med att man fick en sändning levande växter från Brasilien. I jorden som földe med försändelsen fanns frön från *B. cucullata* var. *hookeri*, som grodde och visade sig klara europeiskt klimat (Ahlvin, 1997). De blev först populära när man lyckades korsa dem med arten *B. schmidtiana*, vilket resulterade i blommor i klara och lysande färger. Med detta hade man lyckats framställa den viktiga Semperflorens-gruppen (Thompson, 1981).

År 1880 upptäcktes *B. socotrana* på ön Socotra i Indiska Oceanen. Inte långt efter upptäckten insåg de europeiska förädlarna artens betydelse i framtagandet av vinterblommade begonior och Hiemalis- och Cheimanta-grupperna (Thompson, 1981). Det var den franske trädgårdsmästaren och förädlaren Victor Lemoine som i slutet av 1800-talet fick fram julbegonian, *Begonia × cheimantha*, genom att korsa *B. dregei* från Kapprovinsen och *B. socotrana*. På den tiden var det en stor sensation att en växt kunde blomma rikligt mitt i mörka vintern. Den mest berömda sorten 'Gloire de Lorraine' har fått många efterföljare varav två svenska äldre sorter, nämligen 'Eges Favorit' och 'Solbacken' (Ahlvin, 1997).

Höstabegonian, *B. × hiemalis*, som idag är en viktig kultur för specialodlare av begonia i Sverige, är en modern hybrid. Ibland kallas den för Rieger-begonia efter den tyske förädlaren Otto Rieger, som korsade fram de första sorterna under 1950-talet (Furnsjö, 1981). Den första höstabegonian var en korsning mellan en okänd sydamerikansk knölbegonia och *B. socotrana* (Månsson, 1998). På 1960-talet lyckades Rieger få fram sin önskeplanta, 'Schwabenland', som var både snabbväxande och blomrik. Den fick många efterföljare i andra färger och blomformer och de kallades över hela världen för Rieger-begonior (Ahlvin, 1997). Detta förklarar varför *B. × hiemalis* inte återfinns i min lista över gamla begonior.

Ett annat exempel som inte heller finns med i listan är *B. masoniana*, järnkorsbegonian. Att den inte finns med beror på att den infördes från Malaysia först i slutet på 40-talet (Longman, 1983).

5. Hortikulturella grupper

I Thompsons bok *Begonias - The Complete Reference Guide* (1981) görs en hortikulturell indelning av begoniaarterna och sorterna i åtta grupper. I det här fallet innebär det att begonior med liknande karaktärer och användningsområde delas in i samma grupp. Anledningen till detta är att begonior som har liknande karaktärer i de flesta fall också kräver liknande odlingsförhållanden, vilket gör en sådan indelning till ett värdefullt verktyg för odlaren.

Grupperna är:

1. begonior med bambulik stam (*cane-like*)
2. buskliga begonior (*shrub-like*)
3. suckulenta begonior (*thick-stemmed*)
4. Semperflorens-gruppen
5. rhizombildande begonior (*rhizomatous*)
6. knölbegonior (*tuberous*)
7. Rex-gruppen
8. hängande begonior (*trailing-scandent*)

De flesta av arterna och sorterna som nämns i beskrivningarna av begoniagrupperna nedan är sådana som finns med i min lista över gamla begonior.

5.1 Begonior med bambulik stam

Idag finns det i den här gruppen ca 215 olika arter och sorter i odling (Thompson, 1981). De blommar länge med stora hängande blomknippen i färger som vitt, orange, rosa, lax och rött, och de passar utmärkt som snittblommor. De flesta bambulika arterna som odlas idag kommer från Brasilien. Begoniorna i den här gruppen karakteriseras av sina bambulika stammar med svullna noder och långa internoder. De växer gärna rakt upp utan att förgrena sig och nya stammar växer fram på våren från rötterna (Sharp, 1998). Bladen har ofta vita eller silvriga prickar. Generellt sett behöver begoniorna i bambugruppen mer plats än övriga begonior.

Då de odlas i kruka varierar storleken mellan 0,3 och 1,8 meter. På stället där de kan växa utomhus året runt kan vissa arter bli upp emot 4,5 meter höga. De bambulika begoniorna delas ofta upp i tre huvudgrupper: Superba-typer, Mallet-typer och övriga. Den sista gruppen delas in ytterligare efter medelhöjden som vuxna: lågväxande, intermediära och högväxande. Arten *B. albo-picta* hör till den lågväxande gruppen (Thompson, 1981).

Begonia maculata upptäcktes 1820 av Giuseppe

Raddi och var den första kända begonian som hade ett bladverk med silverprickar. Arten *B. undulata* upptäcktes 1827 i Brasilien och beskrevs första gången av William Schott. Artena *B. maculata*, *B. undulata* och *B. coccinea* (finns ej med i listan) användes för att utveckla de tidigaste hybriderna inom gruppen i början av 1900-talet.

Figur 2: Begoniaillustration ur Cannell & Sons priskurant från 1882

Ett fåtal av de äldsta bambuliknande sorterna finns kvar i odling än idag. Sorten 'President Carnot' togs fram 1890 i Frankrike och den doftande 'Lucerna' i Schweiz 1892 av Wettstein. En annan sort som finns kvar än idag är 'Arthur Mallet' som togs fram i Frankrike år 1884 av Lionnet (Thompson, 1981).

5.2 Buskliga begonior

Idag odlas ca 285 olika arter och sorter, vilket gör denna grupp till den näst största. De buskliga arterna som odlas idag härstammar främst från Central- och Sydamerika. Ett tiotal arter kommer från Asien och några få från Afrika. Begoniorna i den här gruppen är buskliga och producerar skott vid basen.

Blommorna är i de flesta fall rosa, vita eller crèmefärgade, ett fåtal sorter har gul- och laxfärgade blommor. Bladen varierar i storlek och kan vara allt från 3 cm till 38 cm. På ytan kan de vara glansiga, filtade, matta och färgade. Bladens utseende avgör indelningen av gruppen i tre undergrupper: kala blad, håriga blad och distinkta blad. Med distinkta blad menar man blad som har en ovanlig yta och/eller annorlunda färg. De tre undergrupperna delas i sin tur in efter bladstorleken hos vuxna plantor.

Den första buskliga begonian, *B. acutifolia* (ej med i listan), hittades på Jamaica 1688 av engelsmannen Hans Sloane. *Begonia foliosa*, som odlas än idag, upptäcktes i Colombia år 1801 av en fransman. Arten introducerades i England först år 1868. *Begonia sanguinea* upptäcktes 1820 av Giuseppe Raddi. *B. incarnata* introducerades av en slump år 1822 då man hittade den bland andra plantor som hämtats hem från Mexico till Berlins botaniska trädgård. En art som upptäcktes på en expedition till Granada var *B. fuchsoides*. Arterna *B. minor* (ej med i listan), *B. incarnata*, *B. fuchsoides* och *B. sanguinea* användes tidigt i utvecklingen av hybrider. *Begonia 'Digsowelliana'* togs fram omkring år 1865 i engelska Digswell av en trädgårdsmästare som hette T.W. Early. Sorten '*Gloire de Sceaux*' introducerades av Keteler och Thibault år 1884. År 1888 förädlade Victor Lemoine fram en sort med silverfläckiga blad som han kallade för '*Argentea-guttata*' (Thompson, 1981).

5.3 Suckulenta begonior

Idag finns det ca 70 arter och sorter inom gruppen och dessa odlas främst av samlare och förädlare. Dessa begonior har suckulenta stammar under hela sin levnadsperiod. De flesta begonior utvecklar visserligen tjocka stammar med åldern men de suckulenta utmärker sig genom att de inte förgrenar sig särskilt väl. De kräver väldigt stor plats och de flesta arterna inom gruppen blir två meter höga eller högre då de odlas i kruka. De suckulenta delas upp efter om de är kalbladiga, hålbladiga, trädstamsaktiga, oförgrenade eller tätvuxna.

Begonia malabarica (finns på listan som *B. malabarica dipeltata*) är en av de tidigast upptäckta arterna och det finns bevis för att den var känd i Indien redan 1650. År 1883 upptäcktes *B. olbia* av en slump på en ormbunke från Brasilien. Artens silverspräckliga blad ansågs av förädlare vara en värdefull egenskap.

Det har inte introducerats så många nya suckulenta sorter under 1900-talet, vilket beror på gruppens ovanliga karaktärer, som inte är fördelaktiga för prydnadsväxter (Thompson, 1981). I en samlares ögon är förmodligen gruppen mer intressant än den är för en förädlare, som vill ta fram nya sorter som ska fungera i handeln.

5.4 Semperflorens-gruppen

Namnet *semperflorens* kommer från latinet. *Semper* betyder alltid och *florens* betyder blommande, vilket är ett passande namn om växten placeras där den trivs (Sharp, 1998). Alla arter och sorter inom gruppen är lätt att odla och de passar sommartid bäst i rabatten, men kan även odlas året runt inomhus som krukväxter. Nästan alla arter inom Semperflorens-gruppen kommer från Central- och Sydamerika. *B. cucullata* var. *hookeri*, som felaktigt kallas

för *B. semperflorens*, introducerades av misstag av Ferdinand Sello, som förde hem växter till Berlins botaniska trädgård från en resa i Brasilien.

Även om *B. cucullata* var. *hookeri* var en av de allra första begoniorna som upptäcktes var det inte förrän i slutet på 1870-talet, som man insåg vilket kommersiellt värde arten hade när man lyckades korsa den med arten *B. schmidtiana*. Den framställda hybriden visade sig vara ett riktigt lyckokast eftersom den blommade i klara och lysande färger och med detta hade Semperflorens-gruppen framställdts (Thompson, 1981).

Hybriderna som framställdts i slutet på 1870-talet då man korsade *B. cucullata* var. *hookeri* med *B. schmidtiana*, korsades 1881 med arten *B. roezlii*. Resultatet blev blommor i ett större urval färger.

Begonia × semperflorens atropurpurea upptäcktes år 1890, de hade ett bronsfärgat bladverk och var mutanter som uppstått i Vernonträdgården i Frankrike. *Begonia fuchsoides* användes 1891 i korsningar med *B. cucullata* var. *hookeri*.

Korsningarna resulterade i nya hybrider som ärvde sitt mer glansiga bladverk från *B. fuchsoides*. De första dubbelsorterna ersatte begoniorna i Semperflorens-gruppen introducerades i Frankrike 1889 av Victor Lemoine. *B. × semperflorens nana fol. aureis* introducerades 1892 och hade ett gulfläckigt bladverk. Genom åren har många av de gamla sorterna ersatts av nya förbättrade sorter.

Några sorter finns enligt Thompsons (1981) bok kvar som favoriter än idag, däribland; 'Primadonna', 'White Pearl', 'Blütenmeer' och 'Rosabella', vilka finns i listan.

Att läsa äldre trädgårdstidningar är ett annat sätt att bilda sig en uppfattning om vilken sorts begonior som varit på modet just då. I 1929 års Allmän Svensk Trädgårdstidning skriver P. Schmidt om en sort vid namn 'Weisse Gruppenkönigin' som hör till Semperflorens-gruppen. Sorten var framtagen av den välkända firman Ernst Benary i Erfurt. Den nya sorten hade vita blommor och bildade fröer som gav upphov till en likadan planta som moderplantan, vilket var två ovanliga egenskaper. Enligt P. Schmidt hade samma firma även tagit fram många andra utmärkta sorter däribland; 'Blütenmeer', 'Mignon', 'Primadonna', 'Weisse Perle', 'Liebesglut', 'Rosabella', 'Rhum von Erfurt', 'Rundfunk', 'Feuerzauber' och 'Ceminos' varav alla utom de två sistnämnda finns med i min lista. Sorterna 'Primadonna', 'Rhum von Erfurt' och 'Rundfunk' var inte fröäkta och kunde därför inte dras upp genom frö.

En nyhet som P. Schmidt (1935) skriver om är *Begonia gracilis compacta Heterosis 'Tausendschön'*, också framtagen av Benary. Han ansåg att sorten var en värdig medtävlare till *Begonia gracilis luminosa compacta*. Enligt Schmidt var sorterna lämpliga som rabatt-, grupp- eller krukväxt på grund av sitt växtsätt, blomfärg och långa blomning även vintertid. Båda sorterna finns med i listan.

Samma år skriver signaturen J.D (1935) om nyheten *Begonia semperflorens marginata 'Elegant'* (finns med i listan under namnet 'Elegans'). Ordet marginata, skriver man, syftar på blommornas rosa rand. Enligt Heinemann i Erfurt som dragit upp sorten lämpar den sig utmärkt till rabatt- och krukodling.

Alwin Schmidt (1935) skriver om *Begonia semperflorens 'Erfordia'*. Enligt A. Schmidt var 'Erfordia' en god vinterblommare, som i de flesta europeiska länder under en följd av år betraktades som en god handelsvara. Vidare skriver han att den inte längre förekommer i

Figur 3: Illustration av *Begonia semperflorens magnifica* ur Göteborgs trädgårdsförenings priskurant från 1909.

handeln eftersom den trängts ut av nya och bättre sortter, men i min lista finns sorten kvar efter 1935.

Schmidt skriver också att ett fortsatt förädlingsarbete har resulterat i *Begonia gracilis semperflorens*-typerna varav *Begonia gracilis rosea* var den första. Den sistnämnda utmärkte sig genom sitt sirliga lövverk, långa blomställning och rika blomning, egenskaper som gracilissorerna behållit. Avkomlingarna visade sig vara särskilt lämpliga för plantering utomhus i hela Nordeuropa, vilket gjorde den till en mycket omtyckt grupp- och rabattväxt. I artikeln nämns några sorter som finns med i listan och som lämpar sig för odling i ett nordiskt klimat där ibland; 'Gustav Knaake', 'Rosabella', Scharlachkönigin', 'Albert Martin', 'Lachskönigin' och 'Liebesglut'.

P. Schmidt (1938) skriver att Tyskland införde så kallade riksförsöksfält för att undersöka och jämföra nyheter med befintliga sorter innan de såldes till odlarna. Därigenom lyckades man hålla introduktionen av nya sorter inom rimliga gränser och förhindra att gamla sorter döptes om. På så vis, skriver Schmidt, lyckades man få stopp på ett ohejdat och okritiskt nyhetsproducerande. Vidare skriver han att det kanske var alldelens nödvändigt då det gäller begonior. Detta eftersom det tillkom så många nya sorter vars värde man inte kunnat bedöma, varför de efter något år försvann från marknaden, men då ändå hunnit göra skada. Schmidt nämner två nyheter uppdragna av Benary, som genomgått kontrollodling och ansetts vara så värdefulla att de lämnats ut i handeln; *Begonia semperflorens Heterosis 'Essen 1938'* och *Begonia gracilis Heterosis 'Hermosa'*. De två sistnämnda sorterna finns med i listan.

Enligt Thompsons bok *Begonias - The Complete Reference Guide* odlas idag arterna inom gruppen mest av samlare eftersom de inte har ett så stort prydnadsvärde. Sorterna inom Semperflorens-gruppen hör till dem som odlas mest idag. De har ett buskigt växtsätt med suckulenta stammar. Bladen är glansiga och släta och ibland förekommer det en viss hårighet. Bladen kan ha olika färger, från grönt, bronsrött, mörk mahogny till variegerade. Plantorna är kompakta eftersom de förgrenar sig riktigt och nya skott växer upp från basen. Blomningen pågår i stort sett hela året om växten odlas under rätt temperatur- och ljusförhållanden. Det finns både enkla och dubbla blommor i alla färger, från vitt till djupt vinrött. Höjden på vuxna plantor varierar från 15-60 cm (Thompson, 1981).

5.4.1 Semperflorens-gruppen i gammal svensk trädgårdslitteratur

Genom att läsa äldre trädgårdslitteratur får man snabbt en bild över vad som var populärt just då och vad växterna användes till. Holzhausen (1922) skriver i sin bok *Trädgårdens blommor* att sorterna inom Semperflorens-gruppen används till plantering i ensamma grupper eller till större grupparrangemang. Holzhausen nämner ett antal sorter som han rekommenderar med "reservation för de årligen tillkommande nya sortter, som stundom kunna vara bättre men lika ofta sämre". Bland de nämnda sorterna finns 'Erfordia', *B. gracilis alba*, 'Apfelblüte', 'Mignon', 'Luminosa', 'Primadonna', 'Weisse Perle', 'Albert Martin', 'Gruppenkönigin', 'Vernon' och 'Zulukönig' som alla finns med på listan över gamla begonior (Holzhausen, 1922).

Figur 4: Bild på *Begonia semperflorens Heterosis 'Essen 1938'* ur Benarys priskurant från 1939.

5.5 Rhizombildande begonior

Idag känner man till över 665 olika arter och sorter, vilket gör gruppen till den största inom begoniasläktet. Gruppen är varierad och odlas mest för det vackra bladverkets skull (Thompson, 1981). De flesta rhizombegonior har man hittat i Centralamerika och då främst i Mexico. Arter har också hittats i Kina, Borneo, Indonesien, Filippinerna, Nya Guinea, Sydamerika och tropiska Afrika (Sharp, 1998).

År 1825 beskrevs för första gången arten *B. palmata* från Nepal. Fem år senare, 1830 upptäcktes *B. heracleifolia* i Mexico av Ferdinand Deppe och C. J. Schiede. År 1841 fick Kew Gardens i England ta emot en art, *B. hydrocotylifolia*, som nyligen upptäckts i Mexico. År 1859 upptäcktes *B. imperialis* och tre andra varieteter av arten i Mexico. Artens vackert färgade och sammetsliknande blad gjorde den till en favorit bland förädlarna. *Begonia × erythrophylla* och *B. × ricinifolia* är de äldsta hybriderna inom rhizomgruppen som man känner till. Den förstnämnda framställdes i Tyskland 1845 genom att *B. manicata* korsades med *B. hydrocotylifolia*. Den senare togs fram i England genom en korsning mellan *B. heracleifolia* och *B. peponifolia* (ej med i listan). *Begonia 'Verschaffeltii'* togs fram 1853 av Edouard Regel från Schweiz då han korsade *B. carolineifolia* (ej med i listan) med *B. manicata* (Thompson, 1981).

5.6 Rex-gruppen

Figur 5: Illustration av en Rexbegonia ur Cannell & Sons priskurant från 1882.

Rex-gruppen består av omkring 545 olika namnsorter och ett okänt antal hybrider utan namn (Thompson, 1981). Rexbegoniorna var mycket moderna i slutet av 1800-talet och förekom då i hundratals färger och former (Holzhausen, 1922). Arten *B. rex* har sitt ursprung i Assam, som ligger i Indien, och upptäcktes av en slump. Det var belgaren M. Jean Linden, som lade märke till arten i en orchidésamling från Assam på en utställning i England år 1856 (Sharp, 1998). Majoriteten av begoniorna inom Rex-gruppen har rhizom och bladen varierar i storlek mellan 7 och 30 cm.

Begoniorna i gruppen odlas främst för sitt dekorativa bladverk och det är bladens storlek som avgör indelningen av

gruppen. Bladen kan även vara spiralformade, vilket också är en egenskap som man tar hänsyn till vid indelningen i grupper.

Olika arter användes i korsningar med *B. rex* för att ytterligare försköna och skapa nya färger, texturer och former på bladen. *B. evansiana* (ej med i listan) korsades 1863 samman med *B. rex*, vilket skapade en mer högväxt och härdig hybrid.

För att få fram hybrider med mindre blad använde man sig, 1875, av *B. imperialis*. Rex-begonior med flikiga blad utvecklades då man korsade *B. rex* med *B. diadema* år 1884, vilket endast var tre år efter det att den sistnämnda arten upptäcktes i Borneo. *Begonia decora* som upptäcktes 1892 i Penang, användes i förädlingsarbetet och gav rödfärgade och metallglänsande hybrider.

Figur 6: Illustration av Begonia Rex hybrida ur Göteborgs trädgårdsförenings priskurant från 1909.

Två sorter som finns med på listan under Rex-gruppen är 'Lucy Closson', som introducerades i Frankrike 1888 och tre år senare 'Louise Closson'. För att skapa Rex-begonior i miniatyr korsades *B. dregei* och *B. × weltoniensis*, vilket man startade med 1931 (Thompson, 1981).

5.7 Begonior med rotknölar

Begonior med rotknölar är en komplex grupp att dela in eftersom det finns så många olika typer. De delas upp i sex undergrupper vars ursprung och odlingskrav skiljer sig ifrån varandra (Thompson, 1981).

5.7.1 Halvt knölbildande arter (*semituberous*)

Idag odlas tolv arter inom gruppen. De flesta kommer från Sydafrika men några kommer från Bolivia och Brasilien. Den första arten, *B. dregei*, upptäcktes av J. F. Drège på Godahoppsudden och togs till Europa 1836. Två arter som inte finns med i listan är *B. caffra* och *B. suffruticosa*, vilka också upptäcktes av Drège. En allmän karaktär hos begoniorna i gruppen är att stammen är förtjockad precis ovanför och en bit under jordytan. Mest karaktäristiskt är hur markant stammen smalnar av i jämförelse med den tjockaste delen. Om odlingstemperaturen är tillräckligt hög går de inte in i en viloperiod som arterna i följande grupp (Thompson 1981).

5.7.2 Knölbildande arter

Många av de knölbildande arterna är idag så ovanliga att de endast odlas av samlare. De flesta har sitt ursprung i Central- och Sydamerika men ett fåtal kommer från Afrika, Indien, Kina och Nya Guinea. Alla begoniorna i gruppen har rotknölar i olika storlekar och former och alla har en viloperiod oavsett odlingstemperatur.

Begonia evansiana (syn. *B. grandis* ssp. *evansiana*), känd i Kina och Japan långt innan 1690, är bland de första begoniaarterna som hittats. År 1828 upptäcktes *B. martiana* i Mexico av F. Deppe. Arten *B. cinnabarinata* skickades som frö till Henderson & Sons i England 1847. I mitten på 1800-talet samlades sex arter in från Anderna; *B. boliviensis*, *B. pearcei*, *B. davisii*, *B. veitchii*, *B. rosiflora*, och *B. clarkei* (de tre sistnämnda finns ej med i listan). *Begonia baumannii* och *B. froebelii* är två arter inom gruppen som också upptäcktes på 1800-talet (Thompson, 1981).

Figur 7: Illustration av begonior ur Cannell & Sons priskurant från 1882.

5.7.3 *Begonia × tuberhybrida*, knölbegonia

Gruppen är ett resultat av korsningar mellan de sommarblommande och knölbildande begonior som förekommer i Anderna. De viktigaste av dessa arter är *B. boliviensis*, *B. pearcei*, *B. veitchii*, *B. rosiflora*, *B. davisii* och *B. clarkei*. *Begonia pearcei* med sina gula blommor och marmoreraade bladverk gör sig fortfarande påmind i dagens moderna hybrider. *Begonia veitchii* är den art som haft störst betydelse vid framtagningen av Tuberhybrida-gruppen. Varken *B. rosiflora* eller *B. clarkei* har använts lika mycket i förädlingsarbetet av Tuberhybrida-gruppen.

Den första hybriden *B. × sedeni* fick man fram 1869 då *B. boliviensis* korsades med en hittills okänd art. År 1871 startade hybridiseringen av gruppen på allvar då ett antal odlare förstod det kommersiella värdet av hybriderna.

Tuberhybrida-gruppen klassificeras i 17 grupper efter främst blommornas form för att förenkla beskrivningen av dem: Stora enkla, Crispa, Crispa Marginata, Cristata, Stora dubbla, Picotee, Krusade Picotee, Fimbriata, Grandiflora Compacta, Maxima, Bertinii Compacta, Multiflora, Pendula, Bertinii, Duplex, Marmorata och Narcissiflora. *Begonia boliviensis* är förfadern till Pendulagruppen inom Tuberhybrida. *Begonia davisii* är förfadern till Multiflora-gruppen inom Tuberhybrida (Thompson, 1981).

I 1932 års Allmän svensk Trädgårdstidning skriver signaturen R. M. att det inom Multiflora-klassen fanns ett stort antal begoniasorter, men att inga var konstanta vid frösådd. Två nyheter nämns, *Begonia gracilis luminosa compacta* och *Begonia hybrida 'Goethe'* (ej med i listan). Den sistnämnda hörde till Multiflora-klassen precis som sorterna 'Helene Harms', 'Leuchtfeuer', och 'Flamboyant', vilka R. M. ansåg utmärkte sig i grupplanteringar.

P. Schmidt (1935) skriver att Bertiniihybriderna utmärker sig genom att vara frökonstanta. En nyhet inom gruppen, som tagits fram av Benary, var *Begonia Bertinii hybrida compacta 'Lichtrosa'* (ej med i listan). Nyheten skulle enligt uppgift vara fröäkta och passa utmärkt till grupp och kruka. Han skriver även om nyheten *Begonia multiflora fl. pl. 'Kupfergold'*, som uppkommit genom en korsning mellan 'Helene Harms' och en annan dubbelblommande multiflorasort. Enligt P. Schmidt var sorten som tagits fram av Benary lika lämplig för anläggningsträdgårdsmästaren som för herrgårdsträdgårdsmästaren. Han skriver även om en ny sort, *Begonia hybrida multiflora nana*, som dragits upp av Heinemann. Sorten var fröäkta till skillnad från de andra begoniorna i multifloraklassen som förökades vegetativt. Det speciella med sorten var att den tålde sol utan att skadas. Tre år senare skriver P. Schmidt (1938) om sorten 'Frau Helene Harms'. I artikeln skriver han om den remarkabla nyheten att Benary lyckats få fram konstanta plantor ur frö av sorten.

Enligt signaturen W. B. (1937) hade förädlingsarbetet av *Begonia socotrana* åstadkommit att en hel del nya och förbättrade sorter kommit ut på marknaden. Genom korsningar mellan *B. socotrana* och *B. dregei* fick den franska firman Lemoine fram hybriden, *Begonia hybrida 'Gloire de Lorraine'*. Den hade i sin tur gett upphov till andra värdefulla sorter som 'Eges favorit', 'Konkurrent', 'Glory of Cincinnati', 'Mrs J. A. Petersen', varav de två sistnämnda inte finns med i listan. Vidare skriver han att sorten 'Gloire de Sceaux' uppkommit genom en korsning mellan *B. socotrana* och *B. subpeltata rubra*. En annan korsning mellan en hybrid knölbegonia 'Viscountes Deneraille' och *B. socotrana* 1883 hade gett upphov till den första av de s. k. Veitchsiska begoniahybriderna, 'John

Heal'(ej med i listan). Han mämner tre andra sorter inom samma grupp är 'Baardses Favorit', 'Optima' och 'Elatior' (ej med i listan).

5.7.3.1 Tuberhybrida-gruppen i gammal svensk litteratur

Abelin skriver i sin bok, *Trädgården inomhus* att de vanliga knölbegoniorna inte är lämpliga för inomhusodling utan förekommer sommartid utomhus i grupper. Han skriver att knölbegonior som odlas inomhus blir svaga och utsätts lätt för ohyra.

Han berättar också att knölbegonior lättast förökas med frö, men att det är vanskt med frösådd i boningsrum. Om man ändå vill ha med knölbegonian i sin rumsträdgård rekommenderar han att man köper den i form av knölar.

En helt ny grupp knölbegonior; B. La Lorraine, som framställts genom korsbefruktningar nämns också i boken. Abelin skriver att de blommar hela hösten fram till nyår men att den knappast var någon pålitlig rumsväxt. Den skulle främst användas som en tillfällig dekoration (Abelin, 1910).

I sin bok *Trädgårdens blommor* skriver Holzhausen att trädgårdsformerna inom Tuberhybrida-gruppen odlas i stor skala och att rotknölarna utgör en betydande importvara. Arterna *B. boliviensis*, *B. froebelii*, *B. davisii*, *B. veitchii*, *B. cinnabarinata* och *B. octopetala* nämns som stamföräldrar till knölna som odlas. Han skriver att en del av arterna och varieterna fortfarande finns i odling. Knölbegoniorna dras lätt upp ur frö men ger inte tillräckligt stora plantor första året varför Holzhausen rekommenderar att man köper knölar för vidare kultur. I Belgien och Holland odlas dessa begonior i miljontals. Tidigt på våren dras de upp ur frö, planteras ut på fria bäddar i växthus och bildar under sommaren starka omkring 3-4 cm stora knölar, som sedan exporteras över hela världen.

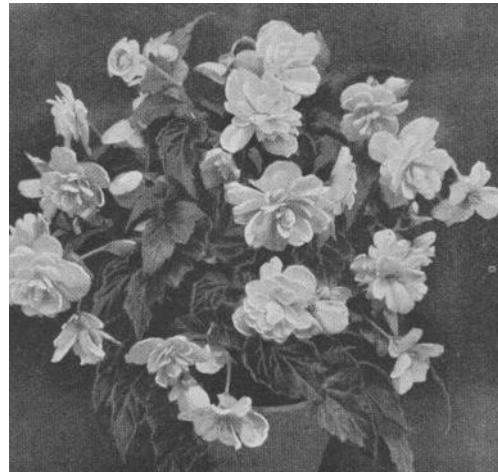
Vidare skriver han att det inte är nödvändigt att nämna några namnsorter av knölbegoniör, jfr figur 8. Istället skilje Holzhausen (1922) på följande: *B. hybrida gigantea* med ända upp till 15 cm stora, enkla hela blommor i rena eller brokiga färger i vitt, rosa, lax, orange, rött, blodrött och gult. *Begonia hybrida gigantea crispa* med stora, i kanterna vackert krusade blommor i orange, blodrött, scharlakan, vitt och gult. *Begonia hybrida gigantea cristata* med en krusigt taggig kam eller upphöjning i mitten av varje kronblad, som också den kommer i många olika färger. *Begonia hybrida gigantea flore pleno* med utomordentligt sköna, mångdubblade blommor i olika former. "En del kan ha samma form som en kamelia, andra som en fyld stockros och åter andra som en

Begonia tuberosa, Knörlrotsbegonia extra storblommiga praktsorter:	
» enkla	scharlakansröda
» »	rosenröda
» »	orangeröda
» »	gula
» »	vita
» »	blandade färger
» dubbla	scharlakansröda
» »	orangeröda
» »	rosenröda
» »	gula
» »	vita
» »	blandade färger
» crispa,	krusiga blmr, blandade färger
Utmärkta såväl för grupper som krukodling.	

Figur 8: Lista på knörlrotsbegonior ur Göteborgs trädgårdsförenings priskurant från 1918.

ädelt formad ros" (Holzhausen, 1922). De sistnämnda hybriderna odlas för det mesta i kruka. Anledningen till detta är att de stora och tunga blommorna lätt skadas av regn genom att falla av eller ruttna.

Holzhausen rekommenderade även arterna *B. boliviensis* var. *superba*, *B. davisii*, *B. froebelii* och *B. pearcei*, vilka han tyckte var värdar mer uppmärksamhet. Några sorter som han sade skiljde sig på ett eller annat sätt från de typiska knörlrotsbegoniorna var 'Graf Zeppelin', 'Frau Helene Harms', jfr figur 9, 'Lafayette', 'Sonnenlicht' (ej med i listan) och 'Bertini' (Holzhausen, 1922).

5.7.4 *Begonia × hiemalis*, höstbegonia

Begoniorna i den här gruppen är rikblommande och färgglada. *B. socotrana*, som upptäcktes 1880, korsades med sommarblommande knölbegonior. Resultatet blev en vinterblommande begonia med knölbegonians karaktärer. Gruppen fick namnet Hiemalis 1933 av Karl Fotsch. En hängande sort är 'Flambeau' (Thompson, 1981).

Figur 9: Bild på *Begonia multiflora* 'Frau Helene Harms' ur Benarys priskurant från 1932.

5.7.5 *Begonia × cheimantha*, julbegonia

Julbegonia och Lorrainebegonia är andra namn för gruppen. Begonior som uppkommit genom korsningar mellan *B. socotrana* och *B. dregei* samlas i den här gruppen. Gruppen uppstod 1891 då Victor Lemoine introducerade 'Gloire de Lorraine' efter att ha korsat de två ovanstående arterna. Cheimanthabegoniorna är kompakt- och lågväxande. Blommorna är enkla och förekommer i vitt eller olika rosa nyanser (Thompson, 1981).

5.7.6 Lökbildande begonior

Idag finns det bara en art nämligen *B. socotrana* (ej med i listan) som klassificeras under den här gruppen. I listan finns *B. socotrana* med i form av två sorter, 'Winter perfection' och 'Winter cheer'. Arten har mest använts i utvecklingen av Hiemalis- och Cheimanthagrupperna (Thompson, 1981).

5.8 Hängande begonior

Den här gruppen är inte stor utan består av 25 arter och ungefär lika många sorter. De hängande begoniorna kommer från många olika delar av världen, de flesta från Brasilien, men några kommer ifrån Ecuador, Colombia och Venezuela (Thompson, 1981). Ett antal andra arter har hittats i Centralamerika, tropiska Afrika, Borneo, Kamerun och Västindien (Sharp, 1998). Begoniorna i gruppen kan antingen vara hängande eller ha ett klättrande växtsätt. En del kan vara båda delarna beroende på miljöförhållandena. Stammens längd kan bli upp emot 2,5 meter.

Den första hängande begonian, *B. glabra*, hittades 1775 i Västindien av Fusee-Aublet. År 1831 illustrerades *B. procumbens* för första gången och sedan dess har den odlats under

många synonymer namn: *B. glaucophylla*, *B. limminghii*, *B. limmingheana*, *B. fritzmulleri* och *B. sandersii*. År 1836 upptäcktes i Brasilien en hängbegonia, *B. fagifolia*, som hade håriga blad (Thompson, 1981).

6. Resultat och diskussion

6.1 Firmor med ett brett begoniasortiment

Trädgårdsfirmorna är koncentrade till södra Sverige och storstadsområdena Malmö, Göteborg och Stockholm. Lundgrens från Härnösand, se figur 10, och Vassbo Trädskola från Falun hör till undantagen. Firmorna skiljer sig inte enbart geografiskt utan även tidsmässigt. Medan vissa firmor kommer ut med priskuranter under lång tid förekommer det firmor som enbart är med i några få år. Priskuranterna fungerar som ett slags ”fingeravtryck” av att en plantskola eller fröhandel funnits, därmed inte sagt att den inte funnits om priskuranten inte finns.

Exempel på plantskolor som haft stor betydelse för begoniasortimentet och där man kunnat följa utvecklingen eftersom de funnits med under en så lång tidsperiod är först och främst Göteborgs Trädgårdsförening. Andra som funnits med länge är Alnarps Trädgårdar, Bergianska Trädgården och Linköpings Trädgårdsförening.

Många av firmorna som finns med tidigt, i slutet på 1800-talet, återkommer inte under resten av den undersökta perioden, exempel på sådana är Corin's Ledare genom Trädgård och Fält, H. Gottschalk, Stockholm, And. Andersson, Örebro, Växt- och Plantkatalog från Emil Friberg, Stockholm, Bryngelsnäs Trädgård, Alingsås, m. fl.

Andra firmor dyker inte upp förrän i slutet på den undersökta perioden där ibland; Cedergren & Co Plantskola, Råå, Enköpings Trädskola & Fröhandel, Gehlins fröhandel, Malmö, Bertil Gustafssons Fröhandel, Gnesta, Hammenhögs, Lundgrens, Härnösand, Nordiska fröhandeln, Stockholm, m.fl.

6.1.1 Göteborgs trädgårdsförening

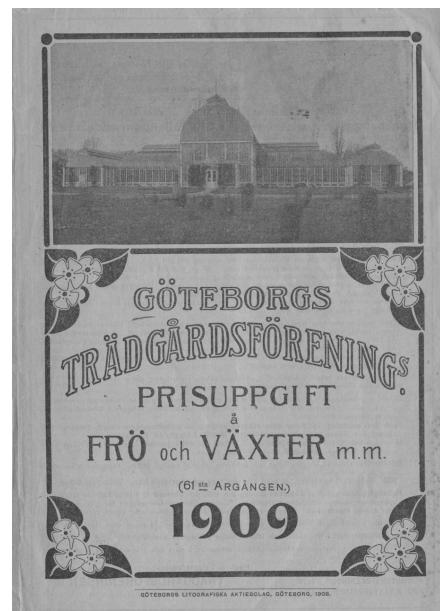
Göteborgs trädgårdsförening, se figur 11, finns med under hela perioden fram till 1950 och har också haft, som enskild firma, det allra största utbudet av arter och primärhybrider.

I de priskuranter som jag gått igenom finns det totalt 60 stycken begonior som jag säkert vet är arter eller primärhybrider. Av dessa har 47 stycken funnits med i Göteborgs trädgårdsförenings sortiment varav 22 stycken inte funnits i någon annan firmas priskurant, se tabell 1. Föreningen hade också ett välsorterat sortutbud, se tabell 2 och 3. Det totala antalet sorter som hör till Semperflorens- och Tuberhybrida-grupperna är 146 stycken och av dessa har 52 sorter funnits med i föreningens sortiment.

Anledningarna till att Göteborgs trädgårdsförening

Figur 10: Lundgrens priskurant från 1948.

Figur 11: Göteborgs trädgårdsföreningens priskurant från 1909.

haft ett så stort begoniasortiment är förmodligen flera. Göteborgs trädgårdsförening var en av Sveriges största handelsträdgårdar. Dessutom sålde trädgårdsföreningen fröer och fungerade som botanisk trädgård. Trädgårdsföreningens mål var att ge göteborgarna tillgång till en park, att sprida växter och förmedla kunskap om odling. Att föreningen var stor på så många områden förklaras med att man inte specialiserat sig på något utan varit intresserad av alla typer av växter (Oskarsson, 2003).

6.1.2 Alnarps trädgårdar

Alnarps trädgårdar har en lång historia som började redan 1857 då Alnarps kungsgård omvandlades till ett svenska trädgårdssinstitut. År 1876 startades en trädgårdsskola i Alnarp, där till en början enbart 6 elever antogs från Malmöhus län. År 1931 beslutade riksdagen att det på Alnarp skulle startas en högre trädgårdsutbildning. Ändamålet skulle vara att undervisa i vad man kallade, ”rationell trädgårdssodling i och för utbildning av konsulenter, lärare, trädgårdsanläggare och andra som önska förvärva djupare insikter i ämnet” (Sonesson, 1935). Parallelt med den undervisning som skedde på Alnarp bedrevs det också plantskoleverksamhet, vilket priskuranterna är ett bevis på. I slutet på 1800-talet sålde Alnarps trädgårdar en del arter och primärhybrider, men dessa byttes snart ut mot sorter ur Semperflorens- och Tuberhybrida-grupperna.

6.1.3 Bergianska trädgården

Enligt Lind (1940) bedrevs Bergianska trädgårdens verksamhet som trädgårdsskola, botanisk trädgård och plantskola. Den tidigaste priskuranten från Bergianska trädgården, som jag fått tag på och som haft med begonia är från 1889. Begoniautbudet följer samma mönster som i fallet med Alnarps trädgårdar att arter och primärhybrider säljs i början, men att dessa ganska snabbt byts ut mot sorter ur Tuberhybrida- och Semperflorens-grupperna. Bergianska trädgården kom ut med priskuranter under största delen av den undersökta perioden.

6.1.4 Linköpings trädgårdsförening

När det gäller Linköpings trädgårdsförening finns de flesta priskuranterna tillgängliga mellan 1895 och 1950 med undantag för åren mellan 1908 och 1924. Utbudet av arter och sorter följer samma mönster som hos tidigare beskrivna firmor.

6.1.5 Övriga firmor

Övriga mindre firmor som haft ett förhållandevis stort begoniautbud är; MP Andersen, C. J. Wallin, Uppsala Läns Trädskolor, Växt- och plantkatalog från Emil Friberg som endast fanns med år 1894, Bryngelnäs Trädgård som bara fanns med i tre år mellan 1904 och 1906, Enköpings Trädskola & Fröhandel, Cedergrens & Co, Gehlins fröhandel, Bertil Gustafssons fröhandel, Hammenhögs, Svenssons fröhandel och Weibulls.

6.2 Försäljningen av arter och primärhybrider i Sverige

Genom att snabbt titta i firmornas priskuranter kan det konstateras att försäljningen av arter och primärhybrider mest förekom under 1800-talet innan hybridiseringen kommit igång på allvar. Med primärhybrid menas sådana som uppstått genom korsning av två kända (eller nästan kända) arter. Mellan 1860 och 1890 var det totala antalet arter och primärhybrider som såldes i priskuranterna fler än antalet sorter, jfr figur 16. Det kan också konstateras att Göteborgs trädgårdsförening hade det bredaste utbudet av arter och primärhybrider och sålde de flesta av dessa vid något tillfälle, se tabell 1.

De gamla priskuranterna avslöjar att det inte dröjer många år efter det att en art upptäcks tills de dyker upp i handeln. Arten *B. boliviensis* hittades i Anderna av Pearce 1864 och skickades hem till England (Langdon, 1969), redan 1872 finns den med i C. J. Wallin,

Uppsala Läns Trädskolors katalog. År 1876 upptäcktes *B. davisii* i Anderna av Walter Davis, tre år senare introducerades den på den engelska marknaden och år 1890 dyker den upp i C. J. Wallin, Uppsala Läns Trädskolas sortiment. *Begonia baumannii* upptäcks i Bolivia 1890 och dyker upp i Linköpings Trädgårdsförenings sortiment år 1902. *Begonia pearcei* som upptäcks i Bolivia 1865 dyker upp i Göteborgs Trädgårdsförenings sortiment redan fyra år senare 1869.

Rena arter och primärhybrider är mest förekommande i de tidigaste priskuranterna i slutet på 1800-talet. Ett fåtal arter återfinns i slutet på 1930-talet efter ett långt uppehåll. Exempel på dessa är *B. boliviensis*, *B. pearcei* och *B. glaucophylla*. Efter 1940 introduceras arterna *B. hydrocotylifolia*, *B. × erythrophylla*, *B. palmata* och *B. scandens*.

Göteborgs trädgårdsförening är den firma som listar flest arter och primärhybrider, i många fall flera år i rad. Ett exempel på detta är *Begonia albo-picta* som finns i Göteborgs trädgårdsförenings priskurant mellan 1893 och 1912. *Begonia × argenteo-guttata* är ett annat exempel som finns med mellan 1893 och 1921.

Det finns också arter och primärhybrider som finns med i flera firmors priskuranter, exempel på dessa är *B. boliviensis*, *B. dregei*, *B. froebelii*, *B. fuchsoides*, *B. incarnata*, *B. metallica*, *B. pearcei* och *B. × sedeni*.

Begonia manicata är den enda arten som återfinns vid tre tillfällen under den undersökta perioden, första gången hos C. J. Wallin, Uppsala Läns Trädskolor 1882-85, andra gången hos Göteborgs trädgårdsförening 1915-17 och tredje gången hos Cedergren & Co 1947.

I tabell 1 har jag gjort en sammanställning av vilka arter och primärhybrider som sålts i Sverige mellan 1850 och 1950. *Begonia boliviensis*, *B. discolor*, *B. dregei*, *B. froebelii*, *B. metallica*, *B. × sedenii* och *B. × weltoniensis* hör till de som sålts av flest firmor. Att de såldes av många firmor kan exempelvis bero på att de var lättförlökade och lättodlade.

Tabell 1: Arter och primärhybrider mellan 1850 och 1950. Två stjärnor** bakom årtalen betyder att arten eller primärhybriden endast funnits med i Göteborgs trädgårdsförenings priskurant. En stjärna* betyder att arten eller primärhybriden funnits med i Göteborgs trädgårdsförenings priskurant, men att den även funnits med i en annan firmas priskurant.

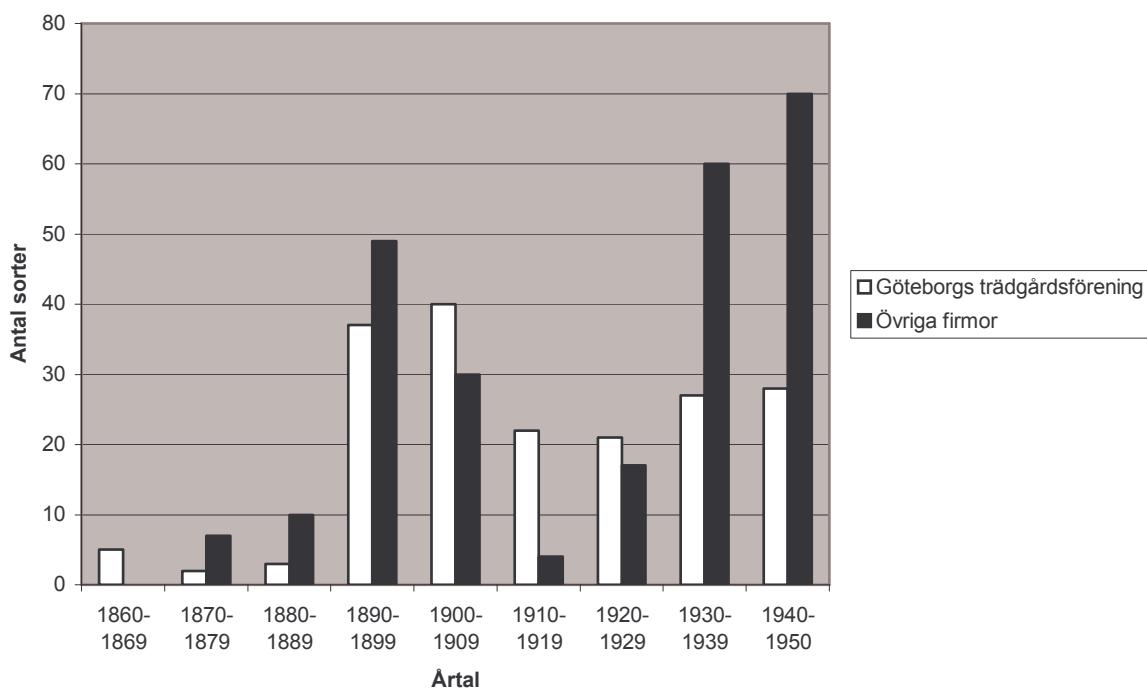
Arter och primärhybrider	Antal firmor där arten förekommer	Första och sista året i priskurant
<i>albo-picta</i>	1	1893,1912**
<i>argentea gigantea</i>	1	1893,1905**
<i>× argenteo-guttata</i>	1	1893,1921**
<i>argyrostigma</i> syn: <i>B. maculata</i>	3	1877,1889*
<i>baumannii</i>	2	1902,1907
<i>boliviensis</i>	9	1872,1939*
<i>boliviensis superba</i>	2	1880,1922
<i>boliviensis grandiflora</i>	1	1885,1885**
<i>castanaefolia</i>	2	1885,1912*
<i>× chelsonii</i>	3	1876,1877*
<i>cinnabarina</i>	2	1876,1878*
<i>corallina</i>	1	1893,1895**
<i>× credneri</i>	2	1893,1921*
<i>daedalia</i>	2	1869,1877*
<i>davisii</i>	4	1885,1909
<i>decora</i>	1	1900,1903**
<i>diadema</i>	1	1885,1885**
<i>diademata</i> syn: <i>diadema</i>	1	1893,1918**
<i>discolor</i> syn: <i>B. grandis</i> ssp. <i>evansiana</i>	7	1869,1900*
<i>diversifolia</i>	3	1868,1882*
<i>dregei</i>	5	1868,1900*
<i>× erythrophylla</i>	1	1950,1950

<i>fagifolia</i>	1	1885,1885**
syn: <i>B. glabra</i>		
<i>foliosa</i>	5	1920,1950*
<i>froebelii</i>	9	1880,1922*
<i>fuchsiooides</i>	4	1876,1894*
syn: <i>foliosa</i> var. <i>miniata</i>		
× <i>gigantea</i>	1	1908,1909
<i>goegoensis</i>	1	1883,1896**
<i>grandis</i>	1	1869,1869**
<i>haageana</i>	1	1877,1877
syn: <i>B. scharffii</i>		
<i>heracleifolia</i>	2	1885,1890*
<i>hydrocotylifolia</i>	1	1893,1948*
<i>imperialis</i>	1	1869,1885**
<i>imperialis</i> var. <i>smaragdina</i>	1	1885,1905**
<i>incarnata</i>	4	1869,1898*
<i>limhinghii</i> syn: <i>B. radicans</i>	1	1893,1905**
<i>longipila</i> syn. <i>B. heracleifolia</i> var. <i>longipila</i>	1	1869,1869*
<i>macrophylla</i> syn: <i>B. obliqua</i>	2	1881,1885*
<i>maculata</i>	1	1885,1921**
<i>magnifica</i>	1	1910,1922
<i>malabarica</i> var. <i>dipeltata</i>	1	1869,1869**
<i>manicata</i>	1	1882,1947*
<i>martiana</i>	1	1893,1901**
syn: <i>gracilis</i> var. <i>martiana</i>		
<i>martiana grandiflora</i>	2	1902,1919*
<i>metallica</i>	6	1869,1921*
<i>olbia</i>	1	1893,1905**
<i>pantherina</i>	1	1869,1869**
<i>pearcei</i>	8	1869,1943*
<i>rajah</i>	1	1900,1905**
× <i>ricinifolia</i>	3	1877,1900*
<i>robusta perfecta</i>	1	1885,1885**
<i>roezlii</i> syn: <i>B. bracteosa</i>	2	1881,1903*
<i>sanguinea</i>	1	1891,1900
<i>scandens</i>	1	1943,1948**
<i>scharffiana</i>	3	1890,1921*
<i>schmidtii</i>	2	1882,1901*
× <i>sedenii</i>	8	1876,1891*
× <i>sedenii</i> <i>hybrida</i>	1	1877,1877
× <i>sedenii non plus ultra</i>	1	1893,1899
× <i>sedenii perfecta robusta</i>	1	1885,1889
<i>undulata</i>	1	1909,1910
× <i>weltoniensis</i>	8	1872,1944*
<i>zebrina</i>	1	1878,1878
syn: <i>B. stipulacea</i> , <i>B. angularis</i>		

6.3 Försäljningen av sorter i Sverige

Många av sorterna som rekommenderas i böcker och tidningar under samma tidsperiod som de såldes är också de som varit mest populära. Precis som idag vill alla köpa just den sorten som man skriver om i tidningen. De svenska sorterna hör inte till de som enligt listan varit de mest sålda. Istället är det tyska sorter som slagit igenom bäst på marknaden.

Axel Holzhausen, som var anställd vid Göteborgs trädgårdsförening under ett antal år, rekommenderar sorter som de hade i sitt sortiment (Martinsson, 2000). Exempel på dessa är; 'Albert Martin', 'Erfordia', 'Gruppenkönigin', 'Luminosa', 'Mignon', 'Primadonna' och 'Zülukönig'. Många av dem fanns i föreningens sortiment mellan 20 och 30 år. Dessutom fanns de att få tag på hos många andra firmor. De ovanstående sorterna dök först upp i Göteborgs trädgårdsförenings priskuranter, vilket visar att Holzhausens böcker förmögligen påverkade begoniasortimentet i Sverige. Tittar man i listan över gamla begonior kan man se att de sorter som fanns med i föreningens sortiment för det mesta var sorter som fanns hos flera andra firmor. Man kan alltså konstatera att Göteborgs trädgårdsförening haft en ledande position när det gäller introduktion av både arter, primärhybrider och sorter. I tabell 2 och 3 är sorter som fanns med i Göteborgs trädgårdsförenings sortiment markerade med en stjärna. Tabell 2 visar vilka sorter inom Semperflorens-gruppen som var de mest sålda mellan 1850 och 1950. I figur 12 kan man se att Göteborgs trädgårdsförening hade ett stort sortutbud jämfört med övriga firmor. Under perioden 1900-1929 hade föreningen till och med fler sorter än alla andra firmor tillsammans.

Figur 12: En jämförelse av antalet begoniasorter hos Göteborgs trädgårdsförening och övriga firmor.

Rex-begoniorna är populära i slutet på 1800-talet (Holzhausen, 1922), vilket märks på den plötsliga ökningen av sortutbudet efter 1890, jfr figur 16. Sortökningen efter 1890 beror till stor del på att Rex-begoniorna då hade blivit populära. Rex-begoniorna hade ofta franska sortnamn, vilket tyder på att de förädlats fram av fransmän. Till skillnad ifrån sorterna inom Semperflorens- och Tuberhybrida-grupperna som ofta hade tyska namn, vilket tyder på att dessa tagits fram av tyska förädlare. Under perioden 1890 till 1910 sålde firmorna Emil Friberg och Göteborgs trädgårdsförening sorter under franska namn.

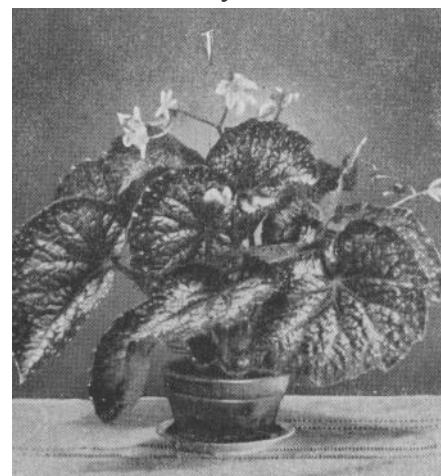
Av sortnamnen och beskrivningarna av sorterna verkar det som att Göteborgs trädgårdsförening också sålde Rex-begonior. Dessa sorter med franska namn har i listan placerats under gruppen övriga eftersom det inte uttryckligen i priskuranterna stått att de var Rex-begonior. När det gäller Rex-gruppen är det svårare att dra några slutsatser eftersom jag enbart hittat två firmor, Emil Friberg 1894 och Daehnfeldts 1946, som uttryckligen sålde namngivna Rex-sorter. Det man med säkerhet kan konstatera är dock att många firmor sålde namnlösa Rex-sorter under hela den undersökta perioden. De namnlösa Rex-hybriderna såldes hos 25 firmor mellan 1876 och 1950. Många firmor sålde dem flera år i följd; Göteborgs trädgårdsförening 1876-1929, Algot Holmberg & Söner 1925-50 m.fl.

När det gäller sorterna är det inte många som förekommer hos mer än en firma i slutet av 1800-talet. Endast två sorter, 'Digswelliana', och 'Kaisser Wilhelm', finns med hos fler än en firma. Sorterna 'Erfordia', 'Erfordia grandiflora superba', 'Gloire de Lorraine', 'Madame Charrat', 'President Carnot' och 'Vesuv' hör till dem som finns med periodvis under hela den undersökta tiden från 1870 till 1950.

Både för Semperflorens- och Tuberhybrida-grupperna kan man se att sortutbudet efter 1930 fram till 1950 ökar. I Semperflorens-gruppen finns endast ett fåtal sorter i början av perioden. Exempel på dessa är 'Anna Regina', 'Erfordia', 'Fleur de Neige', 'Lubeca', 'Quedlingburger Kind', 'Rosa Bonheur' och 'Turnford Hall'. Gemensamt för dessa sorter är att de dyker upp alldeles i början på 1900-talet. Efter 1930 och fram till 1950 ökar sortutbudet inom Semperflorens-

gruppen lavinartat i Sverige. I Semperflorens-gruppen fanns det som mest 61 sorter under perioden 1940 och 1950. Mängden sorter visar att Semperflorens-gruppen varit mycket populär att odla. När det gäller Tuberhybrida-gruppen så dyker merparten av sorterna upp i sortimentet runt 1930. Sorterna 'Jette', 'Laings', 'Pionier' och 'Rockhohls Undermüdliche' finns i sortimentet runt sekelskiftet. Två sorter som också introduceras då, vars popularitet håller i sig många år, är 'Bertini' och 'Graf Zeppelin'. I Tuberhybrida-gruppen fanns det som mest 29 sorter, mellan 1930 och 1940.

För begoniorna som hör till Tuberhybrida-gruppen var det vanligt att inga sortnamn var utskrivna i katalogerna utan enbart blommornas färger, jfr figur 14. Holzhausen (1922) påpekar detta i sin bok genom att skriva; "Att nämna några namnsorter av knörlrotsbegonior är icke nödigt". Han nämner dock följande sorter vid namn: 'Frau Helene Harms', 'Graf Zeppelin' och 'Bertini', som sedan säljs av de flesta firmor.

Figur 13: Bild av en Rexbegonia ur Benarys priskurant från 1949.

BEGONIOR			
BEGONIA <i>tuberosa</i> (<i>knörlrotsbegonior</i>).			
gigantea med stora blmr i rena, lysande färger, blodröda, skarlakansröda, rosa, gula eller vita .	pr st. 1: 50,	pr 10 st. 12: —	95: —
gigantea fl. pl. , dubbla blmr, bl. färger pr st. 2: — , pr 10 st. 15: —	—	—	—
crispa , med krusiga blommor . . .			
pr st. 1: 50,	pr 10 st. 12: —	95: —	
BEGONIA semperflorens ,			
utomordentligt rikblommande, med lysande blommor och glänsande bladverk	pr st. 0: 75,	pr 10 st. 6: —	50: —
Följande sorter odlas:			
<i>Erfordia</i> , rosa, <i>Eldkulen</i> , eldröd, <i>Laxdrottningen</i> , rosa-laxfärgad, <i>luminosa</i> , blodröd, <i>Primadonna</i> , hög rosa.			

Figur 14: Lista ur Haga trädgårdars priskurant från 1921.

Tabell 2: De mest sälda sorterna inom Semperflorens-gruppen mellan 1850 och 1950. En stjärna bakom årtal betyder att Göteborgs trädgårdsförening haft med sorten i sitt sortiment.

Sortnamn	Antal firmor där sorten förekommer	Första och sista året sorten finns i priskurant
<i>alba</i>	4	1876,1950
<i>atropurpurea</i> (Vernon)	10	1895,1950*
<i>atropurpurea compacta</i>	9	1902,1948*
<i>gracilis</i>	4	1904,1931*
<i>rosea</i>	7	1882,1937*
'Albert Martin'	20	1921,1950*
'Blütenmeer'	4	1941,1950
'Drottningen'	4	1943,1950*
'Erfordia'	15	1898,1950*
'Erfordia grandiflora superba'	4	1904,1940*
'Essen 1938'	4	1941,1950
'Feuermeer'	8	1919,1950*
'Gruga'	14	1931,1950*
'Gruppenkönigin'	5	1922,1948*
'Gustav Knaake'	18	1929,1950*
'Lachskönigin'	10	1921,1950
'Luminosa'	9	1909,1950*
'Luminosa compacta'	5	1939,1950*
'Lubeca'	5	1904,1919*
'Magnifica'	5	1903,1926*
'Mignon'	4	1936,1946*
'Primadonna'	16	1915,1950*
'Rosabella'	7	1933,1948
'Rosakönig'	5	1948,1950
'Rote Perle'	7	1937,1950*
'Rhum von Erfurt'	5	1926,1946*
'Rundfunk'	14	1933,1950*
'Striegau'	5	1936,1947
'Sönderjylland'	11	1935,1950*
'Tausendschön'	11	1939,1950*
'Teppichkönigin'	4	1902,1948
'Vernon'	14	1893,1945*
'Vesuv'	4	1901,1919*
'Wintermärchen'	11	1934,1950
'Zauberin'	4	1932,1948*
'Zülükönig'	5	1900,1930*

Tabell 3: Sortutbudet mellan 1850 och 1950 inom Tuberhybrida-gruppen. En stjärna bakom årtal betyder att Göteborgs trädgårdsförening haft sorten i sitt sortiment.

Sortnamn	Antal firmor där sorten förekommer	Första och sista året sorten finns i priskurant
'Alice Crousse'	6	1933,1950
'Ami Jean Bard'	14	1930,1950*
'Bertini'	13	1901,1950*
'Bertini compacta'	2	1931,1945*
'Bürgermeister Max'	7	1935,1950
'Bouton de Rose'	6	1933,1950
'Bällsta'	1	1935,1935
'Commandant Felix'	3	1933,1943
'Dicks'	1	1935,1935
'Drottning Astrid'	1	1943,1950

'Emily Clibran'	1	1921,1922
'Evelyn Tavenet'	2	1937,1950
'Flamboyant'	23	1926,1950*
'Frau Helene Harms'	22	1926,1950*
'Frene Eysser'	4	1941,1950
'Georgina'	1	1943,1950
'Graf Zeppelin'	9	1909,1950*
'Heimat'	1	1941,1942
'Jette'	1	1892,1893
'Juvel'	1	1935,1935
'Konkurrent'	4	1914,1946
'Konkurrent compacta'	1	1935,1935
'Konkurrent Rekord'	1	1946,1946
'Kupfergold'	1	1943,1945
'Lafayette'	6	1905,1943*
'Laings'	1	1895,1902
'La Madelon'	2	1935,1946
'Mad. Hublot'	1	1933,1933
'Madame Oscar Lemarch'	1	1947,1950
'Mad. Richard Galle'	18	1935,1950*
'Melior'	1	1935,1935
'M. Guillaume Eysser'	1	1931,1934
'Mrs Petersen'	1	1935,1935
'Petit Henri'	4	1929,1939*
'Pionier'	1	1895,1904*
'Rembouillet'	1	1943,1943
'Rockhohls Unermüdliche'	1	1905,1908
'Rouget d'Isle'	5	1931,1946
'Vebe'	1	1938,1938
'Wilhelm Eysser'	1	1937,1942*

6.4 Svenska sorter

Ett fåtal av sorterna i listan har svenska namn. Att en sort har ett svenskt namn är ingen garanti för att sorten är svensk. Ett svenskt sortnamn kan vara en översättning och en sort kan lika gärna ha döpts om för att få ett mer passande namn.

I *Det bästas stora trädgårdslexikon* (1984) skriver man att de svenska sorterna 'Eges Favorit' och 'Solbacken' dominerat den svenska marknaden under många år, men att norska sorter tagit över deras plats. I boken *Svenska Trädgårdar* skriver Berge (1940) att E. G. Andersson i Bällsta släppte ut sorten 'Eges Favorit' år 1924. Man skriver också att den odlas mest i landet och är spridd över hela världen. Sorten 'Eges Favorit' såldes hos Bryngelsnäs trädgård, 1938, Daehnfeldts, 1946 och Nordiska fröhandeln, 1935. Sorten 'Solbacken' såldes hos Dan van Ginhoven, 1938 och Daehnfeldts, 1946.

E. G. Andersson i Bällsta ger också en ledtråd till var sorten 'Bällsta' kan ha sitt ursprung. Förmodligen är det han som ligger bakom sorten. Enligt kartboken ligger Bällsta en liten bit söder om Östersund. Nordiska fröhandeln sålde 'Bällsta' i Stockholm, 1935 och i priskuranten skriver man att sorten är en förbättrad 'Optima'.

Enligt boken *Hemmet Blommar* (1949) är sorten 'Gustav Lind' svensk och uppdriven 1936. Förmodligen har den blivit uppkallad efter den svenska trädgårdsexperteren Gustav Lind, som levde 1869-1945. Sorten 'Gustav Lind' såldes hos Bergianska trädgården, 1947-50, Cedergren & Co, 1949-50 och Söråkers trädgårdar, 1941-50. Den går att få tag på idag.

Sorten 'Konkurrent' har sålts av Alnarps trädgårdar, 1914-17, Adelsnäs trädgårdar, 1921-22, Dan van Ginhoven, 1938 och Daehnfeldts, 1946. Sorten är eventuellt svensk eftersom de i Dan van Ginhovens priskurant skriver att det är en "svensk typ" och i

Daehnfeldts priskurant att sorten är en Matalatyp. Enligt Sonesson (1955) så finns det en sort som heter 'Motala'. Möjligtvis har det uppstått ett missförstånd vad sorten ska kallas för. Sonesson (1955) nämner även en annan begoniasort vid namnet 'Skåne'.

Sorten 'Mrs Pettersson', som såldes av Daehnfeldts 1938 och 'Mrs Petersen', som såldes av Nordiska fröhandeln 1935 kan vara samma sort. Jag tror inte att 'Mrs Pettersson' är en svensk sort utan att det kan vara frågan om en felskrivning av sorten 'Mrs J. A. Peterson' (Holzhausen, 1938).

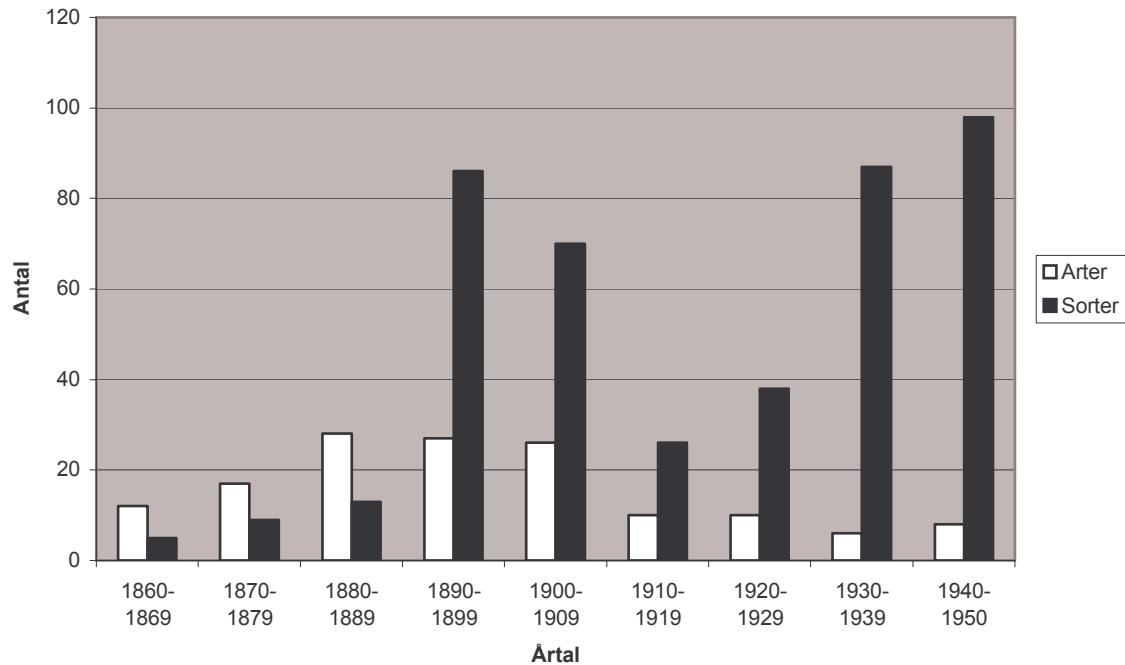
6.5 Förhållandet mellan försäljningen av arter och primärhybrider samt sorter i Sverige

Som jag nämnt tidigare var det vanligt att arter och primärhybrider såldes i slutet på 1800-talet, jfr figur 16. Figur 16 visar förhållandet mellan art och sortutbudet av begonior under 1860 till 1950 och där kan man se att det totala antalet arter och primärhybrider till en början är fler än antalet sorter. Så småningom ökar sortutbudet och arterna och primärhybriderna konkurreras till stor del ut. Detta kan bero på att sorter skapas av människor och att vi selekterar egenskaper som är anpassade efter våra behov och önskemål. Arterna är anpassade till naturen och de förhållanden som råder där.

Begonia			
boliviensis	♂kk	—	20
Daedalea	♂kk	—	20
Dregei	♂kk	—	20
Pearcei	♂kk	—	20
Sedeni	♂kk	—	20
» hybrida	♂kk	—	20

Figur 15: Lista ur W. Tjäders priskurant från 1877.

Den dramatiska ökningen av antalet sorter mellan 1890 och 1909 kan till stor del härledas till att Rex-begoniorna då blev moderna. Holzhausen (1922) nämner att Rex-begoniorna i slutet på 1800-talet förekom i många hundratals färger och former. Emil Fribergs katalog från 1894, som själv listar 37 Rex-sorter ger ett stort utslag i diagrammet.

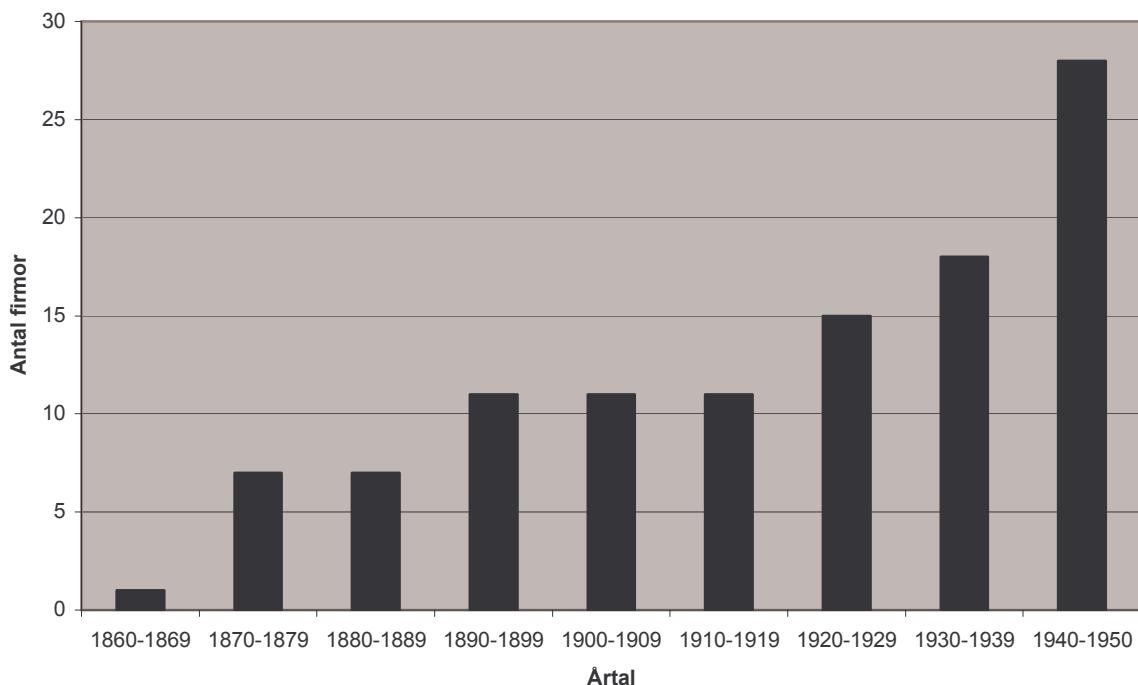
Figur 16: Förhållandet mellan arter och primärhybrider samt sortutbudet i Sverige mellan 1860 och 1950.

Mellan 1910 och 1919 kan man se en svacka i begoniautbudet. Den dramatiska nedgången kan bero på flera orsaker. En var förmodligen att Rex-begoniorna inte längre var lika populära. Den andra orsaken kan ha varit att de perenna växterna fick sitt stora genombrott mellan 1910 och 1920 (Berge, 1940).

Den tredje orsaken kan ha varit att första världskriget bröt ut under perioden och att man då behövde använda resurserna till att odla mera ”nyttiga” växter. Ransomeringarna under kriget innebar att växthusytorna endast fick användas till att odla grönsaker. Under kriget var dessutom bristen på bränsle stor och särskilt nere i Europa förföll många handelsträdgårdar då odlarna drog ut i strid. Att många dessutom stupade i kriget gjorde att mycket kunskap om odling försann (Martinsson, 2000).

En fjärde orsak kan vara att antalet firmor som jag haft tillgång till inte var så många mellan 1910 och 1919, jfr figur 17. Desto fler firmor desto större är chansen att sortutbudet är större. Detta visar att man inte med säkerhet kan fastställa sortutbudet. Att det under vissa perioder fanns färre firmor kan bero på flera saker. Saknas det sparade priskuranter under en period syns det omedelbart i resultatet. Det kan också vara en slump att det under en period inte sparades så många priskuranter. Att det exempelvis fanns färre priskuranter att tillgå mellan 1870 och 1889 behöver inte betyda att firmorna var färre. Kanske var det så att alla inte hade råd att trycka upp priskuranter.

När kommunikationerna sedan blev bättre blev det förmodligen också viktigare att kunna visa upp vad man hade i sitt sortiment. Precis som idag är det ju den som är bäst på att marknadsföra sig som har störst chans att överleva i branschen. Förbättrade kommunikationer är både på gått och ont för den som säljer växter. Kunderna kunde lättare ta sig till nya försäljningsställen och sortimentet av växter kunde också lättare transporteras till olika ställen. Detta bidrog säkerligen också till att sortimentet mellan de olika firmorna blev mer likartade då konkurrensen hårdnade.

Figur 17: Antal firmor som kom ut med priskuranter mellan 1860 och 1950.

Den stora sortökningen efter 1930 orsakas av att många nya Semperflorens- och Tuberhybrida-sorter förädlas fram. Andra världskriget tycks inte ha haft någon påverkan på sortutbudet. Däremot lade jag märke till att många av priskuranternas utformning försämrades under och efter krigsåren. Katalogerna blev tunnare och hade inte lika fina omslag. I appendix 1 finns de år, som en firma haft begonior i sitt sortiment uppskrivna.

6.6 Namngivning av arter och sorter

Namngivningen i priskuranterna har stundtals varit förvirrande. I många fall har samma sort skrivits på olika sätt i priskuranterna. Ett exempel på detta är sorten 'Bertini', som skrivits på 4 olika sätt; *B. tuberosa 'Bertini'*, *B. tuberosa hybrida 'Bertini'*, *B. tuberhybrida 'Bertini'* och *B. tuberhybrida multiflora 'Bertini'*. Detta har gjort att det tagit lång tid att få ordning på listan och göra den så korrekt och begriplig som möjligt.

Av sortnamnen kan man utläsa att de flesta av sorterna kom från tyska, franska och engelska förädlare. Växterna har därmed fått sortnamn på respektive språk. I listan över gamla begonior kan man också se att det var vanligt att sortnamn översattes till svenska. En sort finns med i listan på tre språk; tyska, holländska och svenska. Sorten heter på svenska 'Borgmästare Max', på tyska 'Bürgermeister Max' och på holländska heter samma sort 'Max Burgemeester'. Exempel på andra begonior som fått sina namn översatta till svenska är, 'Blitzstrahl' ('Blixtstrålen'), 'Gruppenkönigin' ('Gruppdrottningen'), 'Lachskönigin' ('Laxdrottningen'), Rote Perle ('Röda Pärlan'), och 'Weisse Perle' ('Vita Pärlan').

Figur 18: Bild på *Begonia Bertinii Hybrida Compacta* ur Benarys priskurant från 1932.

Namngivningen av arterna i de gamla priskuranterna har varit inkonsekvent. Vissa firmor har skrivit artnamnen med stora bokstäver, vilket gör att man lätt kan tro att det är frågan om en sort. Flera namn har inte kunnat tolkas varför de placerats under rubriken ”övriga” i listan. Detta gäller även sorterna.

6.7 Användningen av begonior förr i Sverige

I Sverige har begonior använts på många olika sätt. Den slutsatsen kan man dra eftersom begoniorna har varit listade under många olika rubriker i priskuranterna. De har återfunnits under bland annat följande rubriker: ”krukväxter”, ”frö till krukväxter”, ”växter till grupper, rabatter och infattningar”, ”växter till sommargrupper”, ”torra rhizomer, lökar och rötter”, ”frö till ettåriga blomsterväxter”, ”blomsterfrön” och ”sommarblommor och utplanteringsväxter”.

Under kategorin ”krukväxter” har de flesta av arterna och primärhybriderna samt begonior som hör till Rex-gruppen varit listade. Sorter ur Semperflorens-gruppen har varit listade under kategorier som ”växter till grupper, rabatter och infattningar”, ”växter till sommargrupper”, ”frö till ettåriga blomsterväxter” och ”sommarblommor och utplanteringsväxter”.

Sorter ur Tuberhybrida-gruppen har funnits under samma kategorier som Semperflorens-gruppen, men de har även listats under kategorin ”torra rhizomer, lökar och rötter”. Under denna kategori har även Tuberhybrida-begonior utan sortnamn i olika färger listats. Det är svårt att dra några generella slutsatser genom att titta på hur man delat upp begonior under olika kategorier. Att det är svårt beror på att samma slags begonior finns under olika kategorier. Den slutsats man kan komma fram till är att sorter ur Semperflorens- och Tuberhybrida-grupperna användes till utplantering under sommaren i rabatt och kruka. Arterna, primärhybriderna och Rex-begoniorna användes främst till krukväxter inomhus. Holzhausen (1922) skriver att det i huvudsak är sorter ur Semperflorens- och Tuberhybrida-grupperna, som används till sommargrupper.

Rudolf Abelin (1910) delar upp begoniorna i tre huvudgrupper; bladbegonior, stambegonior och knölbegonior. Han skriver att bladbegoniorna har stora, sneda och präktfullt färgade blad. De förekommer i en oändlig mängd varieteter, färgskiftnings och bladstorlekar. Två sorter ’Kaisser Wilhelm’ och ’Marquis Peralta’, som finns med i min lista över gamla begonior rekommenderas. Tre andra sorter, ’Roi Fernando’, ’Queen of Hannover’ och ’Otto Harmsen’ nämns också i boken.

Abelin framhåller blad- och stambegoniorna *B. metallica*, *B. × weltoniensis* och *B. incarnata*. Han rekommenderar även varieteterna *B. semperflorens gigantea* och *B. semperflorens atropurpurea*, som förträffliga gruppväxter.

6.8 Att söka efter arter och gamla sorter idag

Precis som med andra växtgrupper kan det finnas gamla begoniasorter utan namn bevarade hemma hos privatpersoner. Enligt begoniaentusiasterna finns det en del gamla begonior i hemmen, som ärvs som släktlenoder. Däremot tror de att det är vanligare att de riktigt gamla begoniorna finns bevarade hos handelsträdgårdar med en lång historia. Genom åren har begonian där sparats som ett minne av farfar som kanske odlade den i slutet på 1800-talet.

De gamla begoniorna går ofta under namn som beskriver utseendet; ”grisaöron”, ”elefantöra”, men också under namn som ger en indikation på var de ärvtifrån, till exempel mormors begonia. Intresset hos privatpersoner, som har gamla begonior i sin ägo, att få veta det korrekta namnet på sin begonia har enligt begoniaentusiasterna inte varit särskilt stort. Kanske är det så att om man har ett namn på sin växt som man tycker fungerar bra behöver man inte veta det rätta (muntlig källa, 2003-11-27).

Jag har ägnat en del tid åt att försöka ta reda på om några av begoniorna i listan fortfarande finns i handeln idag. En tydlig trend är att de flesta arterna och primärhybriderna är lätt att återfinna. Många av arterna och primärhybriderna har jag hittat då jag sökt på Internet i Royal Horticultural Society's Plantfinder, men även de botaniska trädgårdarna har många arter och primärhybridr. Royal Horticultural Society's Plantfinder listar alla växter som säljs av engelska handelsträdgårdar och man kan även köpa en del plantor via postorder.

I Plantfinder fanns följande arter; *B. albo-picta*, *B. boliviensis*, *B. corallina*, *B. decora*, *B. diadema*, *B. discolor*, *B. dregei*, *B. × erythrophylla*, *B. fagifolia*, *B. foliosa*, *B. fuchsoides*, *B. glaucophylla*, *B. grandis*, *B. haageana*, *B. heracleifolia*, *B. hydrocotylifolia*, *B. imperialis*, *B. incarnata*, *B. longipila*, *B. maculata*, *B. manicata*, *B. martiana*, *B. metallica*, *B. olbia*, *B. palmata*, *B. pearcei*, *B. ricinifolia*, *B. sanguinea*, *B. scharffiana*, *B. undulata* och *B. × weltoniensis*.

Det är betydligt svårare att hitta sorterna. Då jag sökt i moderna kataloger så står det för det mesta inga sortnamn utan man skriver endast ut färgerna. I de fall det finns sortnamn är de inte samma som i listan över gamla begonior. I Weibulls knölkatalog för 2003 har man däremot listat följande sortgrupper som finns med i min lista; *B. grandiflora*, *B. pendula*, *B. crispa*, *B. fimbriata* och *B. multiflora*.

När det gällde sorterna hittade jag följande i Plantfinder; 'Arthur Mallet', 'Bouton de Rose', 'Digsowelliana', *B. discolor* 'Rex', 'Gloire de Sceaux', 'Flamboyant', 'Lucerna' 'President Carnot', 'Herzog von Sagan', 'Teupel', 'Gustav Lind', 'Verschaffeltii' och 'Vesuvius'. De hade även begonior från Fimbriata- och Marmorata-grupperna. Det man måste komma ihåg då man söker på sortnamnet är att det inte är säkert att sorten är samma även om sortnamnet stämmer överens.

Jag har även varit i kontakt med några krukväxtförsäljare där ibland Skåneplantor, Åkarps All-växtcenter, Blomsterlandet på Burlöv Center, Lilla Fiskaregatans Trädgårdsbutik i Lund och ett antal andra mindre blomsteraffärer där man säljer krukväxter. Det man kan säga om detta är att begoniautbudet inte var särskilt imponerande. Skåneplantor hade några plantor av *B. albo-picta*. Lilla Fiskaregatans trädgårdsbutik hade en Rexbegonia och en annan intressant begonia vid namn *B. hispida* var. *cucullifera*. Åkarps All-växtcenter, Blomsterlandet och de mindre blomsteraffärerna hade enbart höstbegonior till försäljning. Jag har även tittat i Impecta Handels frökatalog för 2001 och där funnit sju sorters begonia varav fyra stycken från Semperflorens-gruppen, en Rexbegonia och en *B. tuberhybrida pendula*.

Den holländska firman Florema, som säljer sticklingar till svenska begoniaodlare, hade till försäljning förutom de vanliga höstbegoniorna, arten *B. fuchsoides* och sorten 'Gustav Lund'. Jag tror att 'Gustav Lund' är en felskrivning och att man kan anta att det är samma som 'Gustav Lind'.

Annebergs handelsträdgård i Göteborg odlade Rex-begonior i olika färger, arten *B. albo-picta* och sorten 'Lucerna'. Weibulls har två sorter som hör till Tuberhybrida-gruppen, som finns med i min lista; 'Le Madelon' och 'Flamboyant'.

Enligt begoniaentusiasterna ska följande begoniaarter finnas att få tag på i den svenska handeln; *B. albo-picta*, *B. × argenteo guttata*, *B. corallina*, *B. × credneri*, *B. dregei*, *B. × erythrophylla*, *B. haageana*, *B. imperialis*, *B. metallica*, *B. schmidtiana*. När det gäller sorterna nämner man följande; 'Adrian Schmidt', 'Arthur Mallet', *B. bismarkiana*, 'Gustav Lind', 'Lucerna' och 'President Carnot'.

Av de sorter som sålts mest i Semperflorens-gruppen finns följande med i Thompsons (1981) bok *Begonias – The Complete Reference Guide*; 'Albert Martin', 'Primadonna', 'Rote Perle', 'Vernon' och 'Wintermärchen'. Under Tuberhybrida-gruppen finns följande med; 'Ami Jean Bard', 'Bertini', 'Bouton de Rose', 'Flamboyant', 'Frau Helene Harms',

'Lafayette' och 'Mad. Richard Galle'. Möjligtvis är chansen större att dessa finns kvar idag eftersom de nämns i boken.

6.9 Begoniaföreningar idag

Utomlands är intresset för begonior mycket stort. Den amerikanska föreningen, The American Begonia Society, grundades av Herbert P. Dyckman 1932. Även den engelska föreningen, The National Begonia Society, som grundades 1948 har en lång historia. På dessa föreningars hemsidor finns länkar till andra föreningar i Kanada, Skottland, Nya Zeeland och Australien.

De riktigt stora begoniaföreningarna i USA och Australien är i sin tur uppdelade i 37 respektive 8 underföreningar. Dessutom har många av begoniaentusiaster egna hemsidor som i sin tur leder till andra sajter. Efter att endast ha skrapat lite på ytan ter sig begoniaintresset utomlands oändligt. Varje förening har listat högt uppsatta mål och syften för föreningsverksamheten. Med verksamheten vill man exempelvis stimulera intresset för begonior, uppmuntra introduktion och förädling av nya begoniatyper, standardisera begonians nomenklatur och samla och publicera information om sorter, förökning och odling av begonia. Intresset hos begoniaföreningarna för gamla sorter verkar dock inte vara särskilt stort.

Det finns även begoniaföreningar i länder som Frankrike, Belgien och Japan. Fransmannen, Michel Begon, som fick äran att få sitt namn förevigat i namnet begonia har satt sina spår i Frankrike. Där finns det ett begoniامuseum, som har en samling med mellan 2000 och 3000 arter (muntlig källa, 2003-11-27).

7. Slutdiskussion

Art- och sortutbudet av begonia har krympt avsevärt i den svenska handeln om man jämför dagens utbud med det som fanns mellan 1870 och 1950. Många av arterna som förr fanns till försäljning finns idag endast hos de botaniska trädgårdarna.

Att blomsterodlingen hade en så snabb utveckling under 1800- och 1900-talen hade enligt Berge (1940) många orsaker. Naturvetenskapen hade gjort stora framsteg vilket gynnade all slags växtodling och särskilt blomsterodlingen, eftersom man i slutet på 1700- och 1800-talen samlade in många nya arter från främmande länder. Intresset för korsning av arter och framtagning av nya sorter var mycket stort och det uppstod många hybrider som fortfarande idag är betydelsefulla för blomsterodlingen under glas. Dåtidens sorter har dock ersatts av mer värdefulla sorter.

Enligt Jordbruksverkets trädgårdsundersökning för 2001 är begonia den tredje största krukväxtgruppen efter pelargon och julstjärna. För begonia kan man dock se att produktionen minskat från 6,5 miljoner år 2000 till 6,0 miljoner 2001. Statistiken visar att begonian fortfarande är en viktig grupp men att dess popularitet är på väg ner. Begoniaodlaren som jag talat med berättade att det inte producerades lika många begonior idag som för ett antal år sedan och att trenden ser likadan ut för resten av Europa (muntlig källa, 2003-10-13).

Det finns många odlingsvärda begonior som handeln borde få upp ögonen för. I Sverige behövs en förnyelse av sortimentet "gröna växter" och där skulle begonia kunna spela en stor roll. Självklart måste begoniorna som säljs vara sådana som klarar vanliga rumsförhållanden. Efter samtal med begoniaentusiaster har jag förstått att många begonior inte kan odlas av vem som helst. En del begonior behöver odlas i akvarier för att överleva eftersom de behöver en hög luftfuktighet. Sådana arter kan ju aldrig finnas i handeln i någon större utsträckning utan är endast till för samlare. I Thompsons (1981) bok delas begoniorna upp efter odlingsvårighet. *Begonia decora*, *B. palmata* och *B. rajah* är arter som finns med i listan men som enligt Thompsons (1981) bok behöver odlas i ett akvarium och rekommenderas därför åt

samlare. För nybörjaren är det lämpligare att odla sorter. Men entusiasterna poängterar ändå att det finns många odlingsvärda begonior som klarar av normala förhållanden i ett rum.

7.1 Finns det kvar något av det gamla begoniautbudet idag?

I förhållande till det stora antalet sorter som finns i min lista över gamla begonior verkar inte särskilt många av dessa finnas kvar i handeln. Fler sorter går nog att hitta, men det kräver mera tid. De botaniska trädgårdarna har många av arterna som finns i min lista, men arterna är inte så viktiga i en eventuell framtida inventering eftersom de finns i naturen. Det är givetvis viktigt att arterna bevaras, men de är inte lika intressanta ur inventeringssynpunkt eftersom de finns bevarade på så många ställen, till exempel i botaniska trädgårdar och hos begoniasamlare. När det gäller sorterna är det mera bråttom att försöka fånga upp dem som eventuellt finns kvar.

En del av arterna och någon enstaka gammal sort ur listan går att få tag på hos utländska handelsträdgårdar. Att sortutbudet minskat blir särskilt tydligt om man tittar på vad som idag finns att erbjuda inom Semperflorens- och Tuberhybrida-grupperna. Förr såldes många av dessa under sortnamn som exempelvis 'Frau Helene Harms', idag nämns de ofta bara som blomfärgar. Holzhausen (1922) tyckte dock redan på sin tid att det inte var nödvändigt att använda sortnamn i samband med Tuberhybrida-gruppen.

Förmodligen är det så att de gamla sorterna till stor del bytts ut mot nya bättre sorter. Många av de gamla sorterna skulle förmodligen inte klara den moderna odlarens krav på en bra sort.

Figur 19: Illustration ur Emil Fribergs priskurant från 1894.

7.2 En framtida inventering av begonia

Idag är det så att många rumsväxter endast går att få tag på, genom någon som har dem sedan gammalt (Martinsson, 2000). Detta gör att de riskerar att försvinna och glömmas bort. Därför är det viktigt att göra växtinventeringar för att kunna rädda våra gamla krukväxter. Detta är en kamp mot tiden, eftersom de som eventuellt har en växt som skulle vara av intresse ofta hör till den äldre generationen, som ärvt och vårdat sina krukväxter i många år. Den yngre generationen förstår sig inte på värdet hos krukväxterna och risken är då stor att de kastas bort. Situationen liknar den då ett hus med en gammal trädgård byter ägare. Den nye ägaren kanske enbart vill ha en lättskött gräsmatta och river då upp alla växter ur rabatterna utan närmare eftertanke.

Vid en inventering är chansen troligtvis liten att träffa på exempelvis gamla sorter inom Semperflorens-gruppen eftersom det är en utplanteringsväxt som slängs då säsongen är slut. Chansen att hitta en gammal knölbegonia är nog inte heller särskilt stor eftersom man förmödlig i de flesta fall köpte nya knölar varje ny odlingsårsäsong. Störst chans att återfinna gamla begonior är nog hemma i folks fönsterträdgårdar. Sticklingar som någon tagit från en gammal begonia eller en ärvd krukväxt är troligen utgöra den största ”genbanken” som finns kvar av det gamla sortimentet idag.

Vid en eventuell framtida inventering av släktet *Begonia* bör man göra på samma sätt, som gjordes för pelargonsläktet vid Uppsala universitets botaniska trädgård. Där började man med att samla in gamla pelargoner och berättelser kring dem. Gamla och ovanliga pelargoner efterlystes via veckotidningar, trädgårdstidningar och radio (Martinsson, 2000). Efterlysningar i TV i programmet ”Gröna Rum” som gjorts vid Frö- och Perennuppropen är också en bra metod eftersom man då når en stor växt- och trädgårdsintresserad målgrupp.

Källförteckning

Litteratur:

- Abelin, Rudolf (1910). *Trädgården inomhus - i krukor och jord, i glas och vatten: en bok för kvinnan och hemmet*. C. E. Fritzes bokförlags Aktiebolag. Stockholm
- Ahlin, Kerstin (1997). *Begonia - gammalt släkte som ständigt förnyas*. Natur och Trädgård, v.12(3), s. 6-14
- Aldén, Björn et. al. (1998). *Kulturväxtlexikon*. Natur och Kultur/LTs förlag. Lund
- Anjou, Karl (1992). *50 Olika Begonior. Odlingsvärda Blad- och Dekorationsbegonior*. SLU Info/Trädgård rapporter. Trädgård 370. Alnarp
- Berge, Gunnar (1940). *Blomsterodlingens utveckling i Sverige*. Svenska Trädgårdar. Svenska Yrkesförlaget AB. Stockholm
- Furusjö, Maja-Lisa (1981). *Allt om krukväxter 5, Blommor i kruka*. Ica förlaget AB. Örebro
- Gréen, Sven (1984). *Det Bästas Stora Trädgårdslexikon*. Reader's digest AB. Stockholm
- Holzhausen, Axel (1922). *Trädgårdens blommor: om uppdragning, skötsel och användning av ettåriga och sådana trädgårdens prydnadsväxter, vilka icke hänföras till "perenna växter"*. Albert Bonniers Förlag. Stockholm
- Holzhausen, Axel (1938). *Svenskt Trädgårdslexikon I*. Albert Bonniers Förlag. Stockholm
- Huxley, Anthony et. al. (1992). *Dictionary of Gardening*. The Macmillan Press Limited. London
- J.D. (1935) *En ny semperflorens begonia*. Allmän Svensk Trädgårdstidning. s.329
- Langdon, Brian (1969). *The tuberous begonia*. Cassell. London
- Laurent-Täckholm, Vivi & Stenlid, Saima (1949). *Hemmet Blommar. En liten handbok i krukväxtodling*. Åhlén & Åkerlunds Förlag. Stockholm
- Lindquist, Arne et. al. (1987). *SAMS*. Esselte Studium AB. Örebro
- Longman, David (1983). *Att lyckas med krukväxter: illustrerad steg för steg*. Askild & Kärnekull Förlag. Stockholm
- Martinsson, Karin (2000). *Pelargonier kulturarv i kruka*. Prisma. Värnamo
- Martinsson, Karin et. al. (2003). *Pelargonium x hortorum L. H. Bailey: sortiment i Sverige före 1950*. CBM:s Skriftserie 8. Centrum för biologisk mångfald. Uppsala
- Månsson, Lena (1998). *Krukväxter: över 500 växter för vackra fönster*. Ica bokförlag. Västerås
- Oskarsson, Linnea (2003). *Perenner till salu! Perennutbudet på plantskolorna i Göteborgs och Bohus län under perioden 1850-1940*. Alnarp
- R.M. (1932). *Två nya begonier*. Allmän Svensk Trädgårdstidning, s.749-750
- Schmidt, A. (1935). *Begonia semperflorens och Begonia gracilis semperflorens*. Allmän Svensk Trädgårdstidning, s.688-691
- Schmidt, P. (1929). *Begonia semperflorens 'Weisse Gruppenkönigin'*. Allmän Svensk Trädgårdstidning, s. 165-166
- Schmidt. P. (1935). *Nya Begonior*. Allmän Svensk Trädgårdstidning, s.47
- Schmidt. P. (1935) *Två nya begoniafärger*. Allmän Svensk Trädgårdstidning, s. 711-712
- Schmidt, P. (1938). *Två nya begonior*. Allmän Svensk Trädgårdstidning, s.7-8
- Schmidt, P. (1938). *Knölbegonia 'Frau Helene Harms'* ur frö. Allmän Svensk Trädgårdstidning, s. 487-488
- Sharp, Peter (1998). *Growing Begonias*. Kangaroo Press. Hong Kong
- Sonesson, Nils (1927). *Husmoderns Trädgårdsbok*. Åhlén & Åkerlunds Förlag. Stockholm
- Sonesson, Nils (1955). *Handbok för Trädgårdssodlare*. Albert Bonniers Förlag. Stockholm
- Thompson, Mildred & Edward (1981). *Begonias The Complete Reference Guide*. Times Books. New York
- W.B. (1937). *Begonia socotrana och dess avkomma*. Allmän Svensk Trädgårdstidning, s. 72

Muntliga källor:

Asplind, Ann-Sofie. Begoniasamlare. Telefonsamtal 2003-10-10, kontakt via e-post mellan 2003-10-14- 2003-11-30.

Jensen, Mogens. Begoniaodlare, Helsingborg. Telefonsamtal 2003-10-13

Bildkällor:

Försättsblad: Egen illustration.

Figur 1: Illustration ur H. Cannell & Sons priskurant från 1882.

Figur 2: Illustration ur H. Cannell & Sons priskurant från 1882.

Figur 3: Illustration av *Begonia semperflorens magnifica* ur Göteborgs trädgårdsförenings priskurant från 1909.

Figur 4: Bild på *Begonia semperflorens Heterosis 'Essen 1938'* ur Benarys priskurant från 1939.

Figur 5: Illustration ur H. Cannell & Sons priskurant från 1882.

Figur 6: Illustration av *Begonia Rex hybrida* ur Göteborgs trädgårdsförenings priskurant från 1909.

Figur 7: Illustration ur H. Cannell & Sons priskurant från 1882.

Figur 8: Lista ur Göteborgs trädgårdsförenings priskurant från 1918.

Figur 9: Bild på *Begonia multiflora 'Frau Helene Harms'* ur Benarys priskurant från 1932.

Figur 10: Priskurant från Lundgrens i Härnösand.

Figur 11: Priskurant från Göteborgs trädgårdsförening.

Figur 12: Eget diagram.

Figur 13: Bild på *Begonia Rex* ur Benarys priskurant från 1949.

Figur 14: Lista ur Haga trädgårds priskurant från 1921.

Figur 15: Lista ur Tjäders fröhandels priskurant från 1877.

Figur 16: Eget diagram.

Figur 17: Eget diagram.

Figur 18: Bild på *Begonia hybrida compacta 'Bertini'* ur Benarys priskurant från 1932.

Figur 19: Illustration ur Emil Fribergs priskurant från 1894.

Appendix 1

Förkortningar för priskuranter. Priskuranterna finns samlade på Alnarpsbiblioteket och Uppsala universitets botaniska trädgård. Ett U efter firmanamnet betyder att priskuranten finns i Uppsala universitets botaniska trädgård och ett A betyder att den finns på Alnarpsbiblioteket. Årtalen bakom firmanamnet visar vilka år firman haft begonior i sitt sortiment.

- AF = Abrahamssons fröhandel, Västerås. 1950. A
AD = Adelsnäs trädgårdar, Åtvidaberg. 1921-22. A
AT = Alnarps trädgårdar. 1879-85,90,1913-17,26-30,32-47. A & U
AA = And. Andersson, Örebro. 1893,95,99. U
AH = Algot Holmberg & Söner, Norrköping. 1925,29-31,34-35,40-45,47-48,50. A
BT = Bergianska trädgården, Stockholm. 1889-1903,05-37,39-50. A & U
EB = Frö & Plantskolekatalog från Fr. E. Bissmarck, Halmstad. 1911-14,16-19,24,26,32-33.
A & U
EX = Experimentalfältet (Kungl. Lantbruksakademins Experimentalfält). 1902-07,10,40-
41,43-46,48-49. A
BG = Bryngelnäs trädgård, Alingsås. 1904-06. U
CG = Cedergren & Co, Plantskola Råå. 1926,30-36,39,47-50. A & U
CL = Corin's Ledare genom Trädgård och Fält. 1905-06,08-09,11. U
DH = Daehnfeldts, Hälsingborg, Stockholm. 1943-44,46. A
DG = Dan van Ginhoven, Bindericentralen, Göteborg. 1938. A
EF = Växt- och plantkatalog från Emil Friberg. Stockholm S, Sundsborg. 1894. U
ET = AB Enköpings Trädskola & Fröhandel. 1895,97,1902,10-14,22,25,43-46. A & U
GF = Gehlins fröhandel, Malmö. 1933,35,41-46,48. A
GH = Gränstorpets handelsträdgård, Trelleborg. 1909-10. A & U
BR = Bertil Gustafssons Fröhandels AB, Gnesta. 1936-37,42-48,50. A
GT = Göteborgs trädgårdsförening. 1868,76-77,85,93-1905,09,12,14-22-23,25-37,39-50.
A & U
HM = Hammenhögs. 1937,41-50. A
HG = H. Gottschalk, Ulriksdal, Stockholm. 1876,78 U
LS = Linus Sellbergs fröhandel, Uppsala. 1887. U
LT = Linköpings trädgårdsförening. 1895-96,99,1902-03,1906-08,24,26-28,32-40,42-43,45-
47,50. A & U
LH = Lundgrens; Härnösand. 1943-48. A
MP = MP Andersen, Jönköping. 1890,93-95,97-98,1901-03,07. A & U
NO = Nordiska fröhandeln, Stockholm. 1935-36,43-47,50A
NK = Nordiska kompaniets trädgårdar, prisförteckning från Haga trädgårdar, Stockholm.
1921,24. A
NR = Norrköpings fröhandel. 1950. A
NF = Nya fröhandeln, Linköping. 1937,43. A
NY = Nysäters fröhandel, Örebro. 1943-46. A
OE = Prisförteckning å krukväxter från Oscar Ericsson, Stockholm. 1892-93. U
OF = O. Fribergs handelsträdgård, Alingsås. 1931. U
ON = O. Norrmanns Fröhandel, Malmö. 1944-48. A
SC = Sellberg & Comp. 1882,86,1945. A
GS = G. Steffners plantskola, Åmål. Prislista å krukväxter för boningsrum. 1940,44. A
ST = Stenborgs trädskolor, Västerås, Karlstad. 1902,08-14,16-18. A & U
SO = Stockholms fröhandel. 1877,1880. A
SH = Sundborgs handelsträdgård, Stockholm, Skanstull. 1902,05. U

SF = AB Svenssons fröhandel, Stora Nygatan 31, Stockholm. 1890-91, 1924-27, 31, 36-48, 50.

A

SP = Svenska pilodlings- och trädgårdsaktiebolag, Norrtelje. 1903. A & U

SV = Svenska trädgårdsföreningens tidsskrift. 1870, 77. U

SÖ = Söråkers trädgårdar. 1933-35, 37-44, 46-48, 50. A

EW = E. Wilh. Tjäders fröhandel, Stockholm. 1877. A

TO = Täglunds trädskola och fröhandel, Ornäs. 1946, 50. A

US = Uddevalla statsträdgård. 1939. A

UL = C. J. Wallin, Uppsala Läns Trädskolor. 1872-73, 76-77, 79, 81-82, 85, 89-92, 1928-29, 43-44, 46-47, 49-50. A & U

UP = Uppsvenska Plant- och Trädskolan, Gefle. 1942, 44. A

VT = Vassbo Trädskola, Ornäs, Falun. 1927-28, 43-44. A

WW = W. Weibulls, Landskrona. 1922, 26, 27, 29-46, 50. A

ÄS = Äs Trädgård, Katrineholm. 1911, 15-20A

Priskuranter som sökts igenom och som inte haft med begonia i sitt sortiment. Priskuranterna finns samlade på Alnarpsbiblioteket.

Arboga Plantskola

Assartorps Plantskola

Bladersnäs Plantskola, Dals-Långed

E. Bergrens Plantskola, Ronneby

Bergmans Plantskola, Västerhiske

Bjäre Plantskola, Förslövsholm

Björketorps Plantskola

Björkhaga Trädgård, Tyringe

Brantens Plantskola, Båstad

Broby Plantskolor, Oppmanna

Båstads Soldager Plantskola

Convallaria, Skövde

Dalhems Handelsträdgård, Folkesta

Ekebyhofs Plantskola, Drottningholm

Ekyddans Plantskola, Östra Tranemo

Enlunda Plantskola, Spånga

Fagerhults Plantskola & Fröhandel, Klevshult

Flyinge Plantskola, Flyinge

Frändefors Plantskola, Frändefors

Gränna Nya Plantskola

E. Göransson's Plantskola, Eslöv

Göteborgs Fröhandel

Carl Gustafson Plantskola, Stora Strömstad, Norrköping

Thure Hadds Plantskola, Spånga

Henrikssons, Ulricehamn

Hilleshögs Plantskola, Glumslöv

Hässelby Plantskola'

Bröderna Johansson's Plantskola

Magnus Johnsons Plantskola, Södertälje

Jönköpings Plantskola

Berndt Jönsson's Plantskola, Kräpperup

Krusenbergs Trädskolor
Kullen Plantskola, Nyhamnsläge
Lagklarebäcks Plantskolor
C.F. Landsberg, Påarp
Landskrona Nya Plantskola
Brödrena Larssons Plantskola, Harplinge
L. Larssons Rosen- och Trädskola, Landskrona
Lindhults Plantskola, Långås
Alfr. Lindqvists Plantskola, Broby
K.A. Lundströms Plantskola, Östansjö
Lyckås Trädgårdar, Åkarp
Erik Läcks Trädgård, Rönninge
Löta Trädgård, Mellösa
Mansdala Plantskola, Ovesholm
Mellby Plantskola, Gränna
Mälardalens Plantskola, Arboga
N. Nilssons Plantskola, Flädie
Norrby Båtmanstorp, Bromma
N. Nybergs Plantskola, Laholm
Nässala Planstskola, Vagnhärad
Bröderna Olssons Plantskola, Abrahamslund, Ystad
Ohlsens Enke
Palms Planstskola, Skövde
Radtorps Plantskola
Ramlösa Plantskola, Helsingborg
Ranviks Plantskolor, Ljungbyhed, Hälsingborg, Båstad
Ranviks Nya Plantskolor, Rögle
Rolfners Plantskola
Rosavilla Handelsträdgård, Västervik
Rosenhagens Plantskolor, Skåne-Tranås
Skogsholmens Plantskola, Malmö
Slottskogens Plantskolor, Göteborg
AB Spendrup & Sons Plantskola, Halmstad
J.P.Svensson & Son, Lund
Sydsvenska Plantskolan, Wollsjö
Sydöstra Sveriges Planstskola, Asarum
Sälshögs Plantskola, Tomelilla
Sävedalens Plantskola
Sörbøle plantskola, Skellefteå
Uppsvenska Plant- & Trädskolan, Gefle
Vadstena Plantskolor
Vallberga Ros- Trädskolor
Aug. Wickmanns Plantskolor, Svedala
Västerbottens Läns Plantskola, Umeå
Ådö & Säbyholms Trädgårdar, Bro
Österäng, AB, Forshem

Appendix 2

Lista över begoniasortimentet i Sverige mellan 1850 och 1950

<i>Begonia albo-picta</i>	Mörkrosa. BG 1938; DH 1946; NO 1935
Bull.	
Brasilien, 1885	
Bambuliknande stam.	
GT 1893-96,98-1905,09,12	
<i>Begonia argentea gigantea</i>	<i>Begonia × cheimantha 'Gloire de Lorraine'</i> (<i>Begonia 'Gloire de Lorraine'</i> , <i>Begonia hybrida 'Gloire de Lorraine'</i> , <i>Begonia semperflorens hybrida 'Gloire de Lorraine'</i>)
Stora vita blad.	Lemoine, 1892
GT 1893-96,98-1905	Knölbildande.Rosa. GT 1902-05,09,12,15-16,18-21; AD 1921-22; DG 1938 rosa och vit; SF 1924-27,31; AT 1914-17; BG 1904-05 ljusröd, vinterblommande.
<i>Begonia × argenteo-guttata</i>	<i>Begonia × cheimantha 'Solbacken'</i> (<i>Begonia 'Solbacken'</i>)
Lemoine, 1888	DG 1938; DH 1946
En korsning mellan <i>B. albo-picta</i> och <i>B. olbia</i> .	
Storväxt med vita punkter på bladen.	
GT 1893-96,98-1905,09,12,15-21	
<i>Begonia argyrostigma</i> se <i>B. maculata</i>	
<i>Begonia baumannii</i>	<i>Begonia cinnabrina</i>
Lemoine 1890	Bolivia, 1849
Knölbildande. Ljusröda välluktande blommor.	GT 1876-77; HG 1878;
LT 1902-03; MP 1907 ljusröd.	Orange-cinnoberröd (Holzhausen. 1922)
Något håriga, nästan runda, mörkgröna blad och präktiga, stora, rosenröda, svagt doftande blommor på styva skaft (Holzhausen. 1938).	
<i>Begonia boliviensis</i>	<i>Begonia corallina</i>
Bolivia, 1859	Korallröd. GT 1893-95
Orange-scharlakansröd. Fuchsialika blommor.	
GT 1876-77,85; BT 1889-94; CG 1935-36,39; AT 1879-81,83-85;	
UL 1872-73,76-77,82,85,89; HG 1876,78 AA 1893,95,99 SV 1877 SO 1877,80;	
EW 1877;	
Scharlakansröd, knölbildande art, hängande blommor, Bolivia (Holzhausen. 1922).	Corallina-gruppen se sid. ??
<i>Begonia boliviensis superba</i>	<i>Begonia × credneri</i>
AT 1880; ET 1910-14,22	Haage & Schmidt, 1890.
Lysande scharlakansröd, hängande blommor ända upp till 6 cm stora, bladen smala nästan lancettlika, knölbildande art (Holzhausen. 1922).	Busklik. Vit. Stora blomknippen. 60-80 cm hög. Glänsande blad. GT 1893-96,98-1905,20-21; EF 1894
<i>Begonia boliviensis grandiflora</i>	<i>Begonia daedalea</i> se <i>B. strigillosa</i>
GT 1885	
<i>Begonia castanæfolia</i>	<i>Begonia davisii</i>
Brasilien, 1836	(<i>Begonia davisii</i> , <i>Begonia tuberosa davisii</i> , <i>Begonia tuberosa hybrida davisii</i>)
GT 1909,12; UL 1885,89	Peru och Bolivia, 1876
<i>Begonia × chelsonii</i>	Knölbildande. Scharlakansröd. Rikblommande.
GT 1876,77; UL 1877; SV 1877	UL 1890; LT 1902-03; GT 1885,93-94; CL 1905-06,08-09 cinnoberröd, lågväxande. Cinnoberröd, lågväxande art, nästan runda blad, 5-6 cm stora blommor (Holzhausen. 1922).
<i>Begonia × cheimantha 'Eges favorit'</i>	<i>Begonia decora</i>
Sverige, 1924, E.G. Andersson	Malaysia, 1892
(<i>Begonia 'Eges favorit'</i> , <i>Begonia hybrida 'Eges Favorit'</i>)	Rhizombildande GT 1900-03
	<i>Begonia diadema</i>
	(syn. <i>B. diademata</i>)
	Borneo, 1882
	Rhizombildande. Mörkgröna djupt flikiga blad med strödda vita fläckar. Vitmarmorade flikiga blad.

GT 1885; GT 1893-96,98-1905,15-18 (som *B. diademata*)

Begonia diademata se *B. diadema*

Begonia discolor se *B. grandis* ssp. *evansiana*

Bladen är stora och spetsigt hjärtlika, ljusgröna på ovansidan och purpurröda på undersidan, i kanterna flikiga och försedda med borstiga tänder. Blommor rosenröda, talrika (Holzhausen. 1938).

Begonia diversifolia se *B. gracilis*

Begonia dregei

Sydafrika, 1836

Knölbildande. Vacker om vintern.

Arten är mest känd som föräldraart till *B. x cheimantha* som framställdes år 1891 genom en korsning med *B. socotrana*. Den är också en av föräldraarterna till *B. x hiemalis*.

GT 1868,77,85,93-96,98; AT 1880-81,83-85,00;
UL 1872-73,76-77,82,85; SV 1870,77;

EW 1877

Halvt buskstad, utan egentliga knölar med uppsvälda stjälkar och jordstammar. Bladen smala, ljust gröna, flikiga och tandade, med rödaktiga nerver på båda sidor. Blommor små, vita, i rik mängd (Holzhausen. 1938).

Begonia × erythrophylla

Neumann, 1847

Rhizombildande. Näckrosbegonia.

SÖ 1950

Begonia fagifolia se *B. glabra*

Begonia foliosa

Colombia, 1825, har även hittats i Venezuela och Ecuador.

Busklik.

GT 1920-21; CG 1949-50 små solfjäderaktiga blad;
SÖ 1950 rosa, fjäderlikt utbredda grenar; GS 1944
ljusrosa, tätt besatt med små naggade blad; CG
1939 rosa, små blad och blommor, halvt
överhängande växtsätt, rikblommig.

Begonia foliosa var. *miniata*

Mexico, 1847

Busklik. Mörkröd. Buskstad. Hängande blommor.
GT 1885; HG 1876; EF 1894; AT 1881-82 (som *B. fuchsioides*)

Begonia froebelii

(*Begonia froebelii*, *Begonia tuberosa froebelii*)

Ekvador, 1874

Knölbildande. Purpurscharlakansröd. Blommar från juni till december.

GT 1885,93-1900; AT 1880-81,83-85,90; UL 1881;
AA 1893,95,99; ET 1895,97,02,10-14,22; LS 1887;
SV 1877; SC 1882,86; SF 1890-91

Glänsande scharlakansröd, små blommor,
handformigt sköldlika blad med krusade kanter
(Holzhausen. 1922).

Begonia fuchsioides se *B. foliosa* var. *miniata*

Begonia × gigantea

(*B. gigantea*)

Indien, 1831

Rhizombildande. Enkel blomma. Scharlakan,
karmin, rosa, lax, gul, orange, blodröd, vit.

CL 1908-09

Begonia glabra

Brasilien, 1836

Ampelbegonia.

GT 1885 (som *B. fagifolia*);

SÖ 1943-44,46-48 vit, ampel- eller klätterväxt (som
B. scandens)

Begonia glaucophylla se *B. radicans*

Begonia goegoensis

Sumatra, 1882

Rhizombildande.

GT 1883,94,96

Begonia gracilis

GT 1868-69,76-77; SV 1877; AT 1881-82 (som *B. diversifolia*)

Begonia gracilis var. *martiana*

Mexiko, 1829

Knölbildande. Rosenröd.

GT 1893-96,98-1901 (som *B. martiana*)

Begonia grandis

GT 1869

Begonia grandis ssp. *evansiana*

Rosa. Blad med röda nerver.

GT 1869; UL 1890; HG 1876,78; EF 1894; OE
1892-93; SV 1877; AT 1881-82;
WW 1931-32 (som *B. discolor*)

Begonia haageana se *B. scharffii*

Begonia heracleifolia

Mexico, 1830

Rhizombildande.

GT 1885; UL 1885,89-90

Begonia heracleifolia var. *longipila*

GT 1869 (som *B. longipila*)

Begonia × hiemalis 'Altrineham Pink'

Clibran, 1911

Knölbildande.

AD 1921-22

<i>Begonia × hiemalis</i> 'Altrineham'	<i>Begonia limminghii</i> se <i>B. radicans</i>
Mörkrosa. Dubbel blomma	
DG 1938	
<i>Begonia × hiemalis</i> 'Baardses favorit'	<i>Begonia longipila</i> se <i>B. heracleifolia</i> var. <i>longipila</i>
Baardse, 1929	
Karminröd.	
DG 1938	
<i>Begonia × hiemalis</i> 'Baardses wonder'	<i>Begonia macrophylla</i> se <i>B. obliqua</i>
Baardse, 1934	
Mörk karminröd.	
DG 1938	
<i>Begonia × hiemalis</i> 'Exquisite'	<i>Begonia maculata</i>
Veitch, 1911	(syn. <i>B. argyrostigma</i>)
Knölbildande.	Brasilien, 1829
Blekskär. Enkel blomma. Stora hållbara blommor.	Bambuliknande stam. Blad med vita prickar.
DG 1938	GT 1885,20-21;
	GT 1885; UL 1885,89; SV 1877 (som <i>B. argyrostigma</i>)
<i>Begonia × hiemalis</i> 'Flambeau'	<i>Begonia magnifica</i>
Clibran, 1916	ET 1910-14,22
Knölbildande.	
Orangescharlakan. Halvdubbel blomma.	<i>Begonia malabarica</i> var. <i>dipeltata</i>
DG 1938	Suckulent
	GT 1869
<i>Begonia × hiemalis</i> 'Optima'	<i>Begonia manicata</i>
Clibran, 1912	Mexico, 1842
Knölbildande.	Rhizombildande. Ljusröd. Röda fransade
Laxorange. Enkel blomma.	'manschetter' på stänglarna.
DG 1938	CG 1947; GT 1915-17; UL 1882,85
<i>Begonia hybrida</i>	<i>Begonia martiana</i> se <i>B. gracilis</i> var. <i>martiana</i>
se <i>B. × tuberhybrida</i> sid.??	
<i>Begonia hydrocotylifolia</i>	<i>Begonia martiana grandiflora</i>
Mexico, 1842	Lemoine, 1885
Rhizombildande. Runda blad. Bra rumsväxt.	Knölbildande. Rosenröd.
GT 1893-94; AT 1935-40; ST 1941-44,46-48	GT 1902-05,09,12,14-19; CL 1906,08-09
<i>Begonia imperialis</i>	<i>Begonia metallica</i>
Mexico, 1860	Mexiko, 1876
Rhizombildande	Busklik. Metallglänsande blad.
GT 1869,85	GT 1869,85,93-96,98-1905,20-21; UL 1882,85,89;
	EF 1894; AA 1893,95,99;
	OE 1892-93; SH 1902,05
<i>Begonia imperialis</i> var. <i>smaragdina</i>	<i>Begonia multiflora</i> se <i>B. × tuberhybrida</i> sid.??
(syn. <i>B. smaragdina</i>)	
Mexico, 1860	<i>Begonia obliqua</i>
Rhizombildande.	Martinique, 1753
GT 1885,93-96,98-1905	Busklik.
	GT 1885; AT 1881-82 (som <i>B. macrophylla</i>)
<i>Begonia incarnata</i>	<i>Begonia olbia</i>
Mexico, 1829	Brasilien, 1883
Busklik. Ljusröda. Vinterblommande..	Suckulent. Svartgröna blad med vita punkter.
GT 1869,85; UL 1872-73,76,82,85,89; SV 1870;	GT 1893-1905
MP 1897-98	
<i>Begonia incarnata</i> 'Guldenstädtii'	<i>Begonia palmata</i>
Mörkröd. Vinterblommande.	Nepal, 1825
GT 1885	Rhizombildande. Mycket storbladig, fin i rymliga
	rum.
	SÖ 1950

- Begonia pantherina*
Mexiko, 1862
GT 1869
- Begonia pearcei*
(*Begonia pearcei*, *Begonia tuberosa pearcei*,
Begonia tuberosa hybrida pearcei)
Bolivia, 1865
Knölbildande.Gul.
GT 1869,76-77,94,95-96; UL 1877; HG 1876; LT
1902-03; SV 1877; SF 1936-38,41-43; EW 1877;
CL 1905-06,09
Lysande guldgul, ca 3 cm stora blommor,
lägväxande, vacker gruppst, fint tecknade
bronsskiftande blad. Det finns flera former med
större eller mindre blommor i gult och orange
(Holzhausen. 1922).
- Begonia radicans*
Brasilien, 1892
Tegelröd. Häng-, spaljé- eller
ampelbegonia.Vinterblommande.
CG 1939 (som *B. glaucophylla*)
GT 1885,93-96,98-1905 (som *B. limminghii*)
- Begonia × rajah*
Hort.
GT 1900-05
- Rex-gruppen se sid.??
- Begonia × ricinifolia*
England, 1847
Rhizombildande.
Är en hybrid mellan *B. heracleifolia* och *B. peponiifolia*.
GT 1885,93-94; BT 1890-1900; SV 1877
- Begonia robusta perfecta*
Java, 1827
Rhizombildande.
GT 1885
- Begonia roezlii*
Peru, 1876
Busklik. Lysande högröd. Storväxt. Blommar från
oktober till mars. Blommorna är utmärkta
bukettblommor.
GT 1885,93-1903; UL 1881-82,85,89
- Begonia sanguinea*
Brasilien, 1820, arten lär också finnas på Nya
Guinea.
Busklik.
BT 1891-1900
- Begonia scandens* se *B. glabra*
- Begonia scharffii*
SV 1877 (som *B. haageana*)
- Begonia scharffiana*
Brasilien, 1888
Busklik. Vit. Bladen är smaragdgröna på ovansidan
och röda på undersidan.
GT 1893-1901,20-21; ET 1895,97,02; SF 1890-91
- Begonia schmidtiana*
Vit. Utmärkt vinter- och bukettblomma. Blommar
från oktober till mars.
GT 1885,93-1901; UL 1882,85,89 (som *B.
schmidtiana*)
- Begonia schmidtii* se *B. schmidtiana*
- Begonia × sedenii*
Mörkröd.
GT 1876-77; AT 1880-81,83-85; UL 1877,81-
82,85,91; HG 1876; LS 1887; SV 1877
EW 1877; SC 1882,86
- Begonia × sedenii hybrida*
EW 1877
- Begonia × sedenii non plus ultra*
AA 1893,95,99
- Begonia × sedenii perfecta robusta*
UL 1885,89
- Begonia semperflorens* se Semperflorens-gruppen
sid. ??
- Begonia smaragdina* se *B. imperialis* var.
smaragdina
- Begonia socotrana* 'Winter cheer'
Karminrosa. Halvfyld blomma.
BG 1905
- Begonia socotrana* 'Winter perfection'
Brilliantrosa. Halvfyld blomma.
BG 1905
Om arten *B. socotrana* skriver Holzhausen (1938)
att den knappast odlas utanför botaniska trädgårdar
men att den ingått i många hybrider tillsammans
med andra arter.
- Begonia strigillosa*
(syn. *B. daedalea*)
Mexico, 1861
GT 1869; EW 1877
- Begonia stipulacea*
Brasilien, 1854
Bambuliknande stam.
HG 1878 (som *B. zebrina*)

Begonia tuberosa se *B.× tuberhybrida* sid. 55

Begonia tuberosa hybrida se *B.× tuberhybrida* sid. 55

Begonia undulata

Brasilien, 1827

Bambuliknande stam.

GH 1909-10

Begonia × weltoniensis

Clark, 1864

Knölbildande. Rosenröd. Blommar större delen av året. Blommorna passar utmärkt till buketter.

GT 1885,93-96,99-1903,20-21; BT 1889-90; UL 1872-73,76-77,81-82,85; EF 1894; SH 1902; SV 1877; AT 1881-82; GS 1944

Begonia zebrina se *B. stipulacea*

Synonymerna är hämtade ur Dictionary of Gardening (Huxley. et. al.1992) och Begonias The Complete Reference Guide (Thompson. 1981).

Corallina-gruppen

'Luzerna'
Wettstein, 1892
Bambuliknande stam.
GT 1912,15-17,19-21

'President Carnot'
Crozy, 1890
Bambuliknande stam.
Korallröd. Storväxt och blommar i klasar.
GT 1893-96,98-1905,09,12,15,20-21

Rex-gruppen

Emil Friberg (EF 1894) kallar den här gruppen i sin priskurant för Begonia rex och discolor.

Begonia Rex hybrida

Fönsterväxt med mångfärgade och metallglänsande blad.

GT 1876-77,85,93-96,98-1905,09,12,14-23,25-29; BT 1891-1900; CG 1949-50; CL 1905-06,08-09,11; ET 1895,97,02,10-14; UL 1877,81-82,85,89,91-92; HG 1876,78; EF 1894; BG 1904-05; SH 1902; LS 1887; SV 1877; MP 1897-98,1907; AT 1881-82; GF 1933; AH 1925,34-35,40-48,50; NO 1935-36,43-47,50; SF 1890-91,1941-45,47-48; SO 1877,80; SÖ 1935,37-44,46-48,50; WW 1934-42; SC 1882,86; DH 1943-44,46

	'Getano Gormand'
<i>Begonia discolor</i> Rex	EF 1894
Korsning mellan <i>B. discolor</i> och <i>B. Rex</i>	
GT 1885,98,99	'Helene Udhén'
	EF 1894
'Abendrot'	'Hermann Teupel'
Teupel, inget årtal.	Teupel, 1926
DH 1946	DH 1946
'Alexander der Grosse'	'Herzogin von Sagan'
EF 1894	EF 1894
'Alphonse Delhay'	'Isolde'
EF 1894	DH 1946
'Argentea hirsata'	'Joseph Noen'
EF 1894	EF 1894
'Camel'	'Kaisser Wilhelm'
EF 1894	EF 1894
'Caroline'	'Keramis'
EF 1894	EF 1894
'Dharma'	'Knerky'
DH 1946	EF 1894
'Diamant'	'Käthe Schadendorf'
EF 1894	DH 1946
'Duchesse de Brabant'	'König Heinrich'
EF 1894	DH 1946
'Edmund Bossiet'	'Libelle'
EF 1894	DH 1946
'Fee'	'Lucy Closson'
Teupel, 1930	('Luci Closson')
DH 1946	Jacob-Makoy, 1886
'Finaly'	EF 1894; DH 1946; OE 1892-93 mörkt
EF 1894	purpurfärgade blad.
'Fürst Bismarck'	'Louise Closon'
EF 1894	Karminrödfärgade blad.
	GT 1893-96,98-1905
'Fürstin von Blücher'	'Louise Cretien'
EF 1894	EF 1894

'Mad. Bane'	'Prince St. Elia'
EF 1894	EF 1894
'Meisterstück'	'Prosper Dommer'
DH 1946	EF 1894
'Meteor'	'Rex'
DH 1946	EF 1894
'Mrs Milsch'	'Rubella'
EF 1894	EF 1894
'M. Montel'	'Secretair Morren'
EF 1894	EF 1894
'Marq. Bosdo Carsy'	'Varsovie'
EF 1894	EF 1894
'M:lle A. Blue'	'Wilhelm Tell'
EF 1894	EF 1894
'Miranda'	'Zebrina'
EF 1894	EF 1894
'Oettinger von Wallenstein'	'Zenobie'
EF 1894	EF 1894

Semperflorens-gruppen

Begonia semperflorens

Förr användes *Begonia semperflorens* som ett artnamn. Det korrekta artnamnet är *B. cucullata* var. *hookeri*. Hos firmakatalogerna nedan är det med största sannolikhet inte fråga om arten. I Göteborgs trädgårdsförenings katalog från 1885 står *B. semperflorens* under rubriken ”krukväxter till grupper, rabatter och infatningar. I Linköpings trädgårdsföreningskatalog från 1902 står *B. semperflorens* under frö till blomsterväxter. GT 1885; BT 1890,02-03,07-09,11-23; UL 1877,81,1928-29,43-44,46-47,49-50; LT 1902-03; NO 1935-36,43-47,50; UP 1942,44

Begonia semperflorens

Sorter utan namn:

VT 1943-44 röd, rosa; ÅS 1911,15-20; GS 1940
dubbel; SÖ 1933-35,38-44,46-48,50 röd, 20-30 cm
hög; GS 1944 ljusröd dubbel, enkel röd och skär.

Begonia semperflorens alba

UL 1882,85; HG 1876; BG 1904-06; AH 1940-
48,50

Begonia semperflorens atropurpurea

(*Begonia atropurpurea*, *Begonia semperflorens atropurpurea*)

Karmosinröd med lysande gula ståndare.
Mörkbrunröda blad.

GT 1901-04,09,18-19,39-40,42,47; LT 1902-03

Begonia semperflorens atropurpurea (Vernon)

GT 1909,18-23,25-32,34-35,43-44,46-48,50
lysande röd, mörkbronsfärgade blad; BG 1904-06;
ET 1895,97,1902,10-14,22,25; GF 1933,35,41-
46,48; HM 1937,41-48,50; AH 1925,29-31,34-
35,40-48,50; LH 1943-48; SF 1936-38,41-45; WW
1922,26-27,29-42; DH 1943-44,46

Det råder oklarhet om Vernon är ett sortnamn eller namnet på en firma. I vissa firmakataloger står Vernon skrivit inom parentes, som om det vore en firma, i andra står Vernon skrivit utan parentes, som om det var frågan om en sort. Thompsons (1981) bok nämner att begonior med ett bronsfärgat bladverk, inom Semperflorens-gruppen kommit av en mutation, som skett i Vernonträdgården i Franrike. De skriver precis som Holzhausen (1922) att Vernon är en sort.

Se sid.??

Begonia semperflorens atropurpurea compacta

GT 1909,18-23,25-35,39-40; ST 1902; BG 1904-06
(Vernon); ET 1943-46; HM 1937,41-48; NF
1937,43; NY 1943-46; DH 1943-44,46; SC 1945
(Vernon) se föregående.

Begonia atrosanguinea

GT 1893-94

Begonia semperflorens atrosanguinea

Mörkröd. Bladen blir mörkt röda då de utsetts för sol.

GT 1893-96,98-1905,12,14-17

Begonia semperflorens atrosanguinea compacta

Lågväxande

GT 1898-1905,09,12,14-17; CL 1905-06,08-09,11

Begonia semperflorens carnea

AT 1937

Begonia semperflorens coccinea

Högröd.

GT 1893-94; LT 1902-03 eldröd; BG 1904-05

Begonia semperflorens coccinea (Vulcan)

Mörkt sharlakansröd.

GT 1912,14-23, CL 1905-06,08-09 cinnoberröd,
mörkbladig.

Vulcan är nog, liksom Vernon en firma.

Begonia semperflorens fol. aureis

Gula blad

GT 1894-96

Begonia semperflorens nana fol. aureis

Rosenröd. Ca 20 cm hög. Glänsande gula blad.

ST 1894

Begonia semperflorens gigantea

ET 1895

Begonia semperflorens gigantea alba

Vit.

ET 1895

Begonia semperflorens gigantea lutea

Gul.

ET 1895

Begonia semperflorens gracilis

Brilliantrosa. Rikblommande.

GT 1904-05,09,12,14-23,26-28; SH 1905; LT
1906-08; WW 1926-27,29-31

Begonia semperflorens rosea

Rosenröd.

GT 1885; UL 1882,85; LT 1902-03; ST 1916; BG
1904-05; AT 1932-37; WW 1922,26

Begonia compacta rosea

ET 1910-14,22

Begonia semperflorens rosea sanguinea

UL 1889

'Adeline'

(*Begonia gracilis* 'Adeline', *Begonia semperflorens* 'Adeline')

Okänd förädlare, 1950

Lysande rosenröd. Gröna blad.

LT 1947; SF 1950 lysande rosenröd, låg- och kompaktväxande, grönt bladverk.

'Albert Martin'

(*Begonia semperflorens* 'Albert Martin')

Okänd förädlare, 1918, Frankrike

Mörkt rosenröd. Stora blommor.

GT 1921-23,25-35, 40-48,50; BT 1924-37,39; LT

1924,42,43,45-47,50; AT 1932-37;

ET 1943-46 lysande karminpurpur; EX 1940-41,43-

46,48-49 purpurscharlakan; GF 1933,35,41-46,48

lys. purpur- scharlakansröd; BR 1936-37,42-48,50

lys. purpur-scharlakan, mörkröda blad; NK 1924;

HM 1937,41-48,50 purpurscharlakan; LT 1924,26-

28,32-40,42-43,45-47; AH 1929-31,34-35,40-

48,50; NF 1937,43; NO 1935-36,43-47,50; NY

1943-46; SF 1936-38,41-45,47-48,50; WW 1926-

27,29-46; AF 1950; DH 1943-44,46; SC 1945; NR

1950

Lysande purpurscharlakansröd, mörkt bladverk
(Holzhausen. 1922).

'Andenken an Wilhelm Seeger'

(*Begonia semperflorens* 'Andenken an Wilhelm Seeger')

Lysande scharlakan. Små, gröna blad med brun anstrykning.

SF 1950

'Anna Regina'

(*Begonia semperflorens* 'Anna Regina')

GT 1902-03

'Apfelblüte'

(*Begonia gracilis* 'Apfelblüte')

Rosa.

LT 1924,26

Äppelblomsfärgade blommor, ca 40 cm hög i kruka, ljust grönt bladverk (Holzhausen. 1922).

'Ball Deep Rose'

(*Begonia semperflorens* 'Ball Deep Rose')

Djupt rosa- lysande laxröd.. En förbättring av den kända amerikanska sorten 'Adeline'. Under vår och vinter är blommorna djupt rosa vilken vid varmare väderlek gradvis går över till klart lysande laxröd färg. Låg- och kompaktväxande.

ON 1948

'Ball red'

(*Begonia semperflorens* 'Ball red')

Lysande orangeröd. Låg- och kompaktväxande.

Mörkgrönt bladverk.

SF 1950; ON 1948 lysande scharlakansröd.

'Benarys'

(*Begonia gracilis heterosis* 'Benarys')

Rosenröd.

NR 1950

'Bijou des Jardins'

(*Begonia semperflorens atropurpurea* 'Bijou des Jardins')

Purpröd. Dubbel blomma. Lågväxande.

GT 1904-05,09,12,14-18

'Blitzstrahl'

(*Begonia semperflorens* 'Blitzstrahl', *Begonia semperflorens* 'Blixtstrålen')

Lysande scharlakansröd. Kraftig- och kompaktväxande. Stora blommor och blad. Passar utmärkt till grupp.

GF 1935,41-46,48; BR 1936-37,42-48,50 scharlakanskarmín; NO 1943-47,50 lysande karmosin-scharlakansröd, ca 25 cm hög, grönt bladverk med rödbrun kant.

'Blixtstrålen' se 'Blitzstrahl'

'Blütenmeer'

(*Begonia semperflorens* 'Blütenmeer', *Begonia semperflorens gracilis* 'Blütenmeer', *Begonia heterosis* 'Blütenmeer')

Benary, 1920

SF 1950 rosa, mörkgrönt bladverk, tålig sort mot dålig väderlek, lämplig för rabatter; ON 1944-48 la francerosa blommor, purpurrosa knoppar; NY 1943-45 purpröd; HM 1941-46 mörkrosa, grönbladig, rikblommande, bra vinterblomma.

'Bronze de Nancy'

(*Begonia semperflorens hybrida* 'Bronze de Nancy')

Rosa. Rödglänsande blad.

BG 1905

'Carmen'

(*Begonia semperflorens* 'Carmen', *Begonia semperflorens gracilis* 'Carmen')

Heinemann, 1931

Rosa. Mörkbrunt glänsande bladverk.

GF 1935,41-46,48; SF 1950; NF 1937 rosa, mörkbrunt bladverk.

'Chatelaine Hybride'

(*Begonia semperflorens* 'Chatelaine Hybride')

Rosa. Små, ljusgröna blad.

SF 1950

- 'Corail'
(*Begonia semperflorens hybrida* 'Corail')
Varietet av 'Fulgarant'
BG 1905
- 'Darling'
(*Begonia semperflorens* 'Darling')
Rosa. Låg- och kompaktväxande. Lik
'Sönderjylland' men står bättre emot dålig
väderlek.
SF 1950
- 'Drottningen'
(*Begonia semperflorens* 'Drottningen')
Rosa. Kraftigväxande. Högvuxen. Bra gruppssort.
ET 1943-46; GT 1950; HM 1946-48,50; SF 1950
- 'Duchartrei'
(*Begonia semperflorens hybrida* 'Duchartrei')
Vit. Högröda stjälkar.
BG 1905
- 'Eldkulans' se 'Feuerball'
- 'Eldhav' se 'Feuermeer'
- 'Erfordia'
(*Begonia semperflorens* 'Erfordia', *Begonia*
'Erfordia')
Karminrosa. Mörkbladig. Bra rabattsort.
GT 1898-05,09,12-23,26-35,39-40,42; LT 1906-
08,24-28,32-40,42-47,50; GF 1933,35; NK 1921;
HM 1937,46-48,50; BR 1936 brillinatrosa, mörka
blad; AH 1925,29-31,34,35,40-48,50; NF 1937,43;
NO 1943-47,50; SF 1936-38,41-45,47-48,50; WW
1922,26-27,29-46 syn. Erfurter Kind; AF 1950; DH
1943-44,46; EB 1911,16-19,24,26,32-33
Karminrosa, mörkt bladverk, ca 25-45 cm hög
(Holzhausen, 1922).
- 'Erfordia grandiflora superba'
(*Begonia semperflorens* 'Erfordia grandiflora
superba', *Begonia* 'Erfordia grandiflora superba',
Begonia semperflorens hybrida 'Erfordia
grandiflora superba')
Rosenröd.
GT 1912,14-23,25-35,39-40; NO 1935-36; CL
1906,08-09,11; BG 1904 blommar sommar och
höst, rödådrade blad.
- 'Essen 1938'
(*Begonia semperflorens* 'Essen 1938', *Begonia*
heterosis blütenmeer 'Essen 1938')
Körsbärsröd. Knubbig- och kraftigväxande.
LT 1950; SF 1950; WW 1941-42,46 Knopparna är
körsbärsröda och då de slår ut fördjupas färgen;
HM 1941-46 amarantröd, stora blommor,
kraftigväxande och rikligt förgrenad.
- 'Feuer'
(*Begonia semperflorens* 'Feuer')
SF 1937-38,41
- 'Feuerball'
(*Begonia semperflorens gracilis* 'Feuerball',
Begonia 'Feuerball', *Begonia semperflorens*
'Eldkulans')
Eldigt scharlakansröd.
CL 1905-06,08-09; BG 1904-06; NK 1921 eldröd.
- 'Feuermeer'
(*Begonia semperflorens* 'Feuermeer', *Begonia*
semperflorens 'Eldhav', syn. 'Feuermeer')
Eldigt mörkröd. Låg-och kompaktväxande.
Glänsande mörkgröna blad.
AT 1944-47; GT 1919,39-40,42-48,50; HM
1937,41-48; GF 1933,35,41-46,48 scharlakansröd;
SF 1950 scharlakansröd, rödanlupna blad; DH
1943-44,46; NF 1937 djupt mörkröd; ON 1944-48
- 'Firefly'
(*Begonia* 'Firefly')
Scharlakan.
AA 1893,95,99
- 'Fleur de Neige'
(*Begonia semperflorens* 'Fleur de Neige')
Vit med rosa.
LT 1902-03
- 'Fulgarant'
(*Begonia semperflorens hybrida* 'Fulgarant',
Begonia semperflorens 'Fulgaret')
BG 1905; ST 1908-14
- 'Gerda Seeger'
(*Begonia semperflorens* 'Gerda Seeger', *Begonia*
semperflorens gracilis 'Gerda Seeger')
Mörkrosa. Småbladigt och helgrönt bladverk.
Rikblommande. Hållbara blommor.
SF 1950; WW 1941-42 karminrosa, rödbruna blad,
kompaktväxande.
- 'Gloire de Louveciennes'
(*Begonia semperflorens* 'Gloire de Louveciennes',
Begonia semperflorens gracilis 'Louveciennes')
Ljust rosa.
WW 1935-37; GF 1933 vit med rosa anstrykning.
- 'Gloire de Sceaux'
(*Begonia semperflorens hybrida* 'Gloire de
Sceaux', *Begonia* 'Gloire de Sceaux')
Thibault & Keteler, 1884
Busklik. Rosa. Metallglänsande blad.
BG 1905; GT 1893-96,98-1905 skär, kopparfärgade
blad, rikblommande, bra vinterblomma.
- 'Glut'
(*Begonia semperflorens* 'Glut')

Mörkröd. AT 1940; WW 1932-33 ren scharlakan.	GF 1933,35
'Gruga' (<i>Begonia semperflorens</i> 'Gruga', <i>Begonia semperflorens heterosis</i> 'Gruga', <i>Begonia semperflorens</i> 'Gruga heterosis') Karminrosa. Lågväxande. Rikblommande. GT 1931-37,39-48; AT 1938-40; EX 1940-41,43-46,48; HM 1937,41-48; LT 1942-43,45-47; ON 1944-47; NO 1935-36,43-47,50; NY 1943-45; WW 1936-42,46 kronbladens yttre hälft är starkt rosa medan de inre tonar i vitt; AF 1950; US 1939; DH 1943-44,46 karminrosa; BR 1936,45-48,50; SF 1936-38,41-45,47-48 djup karminrosa, låg- och kompaktväxande.	'Indianerin' (<i>Begonia semperflorens gracilis</i> 'Indianskan') Laxscharlakan. Lågvuxen. Rikblommande. Metallglänsande bladverk. HM 1947-48,50
'Gruppenkönigin' (<i>Begonia semperflorens</i> 'Gruppdrottningen', <i>Begonia semperflorens</i> 'Gruppenkönigin', <i>Begonia semperflorens gracilis</i> 'Gruppenkönigin') Benary Rosa. Stora blommor. SF 1936-37; GT 1922-23,25-35,39,40 mörkrosa; AT 1926-30,32-36,41-44,46-47; DH 1943-44,46; LH 1948	'Koralle' (<i>Begonia semperflorens</i> 'Koralle') Lysande rosa. WW 1937-39
'Gruppdrottningen' se 'Gruppenkönigin'	'Käthe Teicher' (<i>Begonia semperflorens</i> 'Käthe Teicher') Karminrosa. Stora blommor. Nyhet 1939. GT 1941-45; NF 1943
'Gustav Knaake' (<i>Begonia semperflorens</i> 'Gustav Knaake') Karminrosa. Låg- och kompaktväxande. GT 1932-35,39-48,50; ET 1943-46; GF 1933,35,41-46,48 röd; BR 1936-37,42-48,50; NY 1943-46; HM 1937,41-48,50 karminröd; LT 1942-43,45-47,50; AH 1929-31,34-35,40-48,50; NF 1937,43; ON 1944-48; NO 1935-36,43-47,50; SF 1936-38,41-45,47-48,50; WW 1931-46; AF 1950; DH 1943-44,46; KE 1946,48-49; SC 1945; NR 1950	'Lachskönigin' (<i>Begonia semperflorens</i> 'Lachskönigin', <i>Begonia semperflorens</i> 'Laxdrottningen', <i>Begonia semperflorens hybrida</i> 'Laxdrottningen') AT 1937,47; BT 1943-50 laxrosa, mörkt bladverk; ET 1943-44; BR 1936-37,42-48,50; NK 1921; AH 1925,29-31,34-35,40-48,50; NO 1935-36,43-47,50; SF 1936,38,41-43,50; WW 1922,26-27,29-44,46; SC 1945
'Gustav Lind' (<i>Begonia semperflorens</i> 'Gustav Lind', <i>Begonia semperflorens hybrida</i> 'Gustav Lind') Okänd förädlare, Sverige, 1934 Lysande rosa. Dubbel blomma. Rikblommande. Knubbigt växtsätt. CG 1949-50; SÖ 1941-44,46-48,50; BT 1947-50	'Laxdrottningen' se 'Lachskönigin'
'Hermosa' (<i>Begonia gracilis</i> 'Hermosa', <i>Begonia heterosis blütenmeer</i> 'Hermosa') Rosa. Rikblommande. DH 1943-44,46; HM 1941-45 rosa, stora blommor, kraftigväxande.	'Leuchtfunk' (<i>Begonia semperflorens</i> 'Leuchtfunk') Karminscharlakansröd. Mörkt bladverk. Stora blommor. Enligt Benarys katalog från 1941 bytte 'Rundfunk' namn till 'Leuchtfunk'. GT 1941-45
'Ideal' (<i>Begonia semperflorens</i> 'Ideal') Lysande scharlakan. Kompaktväxande. Ca 15-20 cm hög. Små metallglänsande mörkgröna blad.	'Liebesglut' (<i>Begonia semperflorens</i> 'Liebesglut') Ljus scharlakan. LT 1942-43
	'Liebling' (<i>Begonia semperflorens</i> 'Liebling') Okänd förädlare, Tyskland Karminrosa. WW 1933
	'Little Gem' (<i>Begonia semperflorens compacta fl. pl.</i> 'Little Gem') Dubbla formen av 'Bijou de Jardins'. CL 1905-06,08-09,11
	'Luminosa' (<i>Begonia semperflorens</i> 'Luminosa', <i>Begonia semperflorens gracilis</i> 'Luminosa', <i>Begonia gracilis</i> 'Luminosa') Benary. Eldigt sharlakansröd. Lågväxande. Mörkt bladverk.

- GT 1909,12,14-23,25-35,39-44; GF 1933,35,41-46;
 NK 1921 blodröda; HM 1947-48,50 eldigt
 scharlakansröd, lågvuxen, utmärkt gruppssort,
 bronsfärgat bladverk; AH 1925,29-31,34-35,40-
 48,50; LH 1948; SF 1936-38,41-43; TO 1946
- 'Luminosa'
(Begonia gracilis 'Luminosa')
 Mörkrosa.
 DH 1943-44,46
- 'Luminosa compacta'
(Begonia semperflorens 'Luminosa compacta', Begonia gracilis 'Luminosa compacta')
 Mörk scharlakan. Låg- och kompaktväxande. Små
 gröna blad med rödbrun anstrykning.
 Rikblommande. Hållbara blommor. Lik 'Rote
 Perle'.
 GF 1948; SF 1950; GT 1939-41,45-48,50
 scharlakansröd, lågväxande; LT 1942-43,45-47,50;
 NR 1950
- 'Lubeca'
(Begonia semperflorens 'Lubeca', Begonia semperflorens hybrida 'Lubeca', Begonia 'Lubeca')
 EX 1904-07; LT 1907-08; BG 1905; GT 1904-
 05,09,12 rosenröd, lågväxande; EB 1911-14,16-19
- 'Lubeca carminea'
(Begonia semperflorens 'Lubeca carminea')
 Låg- och kompaktväxande.
 GT 1909,12,14-23,25-28,30-32,34-35
- 'Lucifer'
(Begonia semperflorens 'Lucifer')
 Okänd förädlare, Tyskland, 1942.
 Laxröd. Mörkt bladverk.
 WW 1941,42
- 'Magnifica'
(Begonia semperflorens 'Magnifica')
 Karminscharlakansröd. Guldgula ståndare. Mörkt
 bladverk.
 GT 1903-04,09,12,14-23,26; CL 1905-06,08-09,11
 erkänd som värdefull nyhet på
 trädgårdsutställningen i Erfurt 1902; BG 1904-05;
 SH 1905; ÄS 1911,15
- 'Marginata elegans'
(Begonia semperflorens 'Marginata elegans')
 Vit med rosa kant.
 AT 1938-40; ON 1944-48
- 'Mignon'
(Begonia gracilis 'Mignon', Begonia semperflorens 'Mignon', Begonia semperflorens gracilis 'Mignon')
 Benary.
 Laxscharlakansröd. Rikblommande.
- GT 1936,39-40,42-45; DH 1943; AT 1938-46
 laxscharlakan; SF 1936-38 laxscharlakan,
 rikblommande.
 Scharlakansröd, lågväxande, rikblommande, mörkt
 grönt bladverk (Holzhausen.1922).
- 'Perle de Lorraine'
(Begonia semperflorens hybrida 'Perle de Lorraine')
 Vit. Blommar i klasar.
 BG 1904-05
- 'Primadonna'
(Begonia semperflorens 'Primadonna', Begonia semperflorens gracilis 'Primadonna', Begonia gracilis 'Primadonna')
 Benary, 1909
 Karminrosa. Stora blommar. Rikblommande. Bra
 vinterblomma. Mörkgröna blad med bronsröd
 anstrykning. Tämligen glest växtsätt men
 förgrening på plantorna är god.
 GT 1915-23,25-33,35,39-40,42-48,50; GF
 1933,35,41-46,48; BR 1936-37,42-48,50; NK
 1921,24; HM 1937,46-48,50; SF 1950 matt rosa;
 VT 1927-28; DH 1943-44,46; AT 1943 rosakarmin,
 rikblommande; LH 1948; NF 1937,43; ON 1944-
 48; SF 1936-38,41-43; WW 1922,26,27,29-46; LT
 1924,26-28,32-33,42-43,45-47,50 karminrosa; SC
 1945
 Karminrosa, stora blommor, ca 25 cm hög
 (Holzhausen, 1922).
- 'Quedlingburger Kind'
(Begonia semperflorens 'Quedlingburger Kind')
 SH 1905
- 'Red Star'
(Begonia semperflorens 'Red Star')
 Scharlakansröd. Lågväxande. Rikblommande.
 SF 1950
- 'Rosa'
(Begonia semperflorens fl. pl. 'Rosa')
 CL 1906
- 'Rosa Bonheur'
(Begonia semperflorens fl. pl. 'Rosa Bonheur')
 Dubbel blomma.
 CL 1908-09
- 'Rosabella'
(Begonia semperflorens 'Rosabella')
 Benary, 1926
 Lysande ljusrosa. Lågväxande. Rikblommande.
 Starkt förgrenad.
 AT 1940-47; ET 1943-45; GF 1933,35,41-46,48;
 ON 1944-47; SF 1936-38,41-43; DH 1943-44,46;
 SC 1945

- 'Rosakönig'
(Begonia semperflorens 'Rosakönig', *Begonia gracilis* 'Rosa König')
 Kraftigt brilliantrosa. Låg- och kompaktväxande.
 Små gröna blad. Rikblommande.
 GF 1948; HM 1950; SF 1950; AF 1950; GT 1950
 brilliantrosa, mörkgrönt bladverk, kompakt
 växtsätt.
- 'Rose Bois de Vaux'
(Begonia semperflorens 'Rose Bois de Vaux')
 ('Rose von Bois de Vaux')
 Ljusrosa.
 AT 1940; ON 1944 livligt rosa, rikblommande,
 gröna glänsande blad
- 'Rose Pearl'
(Begonia semperflorens 'Rose Pearl')
 Rosa. Stora blommor i klasar.
 WW 1941-42,46
- 'Rotkönig'
(Begonia semperflorens 'Rotkönig')
 ('Rote könig')
 Lysande röd. Bronsfärgade blad.
 GT 1945-48,50; HM 1946-48,50 scharlakansröd.
- 'Rote Perle'
(Begonia semperflorens 'Rote Perle', *Begonia gracilis* 'Rote Perle', *Begonia semperflorens* 'Röda Pärlan', *Begonia gracilis* 'Röda Pärlan', *Begonia semperflorens* hybrida 'Röda Pärlan')
 Okänd förädlare, Holland
 Scharlakansröd. Lågväxande. Stora blommor.
 Rikblommande. Knubbigt växtsätt.
 ET 1943-46; GF 1941-45; WW 1937-40,46; GT
 1950 brilliantrosa, mörkgrönt bladverk, kompakt
 växtsätt; DH 1943-44,46; BT 1941-50 mörkt
 scharlakansröd, bronsfärgat bladverk; SF 1947-48
- 'Rubin'
(Begonia semperflorens 'Rubin')
 Kopparkarminröd. Stora blommor. Rödbruna blad.
 SF 1936-38,41-43
- 'Ruhm von Erfurt'
(Begonia semperflorens 'Ruhm von Erfurt')
 Benary
 Karminrosa. Grönbladig.
 GT 1926-37,39-45; AT 1938-40; BR 1936-37,42-
 46; SF 1936-38,41-43; US 1939
- 'Rundfunk'
(Begonia semperflorens 'Rundfunk', *Begonia semperflorens* hybrida 'Rundfunk', *Begonia semperflorens* heterosis 'Rundfunk')
 Beanry, 1927
 Mörkt rosenröd. Mörkt bladverk. Stora blommor.
 Förgrenar sig rikligt. Kraftigt växtsätt.
- GT 1935-37,39-40; BT 1940-50; ET 1943-44
 karminscharlakan; AT 1938-40 karminscharlakan;
 GF 1933,35,41-46,48 karminröd-scharlakansröd,
 starkt gula ståndare;
 BR 1937,42-46 karmin-scharlakan; NF 1937; NO
 1935-36,43-47,50; NY 1946 karminscharlakan; SF
 1936-38,41-45,47-48,50; WW 1933-42,45-46; US
 1939; NY 1943-45 karminscharlakan; DH 1943-
 44,46
- 'Röda Pärlan' se 'Rote Perle'
- 'Römers Apfelblüte'
(Begonia semperflorens 'Römers Apfelblüte')
 WW 1937-39
- 'Saga'
(Begonia gracilis 'Saga', *Begonia semperflorens* 'Saga')
 Mörkröd. Låg- och kompaktväxande.
 GT 1950; SF 1950 mörkrosa, låg- och tätväxande,
 små ojämnt bronsröda blad, rikblommande.
- 'Saundersi'
(Begonia semperflorens 'Saundersi', *Begonia* 'Saundersi')
 Blommar med dels vita och dels röda blommor på
 vintern.
 SV 1870,77; MP 1897-98 korallröd; AT 1881-82
- 'Scharlakanskönigin'
(Begonia semperflorens 'Scharlakanskönigin')
 Karminscharlakansröd. Kompakt- och
 kraftigväxande. Ca 20-25 cm hög. Blommar länge
 och rikligt. Stora blommor.
 GF 1933,35; BR 1936-37,42-44
- 'Schnee'
(Begonia semperflorens 'Schnee', *Begonia*
heterosis blütenmeer 'Schnee')
 Benary
 Vit.
 LT 1942-43,45-47,50; HM 1941-45
- 'Schneeflocke'
(Begonia semperflorens 'Schneeflocke')
 Rent vit. Glest men kraftigt växtsätt. Ljusgröna
 medelstora blad.
 SF 1950
- 'Snöbollen'
(Begonia semperflorens 'Snöbollen')
 Rent vit. Gröna blad.
 NO 1935-36
- 'Striegau'
(Begonia semperflorens 'Striegau')
 Klart karminröd. Stora blommor.
 BT 1941-47; EX 1940-45; SF 1936-38,41-43; SC
 1945; NF 1937

- 'Stuttgart 1939'
(Begonia semperflorens 'Stuttgart', Begonia gracilis 'Stuttgart', Begonia gracilis heterosis 'Stuttgart')
 Benary, 1939
 Karminrosa. Glänsande rödbruna blad. Nyhet 1939.
 NF 1943; DH 1943-44,46; NR 1950
- 'Sönderjylland'
(Begonia semperflorens 'Sönderjylland')
 Brilliantrosa. Stora blommor.
 ET 1945-46; GT 1950; HM 1945-48,50; NF 1937;
 ON 1945-48; NO 1935-36; SF 1950;
 AF 1950; TO 1950; SC 1945; NR 1950
- 'Tapetgruppdrottningen' se 'Teppichkönigin'
- 'Tausendschön'
(Begonia semperflorens 'Tausendschön', Begonia gracilis 'Tausendschön', Begonia semperflorens hybrida 'Tausendschön', Begonia semperflorens compacta 'Tausendschön', Begonia gracilis compacta 'Tausendschön', Begonia semperflorens gracilis compacta 'Tausendschön', Begonia gracilis heterosis compacta 'Tausendschön')
 Benary, 1934
 Lysande mörkrosa. Rikblommande. Låg- och kompaktväxande. Bra grupp- och kruksort.
 BT 1944-50; ET 1943-46; AH 1940-48,50; SF 1950; GT 1939-40,42-45 rosa, lågväxande; DH 1943-44,46; GF 1941-45; HM 1937,41-46,50 rosa, stora blommor, rikblommande, ca 12 cm hög; LT 1942-43,45-47,50; NY 1943-46; NR 1950
- 'Teppichkönigin'
(Begonia semperflorens compacta atropurpurea 'Teppichkönigin', Begonia semperflorens compacta 'Teppichkönigin'; Begonia semperflorens 'Tapetgruppdrottningen', Begonia semperflorens compacta Vernon syn. 'Teppichkönigin')
 WW 1927,29-31; CL 1905 karmosinröd, enkel blomma; SF 1936-38,41-45,47,48 purpurkarmin, mörka blad; LT 1902-03 karmosinröd, lågväxande, mörkröda blad, enligt Linköpings trädgårdsförening är Vernon synonym till Teppichkönigin.
- 'Triumph'
(Begonia semperflorens 'Triumph')
 Varmt scharlakansröd. Låg- och kompaktväxande.
 GF 1948 NR 1950
- 'Turnford Hall'
(Begonia semperflorens 'Turnford Hall')
 Äppleblomsfärg.
 BG 1905
- 'Vernon'
(Begonia semperflorens 'Vernon', Begonia 'Vernon', Begonia semperflorens atropurpurea 'Vernon')
 Vernon, 1891
 LT 1906-08; ST 1917-18; EF 1894; VT 1927-28;
 BT 1893-1903,05-11; EB 1914,16-19,24,26,32-33
 röd, lågväxande, mörka blad; CL 1905-06,08-
 09,11; ET 43-46; SH 1905; EX 1902-07,10; NF
 1937,43; NO 1935-36; SC 1945; ÅS 1915,17-18
 Lysande röd, mörkgrönt bladverk, hög- och
 kraftigväxande (Holzhausen, 1922).
- 'Vesuv'
(Begonia semperflorens 'Vesuv'; Begonia semperflorens hybrida 'Vesuv', Begonia 'Vesuv')
 ST 1908-18; BG 1904-05; GT 1901-05,09,12,14;
 EB 1911-14,16-19
- 'Weisse Perle'
(Begonia semperflorens 'Vita pärlan', Begonia gracilis 'Vita Pärlan')
 Benary, 1914
 Vit. Bra till grupp.
 SF 1947-48,50
- 'Weisses Wintermärchen'
(Begonia semperflorens 'Weisses Wintermärchen')
 Rent vit.
 SC 1945
- 'White Beauty'
(Begonia semperflorens 'White Beauty')
 Rent vit.
 HM 1946-48,50
- 'Wintermärchen'
(Begonia semperflorens 'Wintermärchen')
 Teicher, 1932
 Karminröd. Stora blommor. Ljusgrönt bladverk.
 Lämplig för vinterblomning.
 GF 1935,41-46; BR 1936-37,42-48,50 scharlakan,
 något flikbladig; HM 1937,41-48,50 ljust
 karminrosa; LT 1942-43,45-47,50; NF 1937,43;
 ON 1944-48; SF 1936-38,41-45,47-48,50;
 WW 1934-44; DH 1943-44,46; SC 1945; NR 1950
- 'Zauberin'
(Begonia semperflorens 'Zauberin', Begonia gracilis 'Zauberin')
 Lysande rosenröd. Stora blommor. Låg- och kompaktväxande.
 GT 1932-35,39-41; GF 1933,35,41-46,48; WW
 1932-34,36 syn. Söderjylland; SF 1947-48
- 'Zülükönig'
(Begonia semperflorens 'Zülükönig', Begonia 'Zülükönig')
 Rosenröd. Mörkbruna blad.

GT 1900-05,09,12-23,26; CL 1905-06,08-09,11
svartröd; AT 1926-30; BG 1904-06 ljusröd,
mörkbrunt bladverk; EB 1911-14,16-19

Begonia × tuberhybrida

Begonia Baumannii hybrida Odorata

Vita enkla eller halvfyllda blommor, rosa blommor, purpurrosa enkla blommor.
BG 1905

Begonia camelia

Röd med vita spetsar. Dubbel blomma. Camellia-gruppen:
AH 1940-47; NF 1937

Begonia camelieflora

Rosa med vita fläckar. Fylld blomma. Camellia-gruppen:
GH 1909-10; GF 1933,35,41 rosa med vit rand; NY
1943-46

Begonia crispa

Crispa-gruppen
GT 1912,14,16,17; GH 1909-10; ON 1946-49; WW
1922,26-27

Begonia cristata

Tuppkamslikande utväxt på blombladens översida.
Cristata-gruppen.
NF 1937; GH 1909-10 fyld blomma.

Begonia cristata erecta

Enkel. Cristata-gruppen.
GH 1909-10

Begonia erecta multiflora

AT 1881-82

Begonia fimbriata

GH 1909,10; NF 1937; ON 1944-49 vit, gul, rosa,
laxröd, scharlakan;
NY 1943-46 dubbel rosa, scharlakan, orange,
mörkröd. Fimbriata-gruppen.

Begonia hybrida

GT 1868,85,1912,15-16; UL 1890-91; NO 1935-
36,43-47,50; AA 1893,95,99; SV 1877;
UP 1942,44; WW 1926-27; SC 1882,86 dubbel; SH
1902 enkel, dubbel, 1905 röd, gul och vit; SP 1903
högröd, mörkt karminröd, rosa, vit, gul; MP
1907,11,13 enkel, dubbel, vit, gul, rosa, scharlakan,
mörkröd; GT 1893-96,98-05,09,12-18 enkel,
dubbel, högröd, rosenröd, gul, vit, fr.o.m 1917
scharlakansröd, orangeröd; BG 1904-06 högröd,
rosenröd, gul, vit, scharlakansröd, orangeröd, skär;
ON 1944-47 enkel, rosa, gul mörkröd; ON 1944-48
dubbel gul, rosa, scharlakan.

Begonia hybrida bulbosa

UL 1891

Begonia hybrida crispa

BT 1910-13,18-19; ON 1944-47 lax, scharlakan,
gul. Crispa-gruppen.

Begonia hybrida cristata

Cristata-gruppen.
NR 1950

Begonia hybrida gigantea

BT 1889-93,95,1903,07-09; CL 1906,08; LT 1895-
96,99,1924; ST 1902,08-14,16,18;
EF 1894; NR 1950; LT 1924,26-28,32-40,42-43; ST
1914,17; WW 1922,26-27;
GT 1922-23,29,33 enkel, dubbel, rosenröd, gul, vit;
LT 1906-08 mörkröd, vit, gul, scharlakansröd; BT
1893-94,96-1900,02-03,07-09 mörkröd; UL 1892
mörkröd; LT 1895-96,99,02 mörkröd; BT 1901-
02,05-06,10-26 högröd, mörkröd, vit, gul, rosa,
1927-37 eldröd, orange; LT 1902-03
mörkröd, vit, gul, scharlakansröd; ET 1910-14 vit,
gul, mörkröd, rosa;
ON 1944-49 enkel, dubbel, vit, gul, rosa, laxröd,
scharlakan; SC 1945 enkel, dubbel, röd, rosenröd,
vit, lax, orange, gul, vit.

Begonia hybrida gigantea crispa

BT 1913-17; AH 1925,29-31,34-35,40-48;
SC 1945 röd, rosenröd, vit, lax, orange, gul, vit.
Crispa-gruppen.

Begonia hybrida gigantea narcissiflora

Narcissiflora-gruppen.
WW 1922,26-27

Begonia hybrida gracilis

Förbättrad 'Konkurrent'
NO 1935

Begonia hybrida grandiflora

Dubbel.
BG 1904-06

Begonia hybrida grandiflora gigantea

EB 1911-14,16,24 enkel, dubbel, röd, gul, vit.

Begonia hybrida multiflora nana

Multiflora-gruppen.
WW 1941-42; NR 1950

Begonia hybrida fl. pl. pendula

Pendula-gruppen.
GT 1915-23,26-37,39-42,44,47-48,50; EB 1916-17

Begonia hybrida tuberosa

WW 1941,42 enkel, dubbel vit, gul, ljusrosa,
orange, scharlakan, laxrosa.

Begonia marmorata

Bladen har vita teckningar på röd botten.
Marmorata-gruppen.

CL 1905,07,11; GH 1909-10; NF 1937; AH1940-47 dubbel, tecknade blommor; LH 1944-45 fylld, vit- och rödmarmoreraade blommor; NY 1943-46 dubbel, spräckliga blommor påminnande om marmor.

Begonia multiflora

Multiflora-gruppen.

UL 1890

Begonia multiflora cristata

Enkel blomma. Cristata-gruppen

GF 1933,35

Begonia multiflora fimbriata

Fimbriata-gruppen.

GF 1933,35

Begonia multiflora marmorata

Marmorata-gruppen.

GF 1933,35

Begonia pendula

Dekoration för amplar. Pendula-gruppen.

LT 1942-43,45-47,50; AH 1935,40-48,50; NF 1937; SC 1945; CG 1930-36,39 röd, rosa, orange; LH 1944-48 röd, rosa, gul, lax; ON 1944-49 rosa, scharlakan gul; NY 1943-45 scharlakan, rosa och gul; WW 1922,26-27,29-31,33-46,50 vit, gul, orange, rosa, röd; AF 1950 rosa, scharlakansröd; DH 1943-44,46 rosa, scharlakan, orange, laxrosa.

Begonia tuberosa

GT 1885 enkel, rosenröd, 1893-96,98-1905,22,30 dubbel rosa, scharlakansröd; AT 1881-82; MP 1897-98; ET 1943-46; EX 1902-07,10; US 1939; UL 1928-29,43-44,46-47,49-50; VT 1927-28,43-44; ÅS 1911,15-19; GS 1940; LT 1902-03 enkel, dubbel; CG 1926,30-36,39,47-50 enkel, dubbel, vit, gul, rosa, mörkröd, orange; CL 1905-08,11 vit, gul, rosa, mörkröd, orange, scharlakan, koppar, purpur, lax, karmin; OF 1931 enkel röd, rosa, orange, vit, gul, lax; GH 1909 enkel, dubbel mörk blodröd, ljusröd, rosa, koppar, gul, vit; BG 1904-05 enkel, dubbel, röd, gul, vit, 1906 även koppar, orange; EB 1911-14,16-18 enkel, dubbel, högröd, rosenröd, gul, vit; DG 1938 enkel, dubbel, scharlakan, mörkröd, orange, lax, rosa, vit, koppar; GF 1933,35,41 dubbel, vit, gul, rosa, lax, koppar, scharlakan, mörkröd; GF 1933,35,41 enkel, vit, gul, rosa, orange, scharlakansröd, mörkröd; GF 1933,35,41 enkel, vit, gul, rosa, orange, laxrosa, scharlakan; BR 1936-37,42-48,50 enkel, mörkröd, lax, scharlakansröd, gul, rosa, vit, orange; BR 1936-37,42-48,50 dubbel mörkröd, scharlakansröd, rosa, orange; GT 1909,18-22,26,28 enkel, dubbel, scharlakansröd, rosenröd, gul, vit; LT 1942-43,45-47,50 enkel, dubbel, röd, rosa, orange, lax; AH 1925,29-31,34-35,40-45,47-48,50 dubbel, gul,

mörkröd, rosa, scharlakan, orange, lax, vit; AH 1925,29-31,34-35,40-41 enkel, gul, mörkröd, rosa, vit, orange, lax; LH 1943-48 enkel, dubbel, vit, gul, rosa, orange, scharlakan, mörkröd, lax, koppar; TO 1950 dubbel, vit, gul, rosa, lax, orange, scharlakan, mörkröd; NF 1937,43 enkel, dubbel, vit, gul, rosa, laxrosa, orange, scharlakan, mörkröd, koppar; NY 1943-46 enkel, dubbel, vit, orange, mörkröd, rosa, scharlakan, gul, lax; SÖ 1933-35,37-44,46-48 vit, röd, rosa; WW 1926-27,29-46 enkel, gul, mörkt blodröd, orange, rosa, vit, scharlakansröd; WW 1926-27,29-46 dubbel, mörkröd, vit, rosa; GS 1944 dubbel; AF 1950 enkel, vit, rosa, orange, lax; AF 1950 dubbel, scharlakansröd, mörkröd, rosa, orange, lax, gul, vit; NR 1950 enkel, dubbla, gul, lax, orange, rosa, röd, scharlakan, vit; GT 1885,84,98, 1900-04 dubbel; BG 1904-05 dubbel; CL 1911, vit, gul, rosa, lax, scharlakan, orange; OF 1931, vit, gul, rosa, lax, scharlakan, orange

Begonia tuberosa boliviensis

GT 1885,93-96,99-1900; LS 1887; SF 1890-91

Begonia tuberosa boliviensis superba

GT 1901-03

Begonia tuberosa crispa

(*Begonia tuberosa crispa*, *Begonia tuberosa gigantea crispa*, *Begonia tuberosa hybrida gigantea crispa*, *Begonia tuberosa hybrida grandiflora crispa*, *Begonia tuberhybrida crispa*) Krusiga blommor, vågkantade fransade blomblad. Crispa-gruppen.

GT 1905,09,14-22,26,28; CG 1930-36,39; LH 1947-48; BT 1926 vit, gul, rosa, mörkröd, orange; OF 1931 dubbel, röd, rosa, orange, vit, gul, lax; GF 1933,35,41 vit, gul, rosa, orange, laxrosa, scharlakan; BR 1936-37,42-48,50 mörkröd, scharlakansröd, orange, gul, vit; LT 1942-43,45-47,50 enkel, dubbel, röd, rosa, vit, gul; AH 1931,34,46 röd, rosa, orange, lax, vit, gul; NF 1937 enkel, dubbel, mörkröd, scharlakan, rosa, orange, gul, vit; WW 1926-27,29-46, gul, mörkt blodröd, orange, rosa, vit, scharlakansröd; NK 1921,24; BG 1926,32-33; GT 1923,25-37,41,43 scharlakansröd, orangeröd, gul, koppar, rosenröd, vit; GT 1918-22,30-32,34-35; SF 1936-38,41-46 enkel, vit, gul, scharlakansröd, rosa; SF 1936-38,41-46 dubbel, vit, gul, scharlakansröd, rosa, lax; SF 1924-27 enkel, dubbel, vit, mörkröd, gul, rosa; DH 1943-44,46 vit, gul, laxrosa, scharlakan; GF 1942-44,46,48 vit, gul, rosa, lax, orange, koppar, scharlakan, mörkröd; HM 1937, 41-50 enkel, vit, gul, rosa, laxrosa, orange, scharlakansröd, mörkröd; AT 1913-15 ljusröd, svagt rosa.

Begonia tuberosa cristata

(*Begonia tuberosa cristata*, *Begonia tuberosa hybrida cristata*, *Begonia tuberhybrida cristata*)

Blommorna har skäggliknande utväxter. Cristata-gruppen.

CL 1905-08,09,11; CL 1905-06,08-09 enkla blommor med borstartade utväxter i varje blomblad; GF 1941 enkel blomma.

Begonia tuberosa gigantea

BG 1904-05,26,32-33 enkel, dubbel; GT 1923,25-28,30-33,43-37,39-48,50 enkel, dubbel, scharlakansröd, koppar, rosenröd, orangeröd, gul, vit; NK 1921,24 enkel, dubbel, blodröd, scharlakansröd, rosa, gul, vit; CG 1905-06,08-09,11 enkel, ljusrosa.

Begonia tuberosa fimbriata

(*Begonia tuberosa fimbriata*, *Begonia tuberosa hybrida fimbriata*, *Begonia tuberhybrida fimbriata*)
Dubbel fransad blomma. Fimbriata-gruppen.
CL 1905-07,09,11; LH 1947-48; BR 1936-37,42-48,50 mörkröd, scharlakansröd, orange, gul, vit; AH 1935,40-41 röd, rosa, orange, vit, gul; WW 1933-46 vit, gul, rosa, orange, scharlakan fr.o.m 1940 scharlakanröd, fr.o.m 1941 koppar; CL 1905-06,08-09,11 enkla blommor med krusade vågiga blomblad; SF 1950 dubbel, vit, gul, scharlakan, orange, koppar, rosa; WW 1950 vit, gul, scharlakan, orange, koppar, rosa; GF 1941-44,46,48; DH 1943-44,46 vit, gul, rosa, orange, mörkröd, scharlakan; HM 1937, 41-50 dubbel, vit, gul, rosa, orange, scharlakansröd.

Begonia tuberosa hybrida gigantea

CL 1905-06; GT 1893-96,98-1905,09,12,14-15,18-22,1930-32,34-35 enkel, dubbel, högrröd, rosenröd, gul, vit; ET 1943-46 enkel, dubbel, gul, vit, rosa, lax, scharlakan; EX 1940-41,43-46,48-49 enkel, enkel fransad, dubbel, dubbel fransad, gul, rosa, röd, vitt; SF 1891 enkel, dubbel, mörkt blodröd, purpröd, gul, rosa, vit; SF 1936-38,41-46 enklel, eldröd, gul, vit, mörkröd, orange, rosa; SF 1936-38,41-46 dubbel eldröd, gul, vit, mörkröd, lax, rosa; ET 1895,97,1902,10-14,22,25 enkel, mörkröd, rosenröd, vit, gul; ET 1895,97,1902,10-14,22,25 dubbel, mörkröd, vit, gul; ET 1910-14,22,25 dubbel rosa; BR 1936-37,42-48,50 enkel, dubbel; NO 1935-36 ,43-47,50 enkel, dubbel, enkel vågkantad, dubbel vågkantad, gul, mörkröd, orangeröd, rosa, vit.

Begonia tuberosa hybrida grandiflora

Enkel och dubbel blomma.
SF 1936-37

Begonia tuberosa hybrida pendula

Pendula-gruppen.
NO 1935-36,43-47,50 gul, karminrosa, laxrosa, scharlakansröd;
SF 1936-37 gul, karminrosa, laxrosa, scharlakansröd.

Begonia tuberosa pendula

Pendula-gruppen.
Ampel- eller hängbegonia. Kryssantemumlika blommor.
CG 1926,47,48 röd, rosa, orange; OF 1931 dubbel; NR 1950

Begonia tuberhybrida

SÖ 1950; AT 1913-15 dubbel, röd, enkel, mörkröd, gul; AT 1926-30,32-40 enkel, röd 1926-27,40 dubbel, gul; SF 1950 enkel, dubbel, vit, gul, orange, ljusrosa, laxrosa, scharlakan, mörkt blodröd, koppar; WW 1950 enkel, dubbel, vit, gul, orange, ljusrosa, laxrosa, scharlakansröd, blodröd, koppar; BT 1939-46 enkel, dubbel, eldröd, gul, mörkröd, orange, rosa, vit; GF 1942-44,46,48 enkel, dubbel, vit, gul, rosa, lax, orange, koppar, scharlakan, mörkröd; HM 1937,41-50 enkel, vit, gul, rosa, laxrosa, orange, scharlakansröd; HM 1937, 41-50 dubbel, vit, gul, rosa, laxrosa, orange, scharlakansröd, mörkröd; DH 1943-44,46 enkel, dubbel vit, gul, rosa, orange, scharlakan, mörkröd, lax

Begonia tuberhybrida camaelieflora

GF 1942-44,46,48

Begonia tuberhybrida camelia

Camellia-gruppen
DH 1943-44,46

Begonia tuberhybrida gigantea

Dubbel, enkel, eldröd, gul, mörkröd, orange, rosa, vit
BT 1947-50

Begonia tuberhybrida gigantea narcissiflora

Blommorna påminner till formen om narcissblommor.
GF 1935

Begonia tuberhybrida marginata

Vitrosa. Marginata-gruppen.
GF 1941-44,46,48; HM 1941-50

Begonia tuberhybrida marginata

Koppar-orange. Marginata-gruppen.
GF 1941-44,46,48; HM 1941-50 gul med röd kant.

Begonia tuberhybrida marmorata

Röd- och vitmarmoreraad fyllt blomma. Marmorata-gruppen.
GF 1941-44,46,48 enkel; HM 1937,44-50 dubbel;
DH 1943-44,46 enkel.

Begonia tuberhybrida multiflora

BT 1939-50 orange, gul, röd

Begonia tuberhybrida pendula

Pendula-gruppen.

Hängbegonia som passar utmärkt till amplar,
balkonglådor och grupper
GF 1933,35,42-44,46,48; HM 1937,41-50; SF 1950
gul, röd, orange, rosa, vit;
BR 1936 gul, scharlakansröd, vit, orange, rosa.

Begonia tuberosa robusta perfecta
Lysande röd. Tätväxande.
GT 1885

'Alice Crousse'
(*Begonia multiflora* 'Alice Crousse'. *Begonia tuberhybrida multiflora* 'Alice Crousse')
Rosa. Multiflora-gruppen.
EX 1940-41,43-44; GF 1933,35; NO 1935-36,43-45; DH 1943-44,46; KE 1945; HM 1937,41-46,49-50 laxrosa.

'Ami Jean Bard'
(*Begonia multiflora* 'Ami Jean Bard', *Begonia tuberhybrida multiflora* 'Ami Jean Bard')
Billard, 1909
Orange med rosa kant. Dubbel. Multiflora-gruppen.
GT 1936-37,39-48; CG 1930-36,39; EX 1940-41,43-44 laxröd, dubbel; DB 1938 koppar, dubbel;
GF 1933,35,46,48 orangegul; BR 1936-37,42-48,50 ljust kant; AH 1934-35,40-48,50;
LH 1944-48; NF 1937; NO 1946-47; NY 1946;
WW 1931-46,50; DH 1943-44,46; KE 1945-46,48-49; US 1939; BT 1947-50 laxorange; GF 1941-44;
HM 1937,41-50; SF 1950

'Bavaria'
Rosakarmin. Dvärg.
CL 1905-08

'Bertini'
(*Begonia multiflora* 'Bertini', *Begonia tuberosa* 'Bertini', *Begonia tuberosa hybrida* 'Bertini',
Begonia tuberosa boliviensis 'Bertini', *Begonia tuberhybrida multiflora* 'Bertini', *Begonia hybrida* 'Bertini')
Bertini, 1894
Knölbildande. Scharlakansröd. Ca 20 cm hög.
Multiflora-gruppen.
GT 1901-04,09,1912,14,16-17,26-34; CG 1931-36,39 orangeröd; GF 1933,35,41-44,46
orangescharlakan, enkel klockliknande, hängande blommor; BR 1936-37,42-48,50 orangeröd, enkel;
AH 1934-35 orange; LH 1945-48; NF 1937; ON 1944-49 rosa och scharlakan, enkel; SF 1936-38,41;
WW 1929-40; DH 1943-44,46; CL 1905-08,11;
HM 1937,41-50
Stora scharlakansröda, hängande blommor (Holzhausen, 1938).

'Bertini compacta'
(*Begonia* 'Bertini compacta', *Begonia hybrida gigantea* 'Bertini hybrida compacta', *Begonia tuberhybrida* 'Bertini compacta')

Scharlakansröd. Lågväxande, ca 20 cm hög.
GT 1931-35; SC 1945 enkel blomma, knölbildande, långa smala blad, något klockformade blommor med långa stjälkar.

'Borgmästare Max' se 'Burgemeister Max'

'Bouton de Rose'
(*Begonia* 'Bouton de Rose', *Begonia tuberhybrida* 'Bouton de Rose')
Okänd förädlare, England, 1908
Laxrosa. Dubbel blomma. Blommorna liknar rosenknoppar.
GF 1933,35,41-44,46,48; AH 1940-47; NF 1937; NY 1943-45; DH 1943-44,46;
HM 1937, 41-50 laxrosa.

'Bürgermeister Max'
(*Begonia tuberhybrida multiflora* 'Borgmästare Max', *Begonia multiflora* 'Borgmästare Max',
Begonia multiflora 'Bürgermeister Max', syn: Leuchtfeuer, *Begonia multiflora* 'Max Burgemeester')
Orangegul. Dubbel blomma. Multiflora-gruppen.
EX 1940-41,43-46,48-49; WW 1935-46,50; BR 1936-37 röd, dubbla kamelieliknande blommor; AH 1935,40-47; NF 1937; HM 1944-50; SF 1950 scharlakan.

'Bällsta'
(*Begonia hybrida* 'Bällsta')
Förbättrad 'Optima'.
NO 1935

'Commandant Felix'
(*Begonia multiflora* 'Commandant Felix')
Rosa. Fyllt blomma. Multiflora-gruppen.
WW 1933-34; DH 1943; US 1939

'Dicks'
(*Begonia hybrida* 'Dicks')
Orange.
NO 1935

'Drottning Astrid'
(*Begonia tuberosa hybrida gigantea* 'Drottning Astrid')
Koppargul.
NO 1943-47,50

'Emily Clibran'
Clibran, 1912
Knölbildande.
AD 1921-22

'Evelyn Tavenet'
(*Begonia multiflora* 'Evelyn Tavenet', *Begonia tuberhybrida multiflora* 'Eveline Thavenet')
Laxrosa. Stor dubbel blomma. Multiflora-gruppen.
NF 1937; HM 1947-50

'Flamboyante'

(*Begonia multiflora* 'Flamboyante', *Begonia multiflora* 'Le Flamboyant', *Begonia tuberosa* 'Flamboyant', *Begonia tuberhybrida multiflora* 'Le Flamboyante', *Begonia tuberhybrida multiflora* 'Flamboyant')

Billard, 1911

Lysande blodröd. Enkel blomma. Multiflora-gruppen.

GT 1926-28-37,39-48,50; CG 1930-36,39,47-50; ET 1943-46; EX 1940-41,43-46,48-49; DG 1938 scharlakansröd; GF 1933,35, 1941-44,46,48 mörka blad; BR 1936-37,42-48,50 högröd; LT 1942-43,45-47,50; AH 1934-35,40-48,50; LH 1943-48; NF 1937,43; ON 1944-49; NO 1935-36,43-47,50; NY 1943-45; SF 1936-38,41-43,45,48,50; WW 1929-46,50; AF 1950; DH 1943-44,46; US 1939; TO 1950; SC 1945; BT 1947-50 enkel, blodröd; HM 1937,41-50 mörk scharlakan.

'Frau Helene Harms'

(*Begonia hybrida multiflora* 'Frau Helene Harms', *Begonia multiflora* 'Frau Helene Harms', *Begonia multiflora* 'Mrs Helene Harms', *Begonia multiflora* 'Helene Harms', *Begonia hybrida multiflora nana* 'Helene Harms', *Begonia tuberosa hybrida multiflora fl. pl.* 'Frau Helene Harms', *Begonia tuberosa* 'Helene Harms', *Begonia tuberhybrida multiflora* 'Helene Harms')

Harms, 1902

Gul-lax-orange. Dubbel. Multiflora-gruppen

SC 1945; CG 1930-36,39,47-50; GF 1933,35,41-44; 46,48 låg, rikblommande; LH 1945-48; NF 1937,43; DH 1943-44,46; TO 1950; DG 1938 kanariegul, dubbel; GT 1926-28-37,39-48,50 gul, dubbel hängande blomma; ET 1943-46; BR 1936-37,42-46 gul med rosa baksida; HM 1937,41-48,50 guldgul; AH 1934-35,40-48,50; ON 1944-49; NO 1935-36,43-47,50; EX 1940-41,43-46,49-49; LT 1942-43,45-47,50; NY 1943-46; SF 1936-38,41-43,45,48,50; WW 1929-46,50 kanariegul; AF 1950; BT 1947-50 gul, dubbel blomma.

'Frene Eysser'

(*Begonia multiflora* 'Frene Eysser', *Begonia tuberhybrida multiflora* 'Frene-Eysser')

Laxorange. Rikblommande. Multiflora-gruppen. GF 1941,46,48; BR 1943; NO 1946-47; HM 1948-50

'Georgina'

(*Begonia tuberosa hybrida gigantea* 'Georgina')

Röd- och vitstrimmig blomma.
NO 1943-47,50

'Graf Zeppelin'

(*Begonia multiflora* 'Graf Zeppelin', *Begonia tuberosa* 'Graf Zeppelin', *Begonia tuberosa* 'Graf

Zeppelin', *Begonia tuberhybrida multiflora* 'Graf Zeppelin')

Scharlakansröd. Halvfylld blomma. Lågväxande.

Multiflora-gruppen.

GT 1909,12,14,16-17,26-33; CG 1930-31; BR 1936-37,42-48,50; AH 1934-35,40-45,47,50; LH 1945-48; NO 1935-36,43-45; SF 1936-38,41; WW 1929-40; SC 1945; HM 1941-46 laxorange.

'Heimat'

(*Begonia hybrida multiflora nana* 'Heimat')

Laxorange. Enkel. Multiflora-gruppen.

WW 1941-42

'Jette'

(*Begonia hybrida* 'Jette')

OE 1892-93

'Juvel'

(*Begonia hybrida* 'Juvel')

Förbättrad 'Cincinnati'

NO 1935

'Konkurrent'

(*Begonia hybrida* 'Konkurrent', *Begonia*

'Konkurrent')

AT 1914-17; AD 1921-22; DG 1938 svensk typ; DH 1946 Motalatyp

'Konkurrent compacta'

(*Begonia hybrida* 'Konkurrent compacta')

NO 1935

'Konkurrent Rekord'

Begonia 'Konkurrent Rekord'

DH 1946

'Kupfergold'

(*Begonia hybrida multiflora* 'Kupfergold')

Benary, 1935

Knölbildande. Koppar-guldgul. Dubbel. Resulatet av en mångårig korsning av 'Helene Harms'. Större och fylligare blommor än 'Helene Harms'.

Multiflora-gruppen.

NY 1943-45

'Lafayette'

(*Begonia hybrida multiflora* 'Lafayette', *Begonia*

'multiflora 'Lafayette', *Begonia tuberosa*

'Lafayette')

Scharlakansröd. Metallglänsande mörkbruna blad med breda olivgröna ådror. Dubbel blomma.

Multiflora-gruppen.

SC 1945; GT 1926-36 scharlakansröd, dubbel blomma; CG 1936,39; WW 1929-32; DH 1943; CL 1905-08,11

'Laings'

(*Begonia tuberosa* 'Laings')

ET 1895,97,02

- 'La Madelon'
(Begonia multiflora 'La Madelon')
 Billard, 1919
 Rosa. Multiflora-gruppen.
 EX 1940-41,43-46; NO 1935-36,43-45
- 'Mad. Hublot'
(Begonia multiflora 'Mad. Hublot')
 Ljusrosa. Fyllt blomma. Multiflora-gruppen.
 WW 1933
- 'Madame Oscar Lemarch'
(Begonia tuberhybrida multiflora 'Madame Oscar Lemarch')
 Karminröd. Stor enkel blomma.
 BT 1947-50
- 'Mad. Richard Galle'
*(Begonia multiflora 'Madame Richard Galle',
 Begonia tuberhybrida multiflora 'Madame Richard Galle')*
 Galle, 1932
 Laxorange. Dubbel blomma. Blommar längre.
 Multiflora-gruppen.
 AH 1943; LH 1944-48; NF 1937,43; ON 1948-49;
 NO 1935,44-47,50; SF 1946,48-50; WW 1938-
 46,50; AF 1950; CG 1948-50; DH 1943-44,46; GT
 1947-48,50; EX 1940-41,43-46,48-49 orangegul;
 GF 1941-44,46,48; BR 1943-45,47-48,50 koppar,
 dubbel; LT 1950; NY 1943-46; BT 1947-50; HM
 1941-48,50 koppargul.
- 'Melior'
(Begonia hybrida 'Melior')
 Peterson, 1914
 Knölbildande. Laxrosa.
 NO 1935
- 'M. Guillaume Eysser'
(Begonia multiflora 'M. Guillaume Eysser')
 Orangescharlakan. Fyllt blomma. Multiflora-
 gruppen.
 WW 1931-34
- 'Mont Blanc'
(Begonia 'Mont Blanc')
 Froebel, 1876
 Vit. Stora blommor.
 LT 1902-03;
 'Montblanc' är en vit form av *B. froebelii*
 (Holzhausen, 1922).
- 'Mrs Petersen'
(Begonia hybrida 'Mrs Petersen', Begonia 'Mrs Pettersson')
 Vinröd. Mörkbladig.
 NO 1935; DG 1938
- 'Non plus ultra'
 Binär
 Karminröd.
 SC 1882-86
- 'Petit Henri'
(Begonia multiflora 'Petit Henri', Begonia multiflora 'Petit Henry')
 Cinnoberröd. Dubbel blomma. Multiflora-gruppen.
 GT 1929; CG 1930-36,39 lysande röd; BR 1936-
 37; AH 1934
- 'Pionier'
(Begonia tuberosa odorata 'Pionier')
 Lysande röd.
 GT 1895,96,98-1904
- 'Rembouillet'
(Begonia multiflora 'Rembouillet')
 Scharlakansröd. Dubbel blomma. Multiflora-
 gruppen.
 BR 1943
- 'Rockohls Unermüdliche'
(Begonia tuberosa 'Rockohls Unermüdliche')
 Ljust tegelröd. Dubbel blomma.
 CL 1905-08
- 'Rouget d'Isle'
(Begonia multiflora 'Rouget d'Isle', Begonia tuberhybrida multiflora 'Rouget d'Isle')
 Scharlakansröd. Dubbel blomma. Vackra blad.
 Värdefull grupp- och krukbegonia. Multiflora-
 gruppen.
 GF 1933,35; BR 1936-37; WW 1931-32; DH 1943;
 HM 1937,41-46
- 'Vebe'
(Begonia multiflora 'Vebe')
 Laxgul. Stor halvdubbel blomma. Multiflora-
 gruppen.
 DG 1938
- 'Wilhelm Eysser'
(Begonia multiflora 'Wilhelm Eysser')
 Eldröd. Dubbel blomma. Multiflora-gruppen.
 GT 1937,39-42

Övriga

Begonia bismarkiana

(Änglavingar)

Sorten är en hybrid med okända föräldrar.
GS 1940,44 rosenröd, storväxt, brungröna blad,
blommar i stora samlingar;
CG 1943 lysande röd, prickligt bladverk, blommar i
hängande klasar.

Begonia × carminata

UL 1877

Begonia florida incomparabilis

Rosenröda. Lågväxt. Rikblommande.
GT 1885,93-94

Begonia glacialis

GT 1885,93-96

Begonia grandeflora

UL 1872-73

Begonia grande

AT 1881-82

Begonia insignis

GT 1869

Begonia kermesina

AA 1893,95,99

Begonia nutans

Mörkrosa. Blommor i klasar. Glänsande blad.
Något hängande växtsätt.
CG 1949-50

Begonia praestans

GT 1869

Begonia rosea

ET 1943-46

Begonia rubicunda

UL 1872-73,76

Begonia sinnanata

UL 1872-73

Begonia spectabilis

GT 1869,93-99

'Adrian Schmidt'

Stora silverflikiga blad med ljus mitt och mörkgrön
kant.
GT 1893-96,98-1905

'Amy Pynaert'

Medelstora olivgröna blad med silverta punkter.
GT 1893-96,98

'Arthur Mallet'

Lionnet, 1884

Bambuliknande stam. Karmintecknade blad.
GT 1893-96,98

'Beacon'

AD 1921-22

'Bellon'

GT 1895-96,98-99

'Carolina'

DH 1946

'Celine'

GT 1893-96,98-1901

'Charles Raess'

UL 1877

'Clibrani'

AD 1921-22

'Clibran Reed'

AD 1921-22

'Clibrans Scarlet'

AD 1921-22

'Comtesse Pauline de Sagan'

Grågröna blad med vita prickar.
GT 1895-96,98-1905

'Constantia'

GT 1900-05

'Diggswelliana'

Rikblommande på vintern. Tillhör buskgruppen.
GT 1869; UL 1872-73,76,77; HG 1876; ST 1894;
SV 1870,77

'D:r Masters'

UL 1877

'Eclipse'

AD 1921-22

'L'exposition de Londres'

GT 1876-77

'Francois Allégatiere'

Mörkgröna blad, infattade med svartgrönt och vitt.
GT 1893-96,98-1905

'Frau von Cyr'

Brokiga blad.

GT 1905

'Frau W. Pfitzer'	'Madame Fanny Massange'
Mörkt olivgröna blad med silvervita fläckar.	Svartgröna blad med silvervit kant.
GT 1893-96,98-1905	GT 1893-96,98-1905
'Fürst Wallenstein'	'Madame Georges Bruant'
Blad och stänglar beklädda med blodröda hår.	Bladen är i mitten brunaktiga med karminrött, i kanten ljusgröna med en rödvit marmorering.
GT 1898-99,1902-04	GT 1893-96,98-1904
'Förbättrad Juwel'	'Madame d'Halloy'
(förbättrad Juvel)	Bladens kanter och mitt är brunviolett med vita punkter.
DG 1938; DH 1946	GT 1893-96
'Georgina'	'Madame Lionet'
Blommorna påminner om Georgindahlia.	GT 1893-96,98-1904
NF 1937	
'Hofgärtner Plistel'	'Madame Rival'
GT 1893-96,98-99	GT 1895-96,98-1905
'I. Trueb'	'Madame Wagner'
GT 1893-96,98-99	GT 1869
'Johan C. Mensing'	'Marie Closon'
Laxorange. Enkel blomma. Kompaktväxande.	GT 1894-96,98,1902-05
DG 1938	
'Kaiser Wilhelm'	'Marquise de Peralta'
Stora mörkgröna marmoreraade blad.	Lågväxande. Talrika vackert färgade blad.
GT 1893-96,98-1905; AT 1881-82	GT 1893-96,98-1905
'Knercki'	'Monarch'
(Knerkii)	Scharlakan. Doftande blommor.
Blad och stänglar är tätt beklädda med långa silkesmjuka, mörkröda hår.	AA 1893,95,99; SF 1890-91
GT 1885,93-96,98	
'König Karl von Würtenburg'	'Mont Rose'
Blodrød.	SC 1882,86
AA 1893,95,99	
'Leopoldii'	'Mrs Perriere'
GT 1869	AT 1881-82
'Madame Alamgny'	'Naëmi Mallet'
('Madame Alangny')	GT 1898,99
Mörkgröna blad med vita nerver och vitt centrum.	
GT 1893-96,98-1905	
'Madame Carnot'	'Onyx'
GT 1998-1905	UL 1881
'Madame Charrat'	'Orange perfection'
('Madame Charat')	SC 1882,86
Rosenrød. Höstblommande. Blommor i stora klasar.	
GT 1899,1909,12,15	
'Madame Chaté'	'Paul Bruant'
GT 1893-96	Bruant, 1888
	Suckulent. Vinterblommande.
	GT 1894-96
	'Princeps'
	GT 1876-77
	'Prestoniensis'
	UL 1872,73; HG 1876

'Princess Ingeborg'
Olivgröna vitfläckiga blad.
GT 1898-1905

'Professeur Lemaire'
GT 1869

'Scarlet Beanty'
AD 1921-22

'Senator Brehmer'
UL 1877

'Sieberti'
GT 1900

'T.H. Cook'
AD 1921-22

'Topaz'
UL 1881

'Triumph von Lothringen'
Lysande röd.
GT 1904-05

'Verschaffeltii'
Regel, 1853
Rhizombildande.
GT 1869

'Vesuvius'
BG 1905

'Victor Lemoine'
AT 1881-82

'Wivid'
AD 1921-22